

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΥΠΘ΄.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτήματα καὶ νομήματα προσόδων, καὶ ὧν ἐν γένει τῶν δημοσίων εἰσδημάτων, ἅτινα εἰδικώτερον ἀριθμοῦνται εἰς τὸν συνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ εἰς αὐτὸν προσηρημένα ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὸ ἔτος 1859 δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐσοδα τῆς χρήσεως 1859 προϋπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκαεννέα ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἑννεακοσίας ἑξομῆκοντα ἐξ, (ἀριθμ. 19,763,976) κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ τῶν ἐσόδων πίνακι ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1858.

Ὁ Ἱπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ΄.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1859 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐννέα ἑκατομμύρια, τετρακοσίας πεντήκοντα μίαν χιλιάδας, πεντακοσίας τριάκοντα ἐννέα, καὶ λεπτ. ὀγδοήκοντα ἐπτὰ, (ἀριθ. 19,451,539:87 λεπτά.) Διὰ τὴν ποσότητα δὲ ταύτην χορηγοῦνται τοῖς Ἱπουργοῖς πιστώσεις, αἵτινες καταλογίζονται κατὰ τὸν συνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰς αὐτὸν προσηρημένων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ἱπουργείων, ὡς ἐφεξῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ ἔτους 1858.

Α'. Χρέος δημόσιον, ἥτοι, εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξοδα τοῦ δα-

νείου Ῥοδολίλδ Δραχ. 50,376:22

Εἰς χορηγήματα ναυτικῶν νήσων » 200,000:—

Εἰς » » παλαιῶν ἀπαιτήσεων » 8,370:—

Εἰς τόκους ἐγγυοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων » 6,500:—

Εἰς συντάξεις » 4,299,047:76

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν » 1,000,000:—

Γ'. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων. » 550,000:—

» 3,114,293:98

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἱ-
πουργείων, ἥτοι,

Τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερι-
κῶν σχέσεων. δρ. 671,350:—

Τῆς Δικαιοσύνης. » 1,402,266:02

Τῶν Ἐσωτερικῶν. » 2,480,984:96

» Ἐκκλησιαστ. κλπ. » 1,205,085:75

» Στρατιωτικῶν » 3,028,491:46

» Ναυτικῶν » 2,218,765:59

» Οἰκονομικῶν » 910,759:11

13,917,702:89

Ε'. Εἰς ἐξοδα διοικήσεως, ἐπιστάσις καὶ
εἰσπράξεις φόρων δρ. 1,879,543:—

Σ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς » 540,000:—

Τὸ ὅλον Δραχ. 19,451,539:87

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα ἐξοδα θέλουσι πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859, ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρ. 3.

Ἐὰν, ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἐξοδα τῆς χρήσεως 1859 αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἁρθρῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τὴν τροφὴν τῶν ὑποδίκων.

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

Δι' ἐξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

Δι' ἐξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Διὰ τροφὴν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου.

Διὰ παραχωρήσεις εἰς τοὺς δήμους ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Δι' ἐξοδα καλλιέργειας ἀλκῶν καὶ μεταποιήσεως ἀλάτων.

Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

γραφον, χρῆζον ἐνεργείας, ἢ ἀναγκαιοῦν εἰς τὸν ἐλεγχον ὑπολόγων τῷ δημοσίῳ, ἢ πρὸς ὑποστήριξιν δικαίων τοῦ δημοσίου. Τὴν ἐργασίαν ταύτην ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσιν εἰς πέρας ἐντὸς ἑξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος. Οἱ δὲ Ταμίαι ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον.

Ἄρθρον 8.

Οἱ Γραμματεῖς τῶν ταμείων κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονιζομένων καθηκόντων των διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιτήρησιν τῶν Ταμιῶν, καθ' ὅ προϋσταμένων. Ἐπιτηροῦσι δὲ, καὶ διευθύνουσι τὸ ὑποδεσ-
στερον προσωπικὸν τοῦ γραφείου τοῦ Ταμείου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Αθήναις τὴν 21 Ἰουνίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καθηκόντων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ τελειότερον τὰ καθήκοντα τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, καὶ ρυθμίσωμεν τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχάς πρὸς ευχερεστέραν διεξαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ἐφοριῶν Νόμου,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ καθηκόντων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἶναι τ' ἅμιστα ὅργανα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά αὐτῶν ὑπαγομένων Νόμων Β Διαταγμάτων κανονισμῶν καὶ ὁδηγίων, ἰδίως δ' ἔχουσι τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α) Διευθύνουσι καὶ ἐνεργοῦσι τὴν ἐξακριβώσιν καὶ βεβαίωσιν τῶν ἀμέσων φόρων, κατὰ τοὺς περὶ τούτου Νόμους Διατάγματα καὶ ὁδηγίας.

β) Ἐτελοῦσι τοὺς Νόμους, Διατάγματα καὶ ὁδηγίας τὰ ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν, κέρπωσιν καὶ διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, προφυλάττουσιν αὐτὰ ἀπὸ σφετερισμῶν ἰδιωτῶν, καὶ διατηροῦσιν ἀνέπαφα τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου· πρὸς τοῦτο δ' ὀφείλουσι ν' ἀποκρούωσιν ἐνόμως πᾶσαν ἀντιποίησιν, καὶ ἀνακαλύπτωσι τὰ καταπατηθέντα, ὅπως ἐπανέλθωσι ταῦτα εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

γ) Φροντίζουσι περὶ τῆς ἀναπτύξεως ὅλων τῶν πόρων τοῦ

δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καὶ ὑποβάλλουσι κατ' ἀλλήλους ὡς πρὸς τοῦτο ἐκθέσεις καὶ γνωμοδοτήσεις.

δ) Διευθύνουσι καὶ ἐνεργοῦσι τὴν συμπράξιν τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν ἢ ὑπαλλήλων τὰς δημοπρασίας τῶν ἐκμισθουμένων δημοσίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν προσόδων καὶ προϊόντων, τῶν ἐκποιουμένων ἢ ἐνοικιαζομένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, καὶ τῶν διὰ τὸ δημοσίον προμηθειῶν καὶ ἐργολαβιῶν, ὅσαι ἀνετέθησαν ἢ ἀνατεθῶσιν εἰς αὐτοὺς.

ε) Ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς μονοσταῖς ἢ πολυσταῖς ἐνοικιαστὰς ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, καθ' ὅσον ἀναγκαῖται εἰς τὴν ἀρμοδιότητά αὐτῶν, τὴν ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν τῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχερώσεων ἃς ἀνέλαβον διὰ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐνοικίας, βεβαιοῦσι δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου μετὰ τῆς διοικητικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς τὰς παραβάσεις, καὶ ὑποβάλλουσι τὰς περὶ τούτου συντακτέας ἐκθέσεις εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον.

ς) Δίδουσι διασκήψεις ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, Β Διαταγμάτων, καὶ κανονισμῶν πρὸς τε τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ ἐπιβλέπουσι τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

ζ) Ἐπιτηροῦσι καὶ ἐξελέγχουσι τοὺς εἰς τὸν κλάδον τῶν ὑπαγομένων δημοσίων ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς, καὶ ἐξα-
σχοῦσι κατ' αὐτῶν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν.

η) Ἐπιτηροῦσι τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐγγείων φόρων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων, προλαμβάνουσι καὶ ἀποσποδοῦσι τὰς καταπιέσεις καὶ τὰς παρανόμους εἰσπράξεις τούτων, ἀνακρίνουσι καὶ καταγγέλλουσι τοὺς παραβάτας, ἐκκαθαρίζουσιν ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς τὰς ληψοδοσίας των, ἐνεργοῦσιν ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἀντιπροσώπων κατάσχεσιν τῶν πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους εἰσπραχθέντων ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστῆ φόρων καὶ δικαιωμάτων, καὶ βεβαιοῦσι τὰ ἐλλείμματα αὐτῶν κατὰ τοὺς σχετικούς κανονισμοὺς ὁδηγίας.

θ) Ἐπιτηροῦσι τοὺς ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδομένων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπιστάτας καὶ τοὺς ἀποθηκαρίους, καὶ ἐξελέγχουσι τὰς διαχειρίσεις τούτων· συντάττουσιν δὲ καὶ ὑποβάλλουσι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον τοὺς γενικούς ἰσολογισμοὺς τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοπρατικῶν καρπῶν.

ι) Ἐνεργοῦσι τὴν βεβαίωσιν τῶν κατὰ στρέμμα ἐπιβαλλομένων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν.

ια) ἔχουσι χρέος ν' ἀνακαλύπτωσι τὰς παρὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαλλήλων διαπραττομένας καταχρήσεις ἢ ἄλλα ἐλαττώματα προσβάλλοντα τὰ συμφέροντα ἢ τὴν ἀξιοπιστίαν τοῦ δημοσίου, ν' ἀνακοινῶσι δὲ καὶ βεβαιώσι ταύτας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐφ' ᾧ πᾶσα διοικητικὴ ἢ οἰκονομικὴ ἢ ἄλλη ἀρχὴ ὀφείλει νὰ χορηγῇ αὐτοῖς ἄνευ βραδύτητος τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας ἢ ἐγγράφα καὶ βιβλία ἀπαιτούμενα πρὸς ἀνακαλύψιν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων.

ιβ) Χορηγοῦσι τὴν σύμπραξιν των εἰς τὴν σύνταξιν τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων.

ιγ) Ἀντιπροσωπεύουσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ τε δημοσίον καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δια-
στηρίων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προσήλκτομένων δικαιωμάτων αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν δι' ἰδιαιτέρας νόμων ἢ διαταγμάτων κανονισθέντων ἄλλως περὶ τούτου· ἐκτελοῦνται δὲ ῥητικαί αἱ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν ὀφειλε-
τῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου προκύ-

Ἐξαιρούνται τῆς ὑποχρέωσης ταύτης ἐκεῖνοι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως ἤθελεν ἔχει χρεῖαν ὁ ἀρμοδίος Ἐπισκόπος. Περὶ τούτου ἀποφασίζει ἐκάστοτε ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπ' ἀναφορᾷ τοῦ Ἐπισκόπου.

Γ'. Εἰς μοναχὸν, ἱερωμένον ἢ μὴ, ὁ ὁποῖος ἢ κατ' αἰτησίαν του, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προεστῶτος Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου καὶ κυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, ἐξέρχεται, ἢ κατὰ πρότασιν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν ἀποστέλλεται ἐκτὸς τοῦ Μοναστηρίου, χάριν σπουδῆς εἰς τι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται ἢ ἐν τῷ κόσμῳ διαμονὴν ἐγκρίσει τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀσχολεῖται εἰς τὰς τακτικὰς τῶν μαθημάτων σπουδὰς· ὑπόκειται δὲ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπιτήρησιν καὶ κηδεμονίαν τοῦ ἐκκλησιαστικῶς προεστῶτος τοῦ τόπου ἐνθα διαμένει σπουδάζων, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν του καὶ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς μετανοίας του.

ΙΖ'. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς ἰδιαίτερας περιουσίας τῶν μοναχῶν κανονισμένα εἰσι καὶ ῥητὰ καὶ σαφῆ, τοῦτο δ' ἐστὶ πρόδηλον ἐκ τοῦ ΣΤ' Κανόνος τῆς πρωτοδευτέρας Ἀγίας Συνόδου, ἔχοντος οὕτως αὐτολεξεῖ·

« Οἱ μοναχοὶ οὐδὲν ἴδιον ὀφείλουσιν ἔχειν, πάντα δὲ τὰ » αὐτῶν προσκυροῦσθαι τῷ Μοναστηρίῳ. Φησὶ γὰρ ὁ μακάριος Λουκάς περὶ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων καὶ τὴν τῶν μονα- » χῶν πολιτείαν διατυπώνων, ὡς οὐδεὶς τι τῶν ὑπαρχόν- » των αὐτῷ ἔλεγε· ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἢν αὐτοῖς ἅπαντα » κοινά. Διὰ τοῖς ἐθέλουσι μονάζειν ἄδεια δίδεται περὶ τῶν » ὑπαρχόντων αὐτοῖς διατίθεσθαι πρότερον, καὶ οἱ ἂν βούλιν- » το προσώποις, μὴ κεκωλυμένοις δηλονότι παρὰ τοῦ νόμου, » τὰ αὐτῶν παραπέμπεσθαι μετὰ γὰρ τοι τὸ μονάσαι τῶν » προσόντων αὐτοῖς ἁπάντων τὸ μοναστήριον ἔχει τὴν κυριό- » τητα. Καὶ οὐδὲν περὶ τῶν οἰκείων φροντίζειν ἢ διατίθεσθαι » τούτοις παρακεχώρηται· εἰ δέ τις φωραβείη κτήσιν τινα, ἥτις » οὐ κατεκληρώθη τῷ μοναστηρίῳ ἰδιοποιούμενος καὶ φιλο- » κτησίας πάθει δουλούμενος, ταύτην μὲν παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, » ἢ τοῦ Ἐπισκόπου, ἀναλαμβάνεσθαι καὶ πολλῶν παρουσίᾳ » πιπρσκομένην, πτωχοῖς καὶ ἀπόροις διανέμεσθαι. Τὸν δὲ γε » τὴν τοιαύτην κτήσιν, κατὰ τὸν πάλαι Ἀνανίαν ὑποσὺλῃν » μελετήσαντα, τῷ προσήκοντι ἐπιτιμῷ ἢ ἀγία Σύνοδος ὥρισε » σωφρονίζεσθαι. Δῆλον δὲ ὡς ἅτινα περὶ μοναζόντων ἀνδρῶν ἢ » ἀγία Σύνοδος ἐκανόνισε, τὰ αὐτὰ καὶ περὶ μοναζουσῶν γυναι- » κῶν κρατεῖν ἐδικαίωσε.

Διὰ τοῦτο, πᾶς ὁ βουλούμενος νὰ μονάσῃ χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Μοναστηρίου τῆς ἐκλογῆς του τὴν ἀπογραφὴν τῆς, τὴν ὁποίαν προτίθεται νὰ εἰσφέρει εἰς αὐτὸ, κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας του. Ἡ ἀπογραφὴ κατατίθεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Μοναστηρίου, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὑπὸ τῶν Κανόνων ὀριζομένου χρόνου τῆς δοκιμασίας καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ δοκίμου εἰς τὴν χορείαν τῶν μοναχῶν, μεταγράφεται εἰς τὰ βιβλία τῆς μεταγραφῆς καὶ σημειοῦται ἀπαραλλάτως εἰς τὸ κτηματολόγιον τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἀπ' ἐντεῦθεν καθίσταται ἰδιοκτησία αὐτοῦ τοῦ Μοναστηρίου.

Ἐὰν δὲ τυχὸν ἡ περιουσία αὕτη ὑπάρχει θεδαρυμένη μὲ χρεὸς ἢ μὲ ὑποθήκην, καὶ ὁ δὸς τὴν ἀπογραφὴν ἐδήλωσε τοῦτο ἐν αὐτῇ τῇ ἀπογραφῇ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, καὶ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ, τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας· τὸ δὲ Ἱπουργεῖον, μετὰ ἐξέτασιν ἀκριβοῦς, ἀπαντᾷ πρὸς τὴν αἴτησιν

ἢτοι καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς, κατὰ τὸ συμφέρον τῷ Μοναστηρίῳ. Ἐὰν ὁμως ὁ μὲν δὸς τὴν ἀπογραφὴν ἀπέκρυψεν ὅτι ἡ περιουσία του εἶναι θεδαρυμένη μὲ χρεὸς ἢ μὲ ὑποθήκην, τοῦτο δὲ ἐγνώσθη μετὰ καιρὸν, ἢ μετὰ τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν κουρὰν αὐτοῦ, ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει, οὗτος μὲν τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου ὡς ἐν γνώσει καταψευδόμενος, οἱ δὲ δανεισταὶ αὐτοῦ δὲν δύνανται, οὔτε ζῶντος οὔτε θανόντος αὐτοῦ, νὰ ἱκανοποιηθῶσι διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ἀπαιτήσεις των, εἰμὴ ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ μόνης ἐκείνης τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἀπογραφῆς παρέστησεν ὡς ἰδίαν τοῦ μοναστηρίου εἰς οὐδὲν περὶ τέρῳ ἐνεχομένου.

ΙΗ'. Μοναχὸν, ἐπὶ εὐλαβείᾳ καὶ βίου σεμνότητι μαρτυρούμενον, ἢ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δύναται, ἐπὶ ἡτιολογημένη ἀναφορᾷ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἱπουργείου, νὰ μεταπέμψῃ εἰς ἕτερον Μοναστήριον, πρὸς βελτίονα κατάστασιν αὐτοῦ τούτου τοῦ Μοναστηρίου.

ΙΘ'. Μοναχὸν, καταλιπόντα ἄνευ λόγου τὸ οἶκεῖον, καὶ ἀπελθόντα εἰς ἕτερον Μοναστήριον, δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ὁ τοῦ ἐτέρου Μοναστηρίου Ἡγούμενος ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ οἰκείου Ἡγουμένου καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἐπισκόπων. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ μένουσιν εἰς τὸ πρῶτον Μοναστήριον τῆς μετανοίας του.

Κ'. Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ὀριζόμενα περὶ τῶν ἀνδρῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μοναχῶν, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ γυναικεῖα Μοναστήρια καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μοναζούσας, ἐξαιρέσει τοῦ τῆς ἱερωσύνης καὶ τῶν ἄλλων προσόντων ἅτινα εἰσὶν ἴδια τοῖς μοναχοῖς.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἱπουργὸν ἀντιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1858.

Ἐν Ὄνομати τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Δ Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς ἐν τοῖς διατηρουμένης Μοναστηρίοις γινομένης τελετῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν.

Τὴν πρωίαν τῆς προσδιορισθείτης ἡμέρας διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἡγουμένου καὶ Συμβούλων, τελεσθείσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης ὁ ἱερεὺς, ἐτι ἐνδεδυμένος τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κατέναντι τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἱστάμενος ἐκφωνεῖ· « Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κ.λ.π. » Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον « Ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεῖα κ.λ.π. » ψάλλονται τὰ ἐξῆς τροπάρια.

« Ἐλέησον ἡμᾶς, Κέριε, ἐλέησον ἡμᾶς κ.λ.π. Δόξα· « Κύριε ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἁμπελὸν ταύτην καὶ κατάρτισαι κ.λ.π. » Καὶ νῦν· « Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθωμι κ.λ.π. »

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἐκτενῆ αἴτησιν.

« Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κ.λ.π. »

« Ἐτι δέόμεθα ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. »

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουνίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν χρῶν τῶν Ἱεροκλήρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Γ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδόμενας τῇ 22 Αὐγούστου 1838 ὁδηγίας πρὸς τοὺς Ἱεροκλήρους, κατὰ τὸν § 5. τοῦ Β' ἀρθροῦ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος 13 Ἰουλίου 1838· ἐτι δὲ καὶ τοὺς § 4. καὶ 8. τοῦ Η'. ἀρθροῦ τοῦ ΣΑ'. Νόμου, 9 Ἰουλίου 1832.

Θεωροῦντες, ὅτι καθήκον τῶν Ἱεροκλήρων εἶναι οὐ μόνον τὸ νὰ περιδεύωσι τὸν νομὸν, ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῶν ὑπάρχει διωρισμένος, καὶ κηρύττωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ δίδωσι λόγον τῶν πράξεων των εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τῶν ἀρμοδίων Σ. Ἐπισκόπων κατὰ τὰ ἀρθρα Α'. καὶ 5. τῶν εἰρημένων Συνδικῶν ὁδηγιῶν· καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὰ περὶ τῆς ὁδοιπορίας των οὕτως, ὥστε ν' ἀποδείκνυται εὐχερῶς ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος αὐτῶν ἐν περιοδείᾳ ὄντων. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α—Ἐκαστος τῶν Ἱεροκλήρων ὀφείλει δις τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ περιδεύῃ τὰς πόλεις, τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία τῆς περιφέρειας εἰς ἣν ὑπάρχει διωρισμένος, καὶ νὰ διδάσκῃ τὸν λαὸν κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, ἐτι δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὁπόταν εἶναι δυνατὴ καὶ κατὰ ταύτας ἡ σύναξις τοῦ λαοῦ. Νὰ μὴ ἀπολείπηται ἀπὸ τὰς τῶν χωρικῶν πανηγύρεις, ἐν αἷς αἱ συνάξεις γίνονται πολυπληθεστεραι, καὶ νὰ κηρύττῃ εἰς τοὺς ἐκεῖ συνερχομένους τὸν θεῖον λόγον, προσέτι δὲ νὰ ἐκτείνῃ τὸ κήρυγμά του καὶ εἰς τοὺς ποιμένας, ἀπερχόμενος εἰς τὰ ποιμνιοστάσια αὐτῶν καὶ διδάσκων καταλλήλως αὐτοὺς τε καὶ τὰς οἰκογενείας των· καὶ ἐν γένει, νὰ νοθεύῃ πατρικῶς συμβουλευτὴν πνευματικῶς, καὶ διὰ τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας ὁδηγῇ τοὺς πάντας εἰς τὴν ὁμαλήν καὶ εὐδατον ὁδὸν τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἠθικῆς στηριζομένην εὐημερίαν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθρ. Β'. Γ'. καὶ Δ'. τῶν συνδικῶν ὁδηγιῶν περιεχόμενα.

Β—Ὁ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Νομοῦ Ἀρχιερεὺς συναννοῦμενος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, θελεῖ διαγράψῃ τὴν πορείαν καὶ τὰ μέρη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἃ ὀφείλει νὰ μεταβαίνει ὁ Ἱεροκλήρῳ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς πνευματικῆς ὑπηρεσίας του, καὶ προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν μερῶν διζμονῆς των.

Ἐν ταῖς Ἐπισκοπαῖς ταῖς περιλαμβανομέναις ἐν τῷ αὐτῷ νομῷ, ἀρμοδίον εἶναι διὰ τὴν ἰδίαν ἐργασίαν οἱ κατὰ τόπους Ἐπίσκοποι καὶ Ἐπαρχοι.

Γ—Ἐκαστὴ περιοδεία τοῦ Ἱεροκλήρου καθ' ὅλον τὸν νομὸν ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας, δὲν δύναται νὰ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν τεσσάρων μηνῶν· τοὺς δὲ ὑπολειπομένους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαμένων οὗτος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, μεταβαίνει πρὸς χριστιανικὴν διδασκαλίαν ὅπου ἡ ἀνάγκη καλέσῃ.

Δ—Ἐκαστος Ἱεροκλήρῳ, ἐν οἱαδήποτε πόλει τῆς ἰδίας περιφέρειας τύχῃ, ἐνθα ὑπάρχει κεντρικὴ φυλακὴ, ὀφείλει συνενοούμενος μετὰ τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν καὶ διὰ τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοὺς καθειργμένους διδασκῶν καὶ διὰ τῆς χρήσεως καταλλήλων παραδειγμάτων, προτρέπῃ τοὺς εἰς τὴν εὐσέβειαν, εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κακῶν ἔργων ἀποτροπὴν, καὶ εἰς εὐλικρινὴ καὶ ἀληθῆ μεταμέλειαν.

Ε—Ἐκαστος Ἱεροκλήρῳ, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὴν διάταξιν τοῦ Ε' ἀρθροῦ τῶν Συνδικῶν ὁδηγιῶν, διαπεπιστευμένος ὡν ἐνέργειαν πνευματικῶν χρέους. Διὰ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάδασιν καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ αἱ ἀρμοδίον Διοικητικαὶ καὶ Δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν νὰ χορηγῶσιν αὐτῷ πᾶσαν συνδρομὴν καὶ εὐκολίαν.

ΣΤ—Ἡ ἐκθεσις, ἣν ὁ Ἱεροκλήρῳ κατὰ τὸ ΣΤ' ἀρθρον τῶν Συνδικῶν ὁδηγιῶν ὀφείλει νὰ πέμπῃ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, ἐπισυνάπτων εἰς αὐτὴν καὶ τὰ διαγράμματα τῆς πορείας αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄνω ἀρθρον Β', πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων τῶν μερῶν ἐνθα περιώδευσεν καὶ ἐκήρυξε.

Ζ—Τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἱεροκλήρου κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον, περίληψις διαβιβάζεται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Η—Ὅσας ὁ Ἱεροκλήρῳ δὲν εἶναι παρὼν εἰς πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον, ὁ ἀρμοδῖος Ἐπίσκοπος δύναται νὰ ἐπιφορτίξῃ ἓνα τῶν κατ' αὐτὸν κληρικῶν δυναμένων πιστῶς καὶ ὀρθῶς νὰ κηρύξῃ ἐκεῖ, καθ' ὠρισμένην ἡμέραν, εἰς γλῶσσαν καταληπτὴν εἰς τὸν λαόν.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως προαγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιεύων συγχρόνως ὡς παράρτημα τούτου καὶ τὰς πρὸς τοὺς Ἱεροκλήρους ἐκδιδόμενας ἐκ τοῦ 1838 Συνδικῶν ὁδηγίας.

Ἀθῆναι τῇ 26 Ἰουνίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΧΡΕΙ

Ἐκδοθεῖσαι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Πρὸς τοὺς Ἱεροκλήρους.

Α. Ἔργον τῶν διορισθέντων Ἱεροκλήρων, θέλει εἶναι τὸ περιδεύειν αὐτοὺς τὰς πόλεις, κώμας καὶ χωρία τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ἕκαστος αὐτῶν ὑπάρχει διωρισμένος, καὶ διδάσκειν τοὺς λαοὺς κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτάς, καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας, ὅταν εἶναι δυνατὴ ἡ σύναξις τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

Μοναστηριακού κτήματος ἐνοικίᾳσι πολυετῆς (ἀπὸ διατίας καὶ ἀνωτέρω) τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 24 Μαρτίου 1837, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τὰ διὰ τὰς φυτουργίας ἐπιτήδεια πρόσωπα ἢ ἱκαναὶ χεῖρες δι' ἐκχέρσωσιν, φυτείας καὶ ἄλλας οὐσιώδεις βελτιώσεις τοῦ κτήματος, ἢ ὅταν οἱ μοναχοὶ, εὐαριθμοὶ τυχόν ὄντες, δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐπιστατῶσι καὶ ἐπιμελῶνται προσωπικῶς τὰ κτήματα τοῦ Μοναστηρίου τῶν.

Ἐμφυτεύσεις Μοναστηριακού κτήματος, τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν συμφωνηθῇ ὅ,τε τῆς ἐμφυτεύσεως τρόπος καὶ ὁ τῆς διανομῆς χρόνος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 9 Ἰανουαρίου 1837 καὶ τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου 15 Ἰανουαρίου 1837.

Λήψις δανείου προσκαίρου τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν τὸ ταμεῖον τοῦ Μοναστηρίου στερῇται ἀποδεδειγμένως τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων διὰ καλλιέργειαν ἢ ἄλλην ῥητὴν βελτιώσιν τῶν κτημάτων, ἢ δι' ἐκτακτὸν τινα, ἐπείγουσαν καὶ προφανῆ, χρεῖαν μοναστηριακὴν. Καθ' ὅποτέραν τῶν περιστάσεων τούτων, τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον θέλει ἀναφέρεισθαι διὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην ἐπισήμως καὶ ζητοῦν τὴν ἀδειαν, ἐξηγοῦν ὅλας τοῦ δανείου τὰς αἰτίας καὶ ὀρίζον πρὸ πάντων τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ. Ὁ δὲ Νομάρχης ἂν, μετὰ ἐξέτασιν, κρίνῃ τὴν αἰτησὶν εὐλογον θέλει ἀναφέρεισθαι πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐξαιτούμενος τὴν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δανείου ἀδειαν. Ἄλλως, ἢ περὶ δανείου συμφωνία θέλει λογιζεσθαι εἰς βάρος ἀτομικῶν τῶν δανεισαμένων, καὶ τὸ Μοναστήριον μένει ἀκαταζήτητον.

ΙΑ'. Τὰ περὶ Μοναστηριακῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς ἔργου δαπανηροῦ γινομένου ἐπὶ μισθῷ, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων κειμένας γενικὰς διατάξεις. Μόνον οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκεύασιν ἐπείγουσαν, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς δρ. ἑκατὸν (100) δύναται τὰ Μοναστηριακὰ Συμβούλια νὰ ἐπιχειρῶσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς τοιοκτικῆς Ἀρχῆς συμφώνως πρὸς τὸν § 17 τοῦ 11 τοῦ ἀρθροῦ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας Ἡμετέρου Διατάγματος 7 Ἀπριλίου 1851, ἐπιφυλαττομένου τοῦ τακτικοῦ ἐλέγχου τῆς δαπάνης.

ΙΒ'. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Α'. ἄρθρον τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὰ Μοναστηριακὰ Συμβούλια ὑπάρχει διαπεπιστευμένη ἢ ἐν γένει διοικήσεις καὶ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Μοναστηρίου αὐτῶν. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, πᾶς ὁ διέπων καὶ διαχειριζόμενος περιουσίαν Ἐκκλησιαστικὴν, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ ἐπιστάτης καὶ εὐσυνειδήτου οἰκονόμος τῶν προσόδων αὐτῆς. Καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § 17 τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, εἰς τοὺς ἀρμοδίους Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς ὑπάρχει ἀνατεθειμένη ἢ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ χορτὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου λογοδοσίαν πᾶν Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει.

α) Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνιαυτοῦ, νὰ συντάττῃ καὶ υποβάλλῃ διὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου εἰς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην, ἢ Ἐπαρχον, τὸν διὰ τὸ ἀμέσως ἐπὶ ἔτος προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς, κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τῆς ὁμοιομόρφου συντάξεως τῶν Μοναστηριακῶν προϋπολογισμῶν Ἰπουργικὰς ὁδηγίας.

Ὁ Ἐπίσκοπος, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς παρχπέμπει αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν μετὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατη-

ρήσεις (ἐὰν ἔχῃ καὶ ὅσας ἔχει) πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐπαρχον, ἢ Νομάρχην, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ὡς ἐκ τῶν ἐπιτοπίων γνώσεων τοῦ καὶ πληροφοριῶν δὲν ἔχῃ ἀφορμὰς νὰ ἐπιφέρῃ αὐξήσιν κατὰ τὰ ἐσοδα ἢ ἐλάττωσιν κατὰ τὰ ἐξόδα, ἐγκρίνει καὶ κοινοποιεῖ τὴν ἐγκρίσιν του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, συνήθως μὲν ἓνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους, τὸ βραδύτερον δὲ οὐδέποτε πέραν τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός. εἰδοποιεῖ δὲ συγχρόνως καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' εὐθείας, ἀποστέλλων πρὸς αὐτὸ συνοπτικὴν σημείωσιν τῶν ἐγκριθέντων πιστώσεων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

β) Δύο μῆνας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ νέου ἔτους, τὸ Συμβούλιον ἐκάστου Μοναστηρίου καταστρώνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τῆς ὁμοιομόρφου καταστρώσεως τῶν μοναστηριακῶν ἀπολογισμῶν Ἰπουργικὰς ὁδηγίας καὶ, συνωδευμένον μετὰ ὅλας τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὸν παραδίδει μετ' ἐκθέσεως ἡτιολογημένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον πρὸς ἐξέλεξιν. Ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τὸν ἐλεγχον ἐκφέρει γνώμην ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς ἔχῃ καλῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν, ἢ οὐ καὶ ἐν ταυτῷ παραπέμπει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν Ἐπαρχον ἢ τὸν Νομάρχην, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν δεύτερον ἐλεγχον ἀποφασίζει ὁριστικῶς. Τὴν δ' ἀπόφασιν του ταύτην κοινοποιεῖ εἰς μὲν τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, εἰς δὲ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' αὐθείας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου, τὸ ὑπόλογον Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ, ἂν θελή, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως, προσφυγὴν εἰς τὸ μνηστὴν Ἰπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐπὶ τε τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, τὸ Ἰπουργεῖον ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ Μοναχῶν.

ΙΓ'. Ὅλοι οἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ Μοναχοὶ, ἱερωμένοι καὶ μὴ, ἀποφασίστως διαμένοντες ἐντὸς τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων ἔνθα ἕκαστος ἔλαβε τὴν κουράν, ἢ τὸ ὁποῖον ἐξελέξατο πρὸς ἐγκταβίωσιν κατὰ τε τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ κατὰ τὸ Ἡμετέρον Διάταγμα 4|16 Δεκεμβρίου 1834, εἰπὶ μὲν, καθὼς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀδελφότητος, ἴσοι πρὸς ἀλλήλους ἀποέμουςι δὲ οἱ νεώτεροι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τὸ ἀνῆκον σέβας, καὶ συνεισφέρουσι διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Μοναστηρίου τῶν.

ΙΔ'. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ κατὰ τὸ ΙΑ' ἄρθρον τοῦ Σ' νόμου, ἡ μὲν δοκιμασία τοῦ προσερχομένου εἰς Μοναστήριον ἵνα μονιάσῃ, ὀρίζεται τριετής· ἡ δὲ κουρὰ αὐτοῦ δὲν γίνεται πρὸ τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὑπάρχει ὠρισμένον τῆς μὲν ἐνηλικιότητος ἐκάστου (ὅτε οὗτος ἀναγνωρίζεται ὡς ἔχων τὴν θέλησιν ἐλευθερίαν) τὸ 24 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τῆς δὲ ἀπὸ τὴν στρατολογίαν ἀπαλλαγῆς τὸ 24 τῆς ἡλικίας ἔτος· ἐπεταὶ ὅτι, οὐδεὶς δύναται νὰ γένῃ δεκτὸς ἐν Μοναστηρίῳ ὡς δόκιμος πρὸ τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

ΙΕ'. Πλὴν τῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν ἢ διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν διοριζομένων Μοναχῶν, ἱερωμένων ἢ μὴ, ὅστις ἕτερος δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων » δραχ. 3,790, ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 11 τοῦ αὐτοῦ κεφ. « ἀποδοσις δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς ἄλλο-
δωπά ταχυδρομεία » δραχ. 29,100·81 ἐπὶ τοῦ κεφ. 5' ἀρθρ. 2 « Ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν » δρ. 2,000, καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου « κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδο-
μῶν » δραχ. 26,000.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΛΕΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 250,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ
1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν διακοσίων πεν-
τήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 250,000 ἐπὶ τοῦ κεφ. Η' ἀρθρ. 2
« κάθαρσις λιμένων » τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπο-
λογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἀθήνησι τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΛΕΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠΑ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 2000 ἐπὶ τοῦ
διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν δι' ἀμοιβὴν τοῦ Διευθ. τοῦ Γεν. Λογιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν,

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν δύο χιλιά-
δων ἀριθ. 2,000 ἐπὶ τοῦ κεφ. 6 ἀρθρ. 3 τοῦ διὰ τὸ 1857

εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου,
ὀριζομένη εἰδικῶς πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ
Λογιστηρίου, διὰ τοὺς ἀπύτους αὐτοῦ μόχθους εἰς τὴν σύντα-
ξιν τῶν καθυστερησάντων πρὸ πολλοῦ λογαριασμῶν τοῦ Κρά-
τους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠΒ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 46,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ
1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τεσσαράκοντα
ἑξ χιλιάδων ἀριθ. 46,000, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως
Ὑπουργείου διὰ τὸ 1858, καταλογιζομένη ὑπὸ μὲν τὸ κεφ. Γ',
ἀρθρ. 12 « Προσωπικὸν Γυμνασίον » κατὰ δραχ. 21,000,
ὑπὸ δὲ τὸ ΙΑ' ἀρθρ. τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου « Προσωπικὸν
Ἑλληνικὸν Σχολεῖον » κατὰ δραχ. 25,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠΓ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 11,500
ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑνδεκα χιλιάδων

λάχιςτος· δὲ καθὼς εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον ὁρίζεται ὁ ἀκόλουθος.

Ανατομία τοῦ κοίλου τοῦ στόματος καὶ τῶν γνάθων· Καλῶς·
Φυσιολογία τῶν ὀδόντων· σχεδὸν Καλῶς·
Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ τῶν ὀδόντων· Καλῶς·
Περὶ ἐγχειρίσεων τῶν ὀδόντων· Καλῶς·
Περὶ τεχνικῆς ὀδοντιστικῆς· σχεδὸν Καλῶς·

Ἄρθρον 31. Ὁ ἐπιδοκιμασθεὶς λαμβάνει τὴν ἄδειαν, ἥτις ἐκδίδεται μὲν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ὑπογράφεται δὲ παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ τῶν ἐξετασάντων ἄλλων συνόδων, φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ εἶναι συντεταγμένη κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον.

Ἀριθ. πρωτ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βασιλικὸν Ἱατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος ἐκ τῆς ὑποστὰς τὴν νενομισμένην δοκιμασίαν ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχηται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν ὀδοντοϊατρικὴν, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 32. Ὁ ἀποδοκιμασθεὶς παραπέμπεται εἰς δευτέραν ἐξέτασιν μετὰ ἑξ μῆνας, καταβάλλων ἐκ νέου τὸ δικαίωμα τῆς ἐξέτασεως. Ἐὰν ἀποτύχῃ καὶ εἰς ταύτην δὲν εἶναι πλέον δεκτὸς εἰς ἐξέτασιν, οὐδὲ λαμβάνει ἐπομένως ἄδειαν.

Γ'.

Περὶ μαιῶν.

Ἄρθρον 31. Αἱ θέλονται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ λάβωσι παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τῶν μαιευτρίαι, πρέπει νὰ παρουσιάσωσιν ἀπολυτήριον ἐγγραφοῦ ἢ δίπλωμα μαιευτικῆς τινὸς σχολῆς ἢ μαιευτικοῦ καταστήματος, ἀποδεικνύον τὴν περὶ τὴν θεωρίαν καὶ πράξιν τῆς μαιευτικῆς μάθησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 34. Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ανατομία τῆς πυέλου καὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῆς γυναικὸς.

β) Περὶ κυήσεως καὶ τοκετοῦ.

γ) Πρακτικὸν μέρος τοῦ τοκετοῦ.

δ) Τὰ συμβάντα εἰς τε τὰς τικτούσας, τὰς ἐγγύους καὶ τὰς λεχωίδας.

ε) Τὰ ἀναγκαῖα μηχανικὰ καὶ φαρμακευτικὰ βοηθήματα, τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ καμνῶσι χρῆσιν αἱ μαιῆαι.

ς) Περὶ ἐπιμελείας τῶν λεχωίδων καὶ ἀρτιτόκων.

Ἄρθρον 35. Κατὰ τὰς ἐγγραφὰς δοκιμασίας αἱ μαιῆαι ὀφείλουν ν' ἀπαντήσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἐνὸς μόνον ζητήματος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 μνημονευομένων ἀντικειμένων.

Αἱ δὲ προφορικαὶ ἐξετάσεις θέλουν γίνεσθαι καὶ δι' ἐπιδείξεων εἰς τὴν πυέλον καὶ τὸ ὁμοίωμα τοῦ βρέφους καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα καὶ βοηθήματα.

Δὲν διαρκούν δὲ οὔτε ἑλάττον τῆς μιᾶς οὔτε πλέον τῆς μιᾶς καὶ τε-άρτου ὥρας.

Ἄρθρ. 36. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τὰ δύο παρευρισκόμενα μέλη τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1835 Βασ. Διατάγματος, εἶναι οἱ ἐξετάζοντες, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος κανονιστικοῦ Διατάγματος, τὴν μαιευτικὴν καὶ τὴν ἀνατομίαν· κωλυομένου δὲ ἐνὸς τούτων προσκαλεῖ εἰς

ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ἄλλο μέλος τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ὁ πρόεδρος. Πλὴν τούτων, κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1838 Β. Διατάγμα § ἡ. παρευρίσκεται εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν διδασκείων ἐν τῇ μαιευτικῇ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν μαιευτρίων καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς μαιευτικῆς, ἂν τυχὸν δὲν ᾔναι καὶ μέλος τοῦ Ἱατροσυνεδρίου.

Οἱ ἐξετάζοντες θέλουν ὁρίσει ἅπαξ ποῖον ἀντικείμενον καὶ ἐπὶ πόσον, θέλει ἐξετάζει ἕκαστος.

Ἄρθρ. 37. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι γνωστὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἡ ἐξεταζομένη. Τίθενται δὲ καὶ ἐνταῦθα τέσσαρες βαθμοὶ, Ἀριστα, Καλῶς, σχεδὸν Καλῶς καὶ Μετρίως, καὶ προσδιορίζονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρου 15 καὶ 16 μὲ τὴν διαφορὰν μόνην ὅτι ἐνταῦθα τὸ ἐξαγόμενον εἶναι ἐκ τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων. Ὁ βαθμὸς Ἀριστα δίδεται εἰς τὴν λαχούσαν τὸν ἀριθμὸν 62 καὶ ἀνωτέρω μέχρι τοῦ 72. Ὁ βαθμὸς Καλῶς εἰς τὴν τυχούσαν 44 μέχρι 61. Ὁ βαθμὸς σχεδὸν Καλῶς εἰς τὴν λαβούσαν 26 μέχρι 43, καὶ ὁ βαθμὸς Μετρίως εἰς τὴν λαχούσαν 25 καὶ κατωτέρω.

Ἄρθρ. 38. Διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐξεταζομένη ἀπόλυτον ἄδειαν πρέπει νὰ τύχῃ τοῦ βαθμοῦ Ἀριστα ἢ Καλῶς καὶ νὰ κατέχῃ ἕκαστον τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 34 ὁρισθέντων ἀντικειμένων μέχρι τινὸς βαθμοῦ, ὡς ἐλαχίστου θεωρουμένου, κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Ανατομία τοῦ πυέλου κλπ. σχεδὸν Καλῶς.

Περὶ κυήσεως καὶ τοκετοῦ· καλῶς.

Πρακτικὸν μέρος τοῦ τοκετοῦ. Καλῶς.

Τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς ἐγγύους κλπ. Καλῶς.

Ἀναγκαῖα μηχανικὰ καὶ φαρμακευτικὰ βοηθήματα· Καλῶς.

Περὶ ἐπιμελείας τῶν λεχωίδων καὶ νεογνῶν· σχεδὸν Καλῶς.

Ἄρθρ. 39. Αἱ τυχούσαι τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν Καλῶς, λαμβάνουσιν ἄδειαν περιορισμένην διὰ νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν ὑπὸ τοῦς ὅρους, τοὺς ὁποῖους διαγράφουν ἰδιαίτεροι περὶ τούτων διατάξεις, ὅταν κατέχωσιν εἰς ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων ἀντικειμένων τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Ανατομία τῆς πυέλου σχεδὸν Καλῶς.

Περὶ κυήσεως καὶ τοκετοῦ Καλῶς.

Πρακτικὸν μέρος τοῦ τοκετοῦ καλῶς.

Τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς κυούσας σχεδὸν Καλῶς.

Τὰ ἀναγκαῖα μηχανικὰ καὶ φαρμακευτικὰ βοηθήματα Καλῶς.

Περὶ ἐπιμελείας τῶν λεχωίδων καὶ νεογνῶν σχεδὸν Καλῶς.

Ἄρθρ. 40. Αἱ ἐπιδοκιμασθεῖσαι εἰς τὰς ἐξετάσεις μαιῆαι λαμβάνουν τὴν ἄδειαν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ, τῶν δύο ἐξετασάντων συνόδων, καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαιευτικῆς, ἂν ἔλαβε μέρος· φέρει δὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ κατὰ τὸν ἐφεξῆς τύπον.

Διὰ τὴν ἀπόλυτον ἄδειαν.

Ἀριθ. πρωτοκ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἱατροσυνέδριον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἡ Κυρία ἐκ τῆς ὑποστὰσα τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπιδεικνύουσα ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν νὰ με-

ΑΘΗΝΑΝ

μὲν κλειδοφυλάκιον αἱ κλεῖδες τῶν ἐρμαρίων καὶ θηκῶν τῶν φυσιολογικῶν συλλογῶν, εἰς ἓν δὲ αἱ τῶν ζωολογικῶν κ.τ.λ. τῶν δὲ κλειδοφυλακίων τούτων ὑπάρχουσι πρὸς τὴν ῥηθείσαν εὐκολίαν δύο κλεῖδες, ὧν τὴν μὲν ἔχει ὁ Ἐπιμελητής, τὴν δὲ ἐκεῖνος τῶν Ἐφόρων, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἐφορείαν ὑπάγονται αἱ ἐντὸς τῶν ἐρμαρίων καὶ τῶν θηκῶν συλλογαὶ αἱ διὰ τῶν κλειδῶν ἐκείνων ἀσφαλιζόμεναι. Εἴ τε δὲ ὁ ἀρμόδιος Ἐφορος, εἴ τε ὁ Ἐπιμελητής ἐξαγάγῃ τι ἐκ τῶν συλλογῶν χάριν σκοποῦ ἐπιστημονικοῦ, χρεὸς ἔχει μετὰ τὴν γενομένην χρῆσιν νὰ θέσῃ πάλιν αὐτὸ εἰς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τόπον.

Ἄρθρον 18. Οἱ Ἐφοροι φροντίζουσι μετὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ ὅπως διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ δωμάτια, ἐν οἷς αἱ φυσιολογικαὶ συλλογαὶ, καὶ νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸν Πρύτανιν περὶ πάσης φθορᾶς ἢ βλάβης αὐτῶν δυναμένης νὰ ἐπενέγκῃ ζημίας εἰς τὰς συλλογὰς.

Ἄρθρον 19. Οἱ Ἐφοροι χρεωστοῦσι νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ Μουσεῖον πᾶν δῶρον, ὅπερ γίνεται πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς Ἐφόρους. Εἴτε δὲ δῶρα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι πρὸς αὐτοὺς ἰδίᾳ ἐδωρήθησαν καὶ ὄχι πρὸς τὸ Μουσεῖον· εἴτε συλλογὰς γενομένας ὑπ' αὐτῶν ἰδίαις δαπάναις ἐν ἐκδρομαῖς ἢ ἀποδημίαις· εἴτε παρασκευάσματα πολυδάπανα ἢ πολύπονα ἐκποιοῦντες, ὅ ποχρεοῦνται νὰ προτείνωσιν αὐτὰ πρὸ παντὸς ἄλλου πρὸς τὸ Μουσεῖον εἰς ἀγοράν. Ἐὰν δὲ τὸ Μουσεῖον ἔχῃ χρεῖαν αὐτῶν, ἀγοράζονται τότε ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένης τῆς τιμῆς ὑπὸ τῶν Ἐφόρων καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ καὶ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδημόνων καθηγητῶν, ἐγκρίσει τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 20. Πρὸς τὸ τέλος ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους πέμπουσι διὰ τῆς Πρυτανείας πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Βασιλικὸν Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Μουσείου καὶ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸ κατὰ τὸ ἔτος προσθήκης, καὶ ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ χρήσεως καὶ ὠφελείας, μετὰ σημειώσεως τῆς γενομένης δαπάνης.

Ἄρθρον 21. Ἐκαστος τῶν Ἐφόρων χρεωστεῖ νὰ παρέχῃ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς πάντα πεπαιδευμένον, ὅστις εἰς ἐπιστημονικόν τι ἔργον ἀσχολούμενος θέλει νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ ὑπαγομένων συλλογῶν.

Ἄρθρον 22. Ὅταν τις τῶν Ἐφόρων ἀποδημῇ, ἀναπληροῖ αὐτὸν, ὅπου ἀνάγκη, εἰς τῶν ἐπιδημούντων· ὅταν δὲ ἀποδημῶσι πάντες ὁ Ἐπιμελητής καὶ εἰς Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἂν ἤθελε προσδιορίσει ὁ Πρύτανις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐπιμελητοῦ.

Ἄρθρον 23. Ὁ Ἐπιμελητής φροντίζει περὶ πάντων ὧν καὶ οἱ Ἐφοροι, καὶ ἰδίως ὅπως οἱ λοιποὶ τοῦ Μουσείου ὑπάλληλοι ἀκριβῶς ἐκτελῶσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα.

Ἄρθρον 24. Ὡς τοιοῦτος διοικεῖ μετὰ τῶν Ἐφόρων τὸ Μουσεῖον· ἐκτελεῖ δὲ καὶ ὡς Γραμματεὺς πᾶσαν γραφικὴν ὑπηρεσίαν, φροντίζει συμφώνως μετ' αὐτῶν περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς διατάξεως καὶ τοῦ ἀκριβοῦς διορισμοῦ ἐκάστου τῶν ἐν αὐτῷ φυσικῶν σωμάτων.

Ἄρθρον 25. Μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου συσχεπτόμενος φροντίζει ὅπως ἀδιαλείπτως πλουτίζεται ἐκάστη τῶν συλλογῶν τοῦ Μουσείου εἴτε δι' ἀγορᾶς, εἴτε δι' ἀνταλλαγῆς, εἴτε διὰ φιλικῶν αὐτοῦ σχέσεων πρὸς ἄλλα Μουσεία, ἢ πρὸς συλλογεῖς ἢ ἐμπόρους φυσιολογικῶν σωμάτων.

Ἄρθρον 26. Ὁ Ἐπιμελητής ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ εὐθὺς εἰς τὸ

ἀνήκον βιβλίον πᾶν ὅ,τι ἀγοράζεται ἢ προστίθεται εἰς τὸ Μουσεῖον, καὶ νὰ φροντίζῃ ὅπως φυλάσσεται εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ τόπον.

Ἄρθρον 27. Ἐκτὸς φυσιολογικῶν συλλογῶν τοιούτων, ὁποῖαι ἰδιαίτερον ἀπετέλουν τοῦ Ἐπιμελητοῦ σπούδασμα καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς τοιούτου, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλας, μήτε νὰ ἐμπορευῇται ἐμπόριον φυσιολογικῶν σωμάτων. Πᾶν δὲ δῶρον ὅπερ γίνεται πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς Ἐπιμελητὴν, ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὸ Μουσεῖον· θέλων δὲ νὰ πωλήσῃ τὰς ἰδίας αὐτοῦ συλλογὰς, χρεωστεῖ νὰ προτείνῃ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐφορον τὴν ἀγοράν αὐτῶν διὰ τὸ Μουσεῖον ὁμοίως τοῖς ὀριζομένοις ἐν τῷ 19 ἄρθρῳ.

Ἄρθρον 28. Πρὸς συλλογὴν φυσικῶν σωμάτων καὶ πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου ὀφείλει ὁ Ἐπιμελητής νὰ κάμνῃ ἐκδρομὰς ἢ καὶ νὰ ἀποδημῇ ἐν εὐθέτοις καιροῖς ἢ μόνος ἢ μετὰ τοῦ Ταριχευτοῦ. Καὶ πᾶσαν μὲν ἐκδρομὴν ἐπὶ μίαν ἡμέραν μέλλουσαν νὰ διαρκέσῃ, κάμνει καὶ ἀνευ προηγουμένης τῶν Ἐφόρων εἰδησεως· δι' ἀποδημίαν ὅμως ἢ ἐκδρομὴν διαρκούσαν πλέον τῆς μίας ἡμέρας, ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν Ἐφόρων καὶ ἡ ἐγκρίσις τοῦ Πρυτάνεως. Πάντα δὲ τὰ ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς ἢ ἀποδημίαις συλλεγόμενα ἢ ἀγοραζόμενα ὑπ' αὐτοῦ παραδίδει εἰς τὸ Φυσιολογικὸν Μουσεῖον, εἴτε ὅπως εἰς αὐξήσιν αὐτοῦ, εἴτε ὅπως εἰς ἀνταλλαγὴν χρησιμεύσωσιν. Ἀντὶ δὲ τούτων λαμβάνει οὐ μόνον ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφὴν αὐτοῦ ἀνὰ δύο τοῦλάχιστον δραχμὰς τὴν ἡμέραν (ἐκτὸς ὅταν ἡ ἀποδημία αὐτοῦ τρεῖς μόνον ἡμέρας διαρκέσῃ, ὅτε δηλονότι οὐδὲν λαμβάνει ἐπιμίσιον), ἀλλὰ καὶ ἀπότισιν τῶν δαπανῶν, ὅσας ἔκαμεν εἰς ἀγῶγια, ἢ ναύλους, ἢ εἰς ἀγοράν τῶν συλλεγομένων, ἢ ὑπὲρ τούτων, καὶ δι' αἷς χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικά. Πᾶσαι αἱ ἀποτίσεις αὗται γίνονται ἐκ τῶν ἰδίως εἰς ἐκδρομὰς καὶ ἀποδημίας αὐτοῦ ἢ τοῦ Ταριχευτοῦ ὀριζομένων κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Φυσιολογικοῦ Μουσείου χρημάτων. Ὅταν δὲ μετὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ συνοδοιπορῇ καὶ ὁ Ταριχευτής, λαμβάνει καὶ οὗτος ἀποζημίωσιν ἀνὰ μίαν τοῦλάχιστον δραχμὴν τὴν ἡμέραν διὰ τροφὴν αὐτοῦ, ὅπερ ὅμως δὲν λαμβάνει οὐδὲ οὗτος, ὅταν τρεῖς μόνον ἡμέρας διαρκέτῃ ἡ ἀποδημία ἢ ἐκδρομή. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ ἢ τὰ ὑπὸ τούτου καὶ τοῦ Ταριχευτοῦ ὁμοῦ συλλεγόμενα καταγράφονται ἐκάστοτε οὐ μόνον εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ γενικὸν τοῦ Μουσείου· εἰς τὸ ἰδιαίτερον δὲ σημειοῦνται ἀπέναντι τῶν συλλεγόντων ἐν ἰδίᾳ στήλῃ καὶ αἱ δαπάναι τῆς πρὸς συλλογὴν αὐτῶν γενομένης ἐκδρομῆς ἢ ἀποδημίας.

Ἄρθρον 29. ἔχων καὶ ὁ Ἐπιμελητής κλεῖδας τοῦ Μουσείου (ἄρθρ. 17) φροντίζει ὅπως ἀσφαλῶς κλείωνται καὶ εἰς καλὴν διατηρῶνται κατάστασιν πάντα τὰ τοῦ Μουσείου, καὶ μηδὲν ἀφαιρῇται ἢ βλάβηται ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτομένων. Ὁ αὐτὸς φροντίζει καὶ ὅπως, ὅταν ἀνάγκη, ἀλλάσσωσιν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Μουσείου τὸ οἰνόπνευμα τῶν ἐν τῷ οἰνοπνεύματι διατηρουμένων φυσικῶν σωμάτων, ἢ ὅπως σώζωσιν ἀπὸ σκωληκθωρίας ἢ κοριορτοῦ τὰ τεταριχευμένα ζῶα, καὶ εἰς ἄκραν καθαριότητα καὶ εὐταξίαν τηρῶσι τὰ τοῦ Μουσείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ταριχευτοῦ καὶ Σχηματιστοῦ.

Ἄρθρον 30. Καθῆκον τοῦ Ταριχευτοῦ εἶναι νὰ προπαρασκευάζῃ καὶ ταριχεύῃ, ὡς δεῖ, ζῶων δέρματα καὶ σχηματίζει τὰ ταριχεύματα, δίδον πάλιν εἰς αὐτὰ τὴν εἰχον μορφήν ζῶντα τὰ ζῶα, καὶ σχῆμα τὸ προσήκον ἔργον αὐτοῦ εἶναι νὰ προπαρασκευάζῃ καὶ μέρη ζῶων κατὰ τὴν παραγγελίαν εἴτε τοῦ ἀρμό-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Ἀριθ. 49. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 50.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ χρηματικῷ βραβείου καὶ χρυσοῦ νομι-
σματοσήμεου ὑπὲρ τοῦ συντάξοντος τὸ ὠφελιμώτερον
Γεωργικὸν σύγγραμμα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουρ-
γοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου
1837 Β. Διατάγματος περὶ συστάσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώ-
σεως τῆς ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσταμεν καὶ
διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνομεν τὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ
προσδιορισθῇ χρηματικὸν βραβεῖον ἐκ δραχμῶν πεντακισίων,
ἀριθ. 500, καὶ χρυσοῦν νομισματοσήμεον ἁ τὰς τάξεις ἀποδοθητό-
μενον διὰ συναγωνισμοῦ ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἤθελε συντάξῃ εἰς
τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὸ ὠφελιμώτερον σύγ-
γραμμα περὶ τῆς Γεωργικῆς, τῆς κηπουρικῆς καὶ δεινδροκομίας,
περιέχον ὁδηγίας στηριζομένας εἰς τὰς τελειοποιημένας με-
θόδους καὶ συστήματα καλλιέργειας, καὶ δυναμένας νὰ ἐφαρ-
μοσθῶσιν ἐπωφελῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς
τὰ ἔργα τῶν τοῦς ἐνασχολουμένων τὸν κλάδον τοῦτον κα-
τοίκους.

Ἄρθρον 2. Τὸ σύγγραμμα θέλει ἐξετασθῇ παρὰ πενταμελοῦς
Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἐξ εἰδημόνων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν Ἰπουργείου.

Ἄρθρον 3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργὸς θέλει

ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθσόμενον καὶ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνησιν τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1858.

Ἐκ ὀνόματι τοῦ βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 51.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραλληλισμοῦ τῶν νέων Αὐστριακῶν ἀργυρῶν
νομισμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Αὐστρία μετερρύθμισεν ἀπὸ 20 Ὀ-
κτωβρίου (1 Νοεμβρίου) ε. ε. τὸ νομισματικὸν αὐτῆς σύστημα.
Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 Ἡμέτε-
ρον Διάταγμα περὶ παραλληλισμοῦ τῶν ξένων νομισμάτων πρὸς
τὰ τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουρ-
γοῦ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει δημοσιευθῇ προσηκόντως ὁ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα
συναπτόμενος πίναξ παραλληλισμοῦ τῶν νέων Αὐστριακῶν ἀρ-
γυρῶν νομισμάτων πρὸς τὰ τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ παραδοχὴ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ Αὐστριακῶν νο-
μισμάτων εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τοῦ Κράτους κανονισθῆσεται
διὰ νόμου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ἰπουργὸν ἀνατίθεται
ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Αθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Π Ι Ν Α Ξ

Παραλληλισμοῦ τῶν νέων Αὐστριακῶν ἀργυρῶν νομισμάτων.

Αὐτῶν ἀριθμ.	Εἶδος νομίσματος	Μετρικὸν βάρος εἰς γραμμάρια			Ἀξία νομι- σμάτων		Παρατηρήσεις.
		Ἀργύρου	Χαλκοῦ	Τὸ ὅλον	Δρ.	Λεπ.	
1	Διφορίνιον	22,222	2,468	24,690	5	51,44	
2	Φιορίνιον	11,111	1,234	12,345	2	75,72	
3	Τέταρτον φιορίνιον	2,777	2,565	5,342		68,93	

Ἐν Αθήναις τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

παρασχεῖ δίκαι, αἵτινες διεξάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀπὸ τῶν ταμιῶν.

δ) Ἀναπληροῦσι τοὺς δασάρχας καὶ τοὺς δασονόμους ἀπὸ τῶν ἀποστεινόντων ἢ κωλυομένων.

ε) Κρατοῦσι κατὰ τοὺς σχετικούς κανονισμούς καὶ ὁδηγίας ἐκδόσεις καὶ πίνακας.

4) Στατιστικῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

5) Τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν.

6) Τῶν πολυετῶς καὶ μονοετῶς ἐνοικιαζομένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

7) Τῶν ἐθνικοῦδικοκλήτων φυτειῶν.

8) Τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων οἰκοδομῶν.

9) Τῶν ἰχθυοτροφείων.

10) Τῶν ἀλικῶν.

11) Τῶν μεταλλείων καὶ λατομείων.

12) Τῶν ἀμφισβητούμενων δημοσίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν.

13) Τῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων δίκων τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

14) Τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν βροσκημάτων.

15) Ὅλων τῶν βεβαιουμένων ἐπιμελείᾳ αὐτῶν δημοσίων πόρων.

16) Τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ ἐπιστάσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ κτημάτων.

17) Παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως μὴ προβλεπομένου ῥητῶς ἐνταῦθα.

Ἀπαντὰ τὰ στοιχεῖα ταῦτα φυλάττονται ἀσφαλῶς ἐπὶ εὐθύνη τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ παραδίδονται ὑπὸ προκλήτου εἰς διαδοχὴν ἐπὶ τακτικαῖς ἀποδείξεσι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ βεβαίωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἡ παραπομπὴ τῶν καταλόγων, πινάκων, ἢ καταστάσεων εἰσπρακτέων εἰς τοὺς ταμίας γίνεται ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνη τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων πάντοτε πρὸς τὴν πρὸς ἐναρξιν τῆς εἰσπραξέως αὐτῶν κανονισμένων προθεσμιῶν, εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατὰστασιν ἐμφαίνουσας τὰς πεπρατωθείσας καὶ τὰς ἐκκρεμεῖς φορολογικὰς ἐργασίας, διδόντες συνάμα λόγον περὶ τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὑπάγονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον, δίδουσι μολοντοῦτο πληροφορίας καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα, ὡς καὶ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς παραγγελλίας καὶ αἰτήσεις αὐτῶν ἐντὸς τῶν καθεστῶτων νόμων καὶ Β. διαταγμάτων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐνεργεῖσι τὰ καθήκοντά των ἀνεξαρτήτως τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, αἱ δὲ σχέσεις καὶ ἡ σύμπραξις αὐτῶν μετὰ τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν ἐπαρχῶν κανονίζονται διὰ τῶν περὶ καθηκόντων αὐτῶν καὶ ἄλλων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων. Ἐχουσι δὲ εἰς πᾶσιν περιπτώσιν τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν τῶν διοικητικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, Β. Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν. Αἱ δὲ ῥηθείσαι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν ἐτοιμῶς τὴν σύμπραξιν των πρὸς τὴν ἐννομον διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας εὐθυνόμεναι διὰ πᾶσαν ἐπιζήμιον ἀναβολήν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνωσι προσκλήσεις, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τῶν διοικητικῶν πρὸς τὰς δημοτικάς ἀρχάς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, αἱ δὲ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσιν ἀμελητὶ τὰς προσκλήσεις καὶ παραγγελλίας τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαί, εἰς ἃς ἤθελεν ἀνακρινεῖται ἀναβολὴ ἢ ἀρνήσις ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ὀφείλουν νὰ διατάττωσι τοῦτους πρὸς ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῶν προσκλήσεων τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, καὶ ἐν ὑποτροπῇ νὰ προκαλῶσιν ἢ ἐπιβάλλωσι τὰς ἀνηκούσας ποινὰς κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ἄρθρον 6.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι, ἐκτὸς τῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περιουσιῶν αὐτῶν, μεταβαίνουνσι καὶ ὁσάκις ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν των εἰς διάφορα μέρη τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των ἐπαρχιῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντικειμένων οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὴν περιουσίαν οἱ ἔφοροι 1) ἐξετάζουσιν ἂν οἱ περὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμοι, διατάγματα καὶ κανονισμοὶ ἐκτελῶνται ἄνευ καταπίεσεως τῶν λαῶν, ἂν καὶ ποῖα προσκόμματα ἀπαντῶνται· 2) ἐπιθεωροῦσι τὴν κατὰστασιν τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καὶ συντάττουσι τὰς ἀναγκαίας ἐκθέσεις· 3) Ἀκροάζονται τὰ παράπονα τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἰσπραξίν των φόρων καὶ φέρουσιν ἢ προτείνουν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, τὴν κατὰ νόμον θεραπείαν, ἐξετάζουσιν ἂν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ χρηγῶσι τὴν σύμπραξιν των εἰς τὰ σχετικὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑποβάλλουσι περὶ τούτου ἐκθέσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· 4) ἐπιθεωροῦσι τὰς ἀποθέκας τῶν εἰσπρακτέων, ἐλέγχουσι καὶ τακτοποιοῦσι τὰς διαχειρίσεις καὶ λαμβάνουσι μέτρα ὁσάκις πρόκειται κίνδυνος· 5) Ἐπισκέπτονται τὰ ἀδιαθέτα καὶ τὰ δι' ἐνοικίασεως μονοετοὺς ἢ πολυετοὺς διατεθειμένα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ἵνα πληροφορῶνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως ἢ μὴ τῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν· 6) ἐπιθεωροῦσι τὰς ἀλικάς, τὰς ἀλαταποθήκας καὶ ἐξετάζουσιν τὴν διαχείρησιν αὐτῶν· 7) Συλλέγουσι πληροφορίας, καὶ ἀναφέρουσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δασῶν, περὶ τῶν κατ' αὐτὰ πραττομένων ἀομνημάτων καὶ περὶ τῶν δασικῶν προϊόντων. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιουσίας οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον λεπτομερῆ ἐκθέσεις περὶ ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ἀντικειμένων, καὶ περὶ τῆς ὕλικῆς προόδου ἢ μὴ τῶν κατοίκων, προτείνοντας τὰ δεόντα διὰ τὴν εἰσχυσιν καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἄρσιν τῶν ἀπαντωμένων, τυχόν, πρσσκομμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ καθηκόντων τῶν Γραμματέων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων.

Ἄρθρον 7.

Οἱ γραμματεῖς τῶν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν ἔχουσι τ' ἀκόλουθα καθήκοντα· α) ὡς ἀναπληρωταὶ τῶν ἐφόρων ἐκτελοῦσι τὰ χρέη αὐτῶν καὶ προϊστάνται τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ· β) εἰς τὰς γραμματεῖς ὑπεῖκουσι τοῖς ἐφοροῖς καὶ ὀφείλουν νὰ ἐκπληρώσιν τὰς διαταγὰς αὐτῶν ἐντὸς τῶν κειμένων νόμων καὶ κανονισμῶν.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΤ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 102,028 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 τοῦ ἐπὶ τοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν δύο χιλιάδων ἑξήκοντα ὀκτώ, ἀριθ. 102,028, διανεμητέα εἰς τὰ ἐπόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ διαληφθέντος προϋπολογισμοῦ.

ΚΕΦΑΛ. I. Κερτρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου δραχ. 1,080

ΚΕΦΑΛ. II. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 1 Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν. 4,440

» 2 Γραφικὰ ἐξόδα. 4,300

ΚΕΦΑΛ. IV. Ἐξόδα μεταβλητέα.

Ἄρθρ. 2 Ἐξόδα ἀπρόβλεπτα. 36,868

ΚΕΦΑΛ. VI. Προξενικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν τῶν προξενείων. 53,340

» 2 Γραφικὰ ἐξόδα. 2,000

Τὸ ὅλον 102,028

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΖ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 150,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπικυροῦται ἡ διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1857 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρίσμούς τῶν ἁρθρῶν 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ'. χορηγηθεῖσα ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν πενήτηκοντα χιλιάδων ἀριθ. 150,000, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἥτοι ἐπὶ μὲν τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ κεφ. Γ' δραχμῶν 75,000 (ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων) ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων ἀριθ. 75,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΗ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 50,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν πενήτηκοντα χιλιάδων ἀριθ. 50,000 τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ὑπὸ τὸ κεφ. ΙΒ' α' Ἐξόδα τελετῆς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΘ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 165,800·81 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων ὀκτακοσίων καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα ἑνὸς ἀριθ. 165,800·81 ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, ἥτοι ἐπὶ μὲν τοῦ κεφ. Γ' ἁρθρ. 1 α' Γενικὰ μέτρα ασφαλείας α' δραχμῶν 100,000, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ κεφ. α' διατάξεις κατὰ δίκων α' δραχ. 5,00, ἐπὶ τοῦ κεφ. Ε' ἁρθρ. 9 α' διατάξεις τῶν

ρηματικῶν μέσων προτείνει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκτελεσθη-
σόμενας ἐργασίας κατὰ τὸ ἐγκριθέναι σκεδόν καὶ προκα-
λεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

ε) Οὐδεμίαν δαπάνην ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ
νευ ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου. Ἐν περιπτώσει ὁμοῦς ἐπικειμένης
καὶ προφανοῦς ζημίας ἐνεκα ἀναβολῆς μικρᾶς τινος ἐπισκευῆς
ἐργασίας, ἡ ἐπιτροπὴ διατάσσει μὲν τὰ τῆς δαπάνης, ἀναφέ-
ρει ὁμοῦς πάραυτα εἰς τὸν νομάρχην, ἐξαιτουμένη τὴν ἐγκρίσιν,
αὐτοῦ.

ς) Ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων σύμφωνα πρὸς τοὺς
ῥαυς τῆς ἐργολαβίας καὶ φροντίζει, ἵνα μὴ γίνηται παράλειψις
εἰς τῶν συμφωνηθέντων παρὰ τοῦ ἐργολάβου· ἀνάγκης δὲ ὑπαρ-
κούσης προκαλεῖ ὅλα τὰ πρὸς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων
παιτούμενα μέτρα.

ζ) ὑποβάλλει ἐκάστοτε τὰς καταστάσεις καὶ τὰ δικαιολο-
γητικὰ ἐγγράφα πάσης τετελεσμένης ἐργασίας, ἀγορᾶς ὑλικῶν,
ἢ ἄλλης ἐγκεκριμένης δαπάνης καὶ προκαλεῖ τὰς ἐπ' ὀνόματι
τῶν ἐργολάβων ἢ ἄλλων δικαιούχων ἐγκρίσεις τοῦ νομάρχου.

η) Κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον τῶν πρὸς πληρωμὴν ἐκδιδο-
μένων ἐπιταγῶν τῆς.

θ) Συντάσσει κατ' ἔτος τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐνιαυσίου δια-
φειρήσεως τῆς καὶ τὸν ὑποβάλλει εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ δημοτι-
κοῦ συμβουλίου Θήρας μετ' ὅλων τῶν δικαιολογούντων πᾶσαν
γενομένην δαπάνην ἐγγράφων.

ι) Ἐπιμελεῖται ἐκ παντὸς τρόπου τὴν ἀκεραίαν εἰσπραξίν καὶ
διαχειρίζεται τὸν φόρον, καὶ διεκδικεῖ διὰ παντὸς νομίμου μέσου
τὰ συμφέροντα τοῦ λιμένος παρὰ τρίτου προσβιλλόμενα.

ια) Δίδει λόγον καὶ φροντίζει περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων
τὴν ὑπηρεσίαν τῆς. Ἀνταποκρίνεται δὲ μετὰ τοῦ Νομάρχου καὶ
μετὰ τῶν διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας
Θήρας.

ιβ) Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὑποβάλλει διὰ τοῦ Νο-
μάρχου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατάστασιν τῶν εἰσ-
πραξίων καὶ πληρωμῶν.

Ἄρθρον. 2. Τὰ μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπηρετοῦν
ἀμισθί προσφέροντα εἰς τὸν Δήμὸν τῶν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν
ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως.

Ἄρθρον. 3. Διὰ τὰ παρακατατιθέμενα χρήματα εἰς τὸ Τα-
μεῖον Θήρας, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου, ἐκδίδονται γραμ-
μάτια ὑπὸ τὸν τίτλον «εἰσπράξεις πρὸς βελτίωσιν τῶν λιμένων
Θήρας.»

Ἄρθρον. 4. Ὁ εἰσπράττων τὸν εἰδικὸν τοῦτον φόρον τελώνης
Θήρας θέλει τὸν παραδίδει τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου
μηνὸς εἰς τὸν ταμίαν καὶ παραλαμβάνων τὸ ἀνήκον γραμματίον
παραλαβῆς θέλει τὸ διευθύνει εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει χρεώνει τὸν Ταμίαν ἐπὶ τῇ
βίσει τῶν σημειουμένων προσῶν εἰς ἕκαστον γραμματίον του, θέλει
δὲ τὸν πιστώνει ἀφ' ἑτέρου καθ' ὃν τρόπον ὠρισθῇ 1 § 2 τοῦ
Διατάγματος.

Ἄρθρον. 6. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου γίνεται ἐπὶ τῇ δάσει δι-
πλοτύπων βιβλίων χρηρηγμένων τῷ τελώνῃ παρὰ τῆς ἐπιτρο-
πῆς καὶ μονογεγραμμένων παρὰ τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν
μελῶν τῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπαρχοῦ Θήρας.

Ἄρθρον. 7. Ἀπαντα τὰ γενομένα ἐξόδα πληρόνονται εἰς τοὺς
δικαιούχους παρὰ τοῦ ταμείου ἐπὶ τῇ δάσει ἐπιταγῶν τῆς ἐπι-
τροπῆς, ἀποκοπτομένων ἀπὸ τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον κατὰ τὸ ἄρ-
θρον 1 § 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον. 8. Αἱ πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγαὶ διαλαμβάνουσι τὸν
ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου, τὰ
δὲ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα τῶν ἐξόδων καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν

δικαιούχων, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἐπιταγαὶ τῆς ἐπιτροπῆς
μένουν παρ' αὐτῇ διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν ἐν καιρῷ μετὰ τοῦ ἀπο-
λογισμοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Θήρας.

Ἄρθρον. 9. Αἱ πληρωθεῖσαι ἐπιταγαὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ δι-
βλία τοῦ ταμείου εἰς εἰδικὴν μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιταγαὶ
δι' ἐξόδα βελτιώσεως τοῦ λιμένος Θήρας.»

Ἄρθρον 10. Αἱ παρὰ τῶν δικαιούχων ἐξοφλήσεις τῶν ἐπιτα-
γῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, εἰάν ἤδη ἐγράφη ἐπὶ
τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου ἢ παραδοθεῖσα ἀποδείξεις παρὰ τοῦ
δικαιούχου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, περὶ τούτου γίνεται παρὰ τῆς ἐ-
πιτροπῆς μνηεὶ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 11. Ὁ Ταμίης πέμπει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐν τῷ τέλει
ἐκάστου μηνὸς κατάστασιν τῶν πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν αὐτῆς ὑ-
πογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ, συγχρόνως δὲ διευθύνει καὶ εἰς τὸ
Γενικὸν Λογιστήριον τὰ γραμματῖα παραδόσεως καὶ τὰς ἐξοφλη-
θείσας ἐπιταγὰς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 12. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε πραγ-
ματοποιήσῃ τὸ προβλεπόμενον δάνειον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5. τοῦ
Νόμου, θέλει ἐκδίδει ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ ταμείου διὰ τὴν περιο-
δικὴν πληρωμὴν τῶν συμφωνηθεισῶν δόσεων καὶ τοῦ τόκου ἐκ
τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 13. Αἱ ἐπιταγαὶ πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἐντὸς τοῦ
ὅρου τῶν ἐνεργηθεισῶν εἰσπράξεων. Ἐπιταγαὶ καθ' ὑπέρβασιν
τῶν εἰσπράξεων πληρωθεῖσαι ἀπορρίπτονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ
Λογιστηρίου εἰς βάρος τοῦ πληρώσαντος ταμίου.

Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν
θέλουν ἐκτελέσαι ἐφ' ὅσον εἰν ἕκαστον ἀνήκει, τὸ παρὸν Διάταγ-
μα δημοσιευθὲν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1858.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ὕγειονομικοῦ
κανονισμοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουρ-
γοῦ, λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 4. τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ὑγειονομι-
κοῦ Νόμου.

Θεωροῦντες ὅτι αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου
44 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ ἐπὶ τῶν προελεύσεων τῶν ὑπα-
γομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καθαρῶν ἀποδαίνει ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ ἐπιζήμιος εἰς τὴν διεθνῇ συγκοινωνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἀλευ
ἀποχωρῶντος ὕγειονομικοῦ λόγου.

Προτιθέμενοι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐλευθέρας
συγκοινωνίας, εἰς βαθμὸν συμβιβάζομενον μὲ τὸ συμφέρον τῆς
δημοσίας ὑγείας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ τροποποιεῖται
ὡς ἑξῆς.

Τὰ προσερχόμενα πλοῖα ἐκ λιμένων χωρῶν ὕγειονομικῶς ἐ-
λευθέρων, προσορμιζόμενα δὲ εἰς λιμένας χωρῶν ὑπαγομένων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ εἰσπραξέως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Δυνάμει ὁμοίων τίτλων εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων, ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ παρόντος νόμου, χοίρων.

Ἄρθρον 12. Ὁ φόρος πληρώνεται.

Ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίαις παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ἐπὶ δὲ τῶν δηλωθέντων μικρῶν ζώων τὴν 15 Μαΐου, ἐπὶ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μελισσίων τὴν 15 Ὀκτωβρίου, καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων ζώων καὶ μελισσίων ἅμα παραπεμπθῶσιν εἰς τοὺς ταμίαις οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι.

Ἄρθρον 13. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑποκρύντας ζῶα ἢ μελίσσια ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ἔδωκε χώραν ἢ τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων αὐτοῦ ἀπαριθμήσεις. Ἐὰν διὰ πολλοὺς ὑποκρύναντας γενῶσιν ἐξόδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμηθέντων ζώων ἢ μελισσίων ἐκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἀνήκον ποσὸν εἰσάγεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὸ δῆμον.

Ἄρθρον 14. Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρώνεται εἰς τὸ ἀρμοδίον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαί, δημοτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαί, δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν, πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν προπληρώσωσι τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιώχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμίαν.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ μελισσίων καὶ τοῦ προϊόντος αὐτῶν.

Ἄρθρον 15. Ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς εἰσαγομένων ἢ μεταφερομένων ζώων τῶν ἐπαρχικῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρώνεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτελείου νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαριθμήσιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου.

Ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου, τῶν ἐρίων, τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ μέλιτος, ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς 0/0 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν τῶν εἰδῶν τούτων.

Τὰ ἄρθρα 49 ἕως 55 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. ΣΟΖ. νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν τε καὶ τῶν μελισσίων.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

Ποιναί.

Ἄρθρον 16. Ὁ Δήμαρχος τιμωρεῖται

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι διακοσίων,

ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν εἰκοσι ἕως πενήκοντα ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον θάτεραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην ἄλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20—200 ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἂν ἀναβάλῃ πέραν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 § α' καὶ β'. τοῦ παρόντος νόμου ὁρισμένων προθεσμιῶν, τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν ἀποστολὴν τῶν βιβλίων καὶ τῶν στελεγῶν τῶν δηλώσεων μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ οὐδολῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ τὰς κυφέλας κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων, ὑποχρεούμενοι συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκούσιως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρον 17. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαριθμήσιν τιμωρεῖται α) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμ. 20—100 ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

β) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δραχμ. ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως, εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαριθμήσιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐντὸς δὲ 48 ὥρων εἰς τὸν ἀρμοδίον δήμαρχον, ἀποπειρηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ

γ) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἶδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων, ἢ πλείονερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὀπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συναργήσῃ ὅπωςδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρον 18. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων παραιτεῖται νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. α' καὶ δ'. ὁριζομένων προθεσμιῶν, τὰ ζῶα ἢ μελίσσια του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσῃ μὲ τὸ τριπλὸν τοῦ φόρου τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσίων τὰ ὅπῃα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων ἢ μελισσίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμ. 20, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηστήν· δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Ἄρθρον 19. Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶα των μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὁμῶς τῆς πρὸς ἀπαριθμήσιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ὁριζομένας ποινὰς.

ΝΟΜΟΣ ΥΣΑ'.

Περὶ παραχωρήσεως δωρεάν εἰς τὰς Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας τῆς κατὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς εἰς τὴν θείῃν Βοδολεΐβαν ὑπαρχούσης ἐθνικῆς γῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Παραχωρεῖται δωρεάν εἰς τὰς Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἡ κατὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς εἰς τὴν θείῃν Βοδολεΐβαν ὑπαρχούσα ἐθνικὴ γῆ, συνισταμένη ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι καὶ πεντακοσίων εἴκοσι μέτρων, ἐνθα ἐτάφησαν οἱ ἀποθανόντες στρατιῶται τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς νεκροταφεῖον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΣΒ'.

Περὶ ἀγορᾶς ξενικοῦ ἁλατος μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων ὀκάδων, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ν' ἀγοράσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων ὀκάδων ἁλατος ξενικοῦ, καὶ νὰ διανείμῃ αὐτὸ εἰς τὰς διαφόρους ἀλαταποθήκας πρὸς ἐσωτερικὴν πώλησιν, κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΣΓ'.

Περὶ ἀπαλαγῆς τῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερμερίας τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἑρμούπολεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερμερίας, οἱ κάτοχοι τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἑρμούπολεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων, οἱ ἐπὶ μωλωμάτων οἰκοδομήσαντες, ὁρεῖλουσι δὲ νὰ πληρώσωσι τὸ κεφάλαιον μόνον τοῦ χρέους τῶν κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834 Β. Διατάγματος.

Τὸ εἰρημένον χρέος θέλει πληρωθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἡ μὲν πρώτη μετὰ τρεῖς, ἡ δευτέρα μετὰ ἑξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 8 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΥΝΕ'.

Περὶ προσθήκης ἑξωτερικῶν θέσεων καὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας Προξενικῶν τινῶν ἀρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργεῖον προστίθεται εἰς Ἀκόλουθος. Εἰς δὲ τὸ ἐμπορικὸν γράφειον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται ὡσαύτως εἰς γραμματεῖς πρώτης τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριακοσίων (300), καὶ εἰς γιανσαζῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑξήκοντα (60).

Ἄρθρον 2.

Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν πρώτων διερχομένων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου καὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ προξενείου, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα (250) οἱ τῶν δευτέρων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἑξήκοντα (160) καὶ οἱ τῶν παρ' αὐτοῖς λιμεναρχῶν εἰς ἑκατὸν εἴκοσι (120). Πρὸς δὲ, ἐν τῷ

νταγὰς, θέλουν ὀνομάζει τὰ παρουσιαζόμενα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα καὶ τοὺς ἐπιδέσμους, καὶ θέλουν ἐκθέτει τὴν χρῆσιν αὐτῶν, θέλουν κάμνει ἐγχειρήσεις ἐπὶ πτωμάτων, ὅταν ὑπάρχωσι, θέλουν καταδεικνύει ἐπὶ φυσικῆς ἢ τεχνικῆς πυέλου τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέλουν ἐκτελεῖ διὰ τοῦ ἐμβρυολογικοῦ καὶ ἄλλων ὀργάνων τὰς μαιευτικὰς ἐγχειρήσεις ἐπὶ ὁμοιώματος βρέφους καὶ θέλουν συντάττει ἱατροδικαστικὰς ἐκθέσεις ἐπὶ διδομένων τινῶν περιστάσεων.

Ἄρθρον 7. Αἱ κλινικαὶ ἐξετάσεις γίνονται εἰς τὸ πολιτικὸν στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἢ καὶ ἀλλοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης τῶν πασχόντων διὰ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ νοσήματα.

Ἄρθρον 8. Διὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις δίδεται εἰς τὸν ἐξεταζόμενον προθεσμία δύο ἐβδομάδων τὴ πολλὴ διὰ νὰ ἀποκριθῇ εἰς ὅλα τὰ δοθέντα ζητήματα. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας αὐτῆς, ἐὰν ἀνευ νομίμου κωλύματος, ὁ ἐξεταζόμενος δὲν τελειώσῃ τὰς ἐξετάσεις, ἀναβάλλονται αὐταὶ ἐπὶ ἑξ ἡμερῶν καὶ ἀρχονται μετὰ νέα ζητήματα.

Ἄρθρον 9. Ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς περατώσεως ὅλων τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων τὸ ἱατροσυνέδριον ὀφείλει νὰ δεχθῇ τὸν ἐξεταζόμενον εἰς τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις καὶ μετὰ ταύτας ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος εἰς τὰς κλινικὰς.

Ἄρθρον 10. Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις δὲν θέλουν διαρκεῖ οὔτε ἐλαττον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισίας ὥρας, οὔτε πλέον τῶν δύο ὥρων. Τὸ δὲ ἱατροσυνέδριον θέλει κανονίσει πόσῃ ὥρᾳ ἐξετάζει ἕκαστον μέλος ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου τούτου χρόνου.

Αἱ κλινικαὶ ἐξετάσεις δὲν διαρκοῦν οὔτε ἐλαττον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισίας ὥρας, οὔτε πλέον τῶν δύο ὥρων· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ χρόνου περίπου θέλει ἐπασχολεῖσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης πάσχοντος ἐσωτερικὸν νόσημα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐπὶ τῆς κλίνης πασχόντος χειρουργικὸν πάθος.

Ἄρθρον 11. Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1835 Β. Διατάγματος, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἱατροῦ ὅλοι οἱ ἱατροσυνέδριοι· ἐὰν δὲ τινες κωλύονται κατὰ τὰς προφορικὰς καὶ κλινικὰς δοκιμασίας, ἡ ἐξέτασις γίνεται, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ παρευρίσκωνται πλὴν τοῦ προέδρου καὶ τρεῖς ἄλλοι τοῦλάχιστον συνέδριοι.

Ἄρθρον 12. Τὸ ἱατροσυνέδριον θέλει διορίσει ἅπαξ ποῖα ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 4 μνημονευομένων ἀντικειμένων θέλει ἐξετάζει ἕκαστον μέλος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποκλείει τὸ δικαίωμα εἰς τὰ λοιπὰ μέλη ν' ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τινὸς μέλους θέλει ἀναπληρῶν αὐτὸ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἱατρῶν ἄλλο μέλος, κατὰ πλειονοψηφίαν διοριζόμενον, καὶ θέλει ἔχει τὴν ψήφον τοῦ ἀπόντος μέλους, τὸ ὅποιν ἀναπληρῶν.

Ἄρθρον 13. Εἰς τὰς προφορικὰς καὶ κλινικὰς ἐξετάσεις παρευρίσκονται μόνοι οἱ ἱατροσυνέδριοι καὶ ὅσα πρόσωπα εἰναι ἀναγκαῖα νὰ ὑπηρετήσωσιν ἢ νὰ δώσωσι τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες περὶ τῶν πασχόντων.

Ἄρθρον 14. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι γνωστὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὅποιον ἔλαβεν ὁ ἐξεταζόμενος. Διορίζονται δὲ τέσσαρες βαθμοὶ, οἱ ἀκόλουθοι: Ἀριστα, Καλῶς, σχεδὸν Καλῶς καὶ Μετρίως.

Ἄρθρον 15. Ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, προφορικῶν καὶ κλινικῶν ἐξετάσεων ὁμοῦ ἀποφασίζεται κατὰ πλειονοψηφίαν ὁ βαθμὸς εἰς ἕνα ἕκαστον ἀντικείμενον, ἀπὸ δὲ τῆς ἀθροίσεως τῶν βαθμῶν τούτων ἐξάγεται ὁ ἀπόλυτος βαθμὸς τοῦ ἐξεταζόμενου.

Ἄρθρον 16. Ὁ βαθμὸς εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον προαποφασίζεται διὰ τινος ὁρίσμου ὡς ἐφεξῆς.

Ἀριστα = 4.

Καλῶς = 3.

Σχεδὸν Καλῶς = 2.

Μετρίως = 1.

Διὰ τὴν ἱατρικὴν ὁμῶς καὶ χειρουργικὴν κλινικὴν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι διπλασιάζονται.

Ἄρθρον 17. Ὁ βαθμὸς Ἀριστα δίδεται εἰς τὸν λαχόντα τὸν ἀριθμὸν 489 καὶ ἀνωτέρω μέχρι 560. Ὁ βαθμὸς Καλῶς εἰς τὸν ἐπιτυχόντα 349 μέχρι 488. Ὁ βαθμὸς σχεδὸν Καλῶς εἰς τὸν λαβόντα 209 μέχρι 348, καὶ ὁ βαθμὸς Μετρίως εἰς τὸντυχόντα 208 καὶ κατωτέρω.

Ἄρθρον 18. Διὰ νὰ λαβῇ ὁ ἐξετασθεὶς ἀπόλυτον ἄδειαν νὰ μετέρχηται τὴν ἱατρικὴν καὶ χειρουργικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἀπαιτεῖται νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν Ἀριστα ἢ Καλῶς καὶ νὰ κατέχῃ εἰς ὅλα τὰ ἀναφερόμενα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 4, ἀντικείμενα τὸν βαθμὸν ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Ἀνατομία· Καλῶς.

Φυσιολογία· σχεδὸν Καλῶς.

Φαρμακολογία καὶ συνταγολογία· Καλῶς.

Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία· Καλῶς.

Ἱατρικὴ κλινικὴ· Καλῶς.

Χειρουργικὴ νοσολογία· Καλῶς.

Χειρουργικὴ κλινικὴ· Καλῶς.

Περὶ ἐγχειρίσεων, χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιδέσμων· Καλῶς.

Μαιευτικὴ· Καλῶς.

Ἱατροδικαστικὴ καὶ τοξικολογία· σχεδὸν Καλῶς.

Ἄρθρον 19. Οἱτυχόντες τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν Καλῶς λαμβάνουν περιορισμένην ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν ἱατρικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποῖους διαγράφει ἰδιαιτέρον περὶ τούτων ἡμέτερον Διάταγμα, ὅταν κατέχωσιν εἰς ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων ἀντικειμένων τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Ἀνατομία· σχεδὸν καλῶς.

Φυσιολογία· σχεδὸν καλῶς.

Φαρμακολογία καὶ συνταγολογία· σχεδὸν Καλῶς.

Ἱατρικὴ κλινικὴ· Καλῶς.

Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία· σχεδὸν καλῶς.

Χειρουργικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία· σχεδὸν Καλῶς.

Χειρουργικὴ κλινικὴ· Καλῶς.

Περὶ ἐγχειρίσεων, χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιδέσμων· σχεδὸν καλῶς.

Μαιευτικὴ· σχεδὸν Καλῶς.

Ἱατροδικαστικὴ καὶ τοξικολογία· σχεδὸν Καλῶς.

Ἄρθρον 20. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἄδειαι ὑπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ ὅλων τῶν ἐξετασάντων μελῶν· φέρουν τὴν σφραγίδα τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ. Εἶναι δὲ συντεταγμέναι κατὰ τοὺς ἀκόλουθους τύπους.

Διὰ μὲν τὰς ἀπολύτους ἀδείας.

Ἀριθ. πρωτ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βασιλικὸν Ἱατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος ἐκ διδάκτωρ
 ὑποστὰς τὰς νενόμισμένας δοκιμασίας, ἐνῶπιόν τοῦ
 Ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπιδοκιμασθεὶς, ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν

Άρθρον 1.

Χορηγείται εις τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἀναπληρωτική πίστωση ἐκ δραχμῶν τριακοσίων δύο χιλιάδων καὶ ὀκτακοσίων ἐβδομήκοντα ἑννέα καὶ λεπτῶν εἴκοσι τεσσάρων (302,879,24) ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1857 καταλογιζομένων ὡς ἐφεξῆς.

Εἰς χρέος Δημόσιον	Δραχ.	60,000
Εἰς ἀποζημίωσιν Βουλῶν	»	20,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	106,679,24
Εἰς ἐξόδα διοικήσεως	»	116,200
Τὸ ὅλον Δρ.		302,879,24

Άρθρον 2.

Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1857 ἐπὶ τοῦ άρθρου 3 τοῦ κεφαλαίου 15 ἐκ Δραχ. 175,000 καὶ ἡ διὰ τῆς ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τῆς 10 Ἰουνίου 1857 ἐπὶ τοῦ άρθρου 3 τοῦ κεφαλαίου 20 ἐκ Δραχ. 30,000 χορηγηθεῖσα πίστωση, θέλει χρησιμεύσει ἡ μὲν πρώτη δι' οἰκοδομὰς καὶ ἐπισκευὰς Τελωνιακῶν καταστημάτων, ἡ δὲ δευτέρα δι' ἐξόδα ἐξορύξεως γαιανθράκων καὶ λοιπῶν ὀρυκτῶν.

Άρθρον 3.

Ἡ εἰς τὸ 1. ἄρθρον ἀναπληρωματικὴ πίστωση θέλει διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων τῆς χρήσεως τοῦ 1857 κατὰ τὸν ὡδε προσηρτημένον πῖνακα.

Άρθρον 4.

Τὰ ἐξόδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρα ἀναπληρωματικὴ πίστωση θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΜΥΓ'.

Περὶ προσθήκης 40 δραμίων ἄρτου εἰς τὴν ἡμερησίαν μερίδα τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἡμερησία μερίς ἄρτου ἡ εἰς τὸν στρατὸν χορηγουμένη κατὰ τὰ περὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας νενομισμένα, ὀρίζεται ἀπὸ τοῦδε εἰς δράμια τριακόσια 300.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1858.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΜΑ'.

Περὶ τῆς χωρητικότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς πρώτης τάξεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Ἡ μέχρι τοῦδε χωρητικότης τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς πρώτης τάξεως προσδιορίζεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ἐξήκοντα τόνους καὶ κατωτέρω.

Άρθρον 2.

Πᾶσα καθιστώσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΛΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἀθήνησι 12 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΜΕ'.

Περὶ προσαρτήσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον Μοναδικόν.

Ἡ δυνάμει τοῦ άρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 νόμου, καὶ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1853 Β. Διατάγματος αποτελοῦσα μέρος τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου νήσου Σκύρος, ἀποσπᾶται ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ προσαρτᾶται εἰς τὴν τῆς Καρυστίας.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Εἰς δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου α'. τοῦ 1 κεφαλαίου δρχμαὶ 18,545· καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. β'. τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δρχμαὶ 8,727.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνησι, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. ΜΙΛΟΥΤΗΣ. Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 24 Ἰανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΓΛΗ'.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 22.

« Ἀλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδο-
νλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν, ἢ βιομηχανίαν, κα-
υθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπὶ ἐξόχῳ διανοητικῇ
νίκανότητι διακρινόμενος, δύναται νὰ πολιτογραφῇ διὰ νόμου. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἀθήνησι τὴν 16 Ἰανουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰανουαρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 3.

(Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 4,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΓΜ'.

Περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν
φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν.
φόρων.

α.) Δ ἡ λ ω σ ι ς.

Ἄρθρον 1. Οἱ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν φόροι βε-
βαιοῦνται ὡς ἑξῆς·

α) Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως με-
χοὶ 20 Μαρτίου εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς
ὁποίας παραχευμάζει τὰ ζῶα του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δη-
λώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ'
εἶδος, οἶον, αἰγας πρόβατα, βόας, ἀγελάδας, ἵππους, ἡμιόνους,
ὄνους, καμήλους καὶ βουδάλια, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα
εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β) Ἐὰν τύχωσι κτηνοτρόφοι σμίλται, ἕκαστος τούτων ὀφεί-
λει νὰ δηλώσῃ κατὰ τ' ἀνωτέρω χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα,
πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων μετὰ τὰ ζῶα
τῶν ὁποίων εἰσὶν ἡνωμένα τὰ ἰδιά του.

γ) Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὴν
Δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχου-
σι τὴν διαμονὴν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἄν δὲ κατὰ τὸν ὁρι-
σμένον διὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν χρόνον, τὰ ζῶα εὐρεθῶσι μακρὰν
τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου, οἱ συνοδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι
νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπὶ ἀπλοῦ
χάρτου ἐπιθεωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου
Δημάρχου, ἄλλως τὰ ζῶα των, ὅπου ἂν εὐρεθῶσιν ἀπαιθμοῦν-
ται ὡς ἀδήλωτα μεχρὶς τοῦ ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ
εἶχε δηλώσει ἀνηκόντως.

δ) Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου
νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφε-
ρείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελίσσια του, τὸν ἀριθμὸν τῶν
κυψελῶν αὐτοῦ ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ
τὴν θέσιν ἔνθα εὐρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἄρθρον 2. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ
χάρτου, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου
καὶ παραδίδονται ἐντὸς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α. καὶ δ'.
τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμιῶν, εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημο-
τικὴν ἀρχὴν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων τῶν δηλώσεων τὸ ἐν
κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτη-
νοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον
ὑπὸ τοῦ Δημάρχου· ἀπαιτεῖται δὲ ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ
τὴν παρὰ Δημάρχου τινὸς γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου
τῆς υπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ με-
λισσοκόμος ᾔναι ἀγράμματος, ἡ δηλῶσις ὑπογράφεται ὑπ'
ἀλλοῦ τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ Δη-
μάρχου τινὸς, εἰς δὲ ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ᾔθελεν
ἐμφανισθῇ, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπογράφῃ ἡ δηλῶσις. Οὐδεὶς
δύναται νὰ μεταφέρῃ τὰ ζῶα ἢ μελίσσια του εἰς ἄλλην ἐπαρ-

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ καὶ γεωμετρῶν.

Ο Θ Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην νὰ κανονίσωμεν ὅσον ἔστι δικαιοῦ-
τερον τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς
ἀξιωματικοὺς τοῦ Μηχανικοῦ καὶ γεωμέτρας τοὺς ὁδοιποροῦν-
τας ἢ ἐργαζομένους μακρὰν τῆς διωρισμένης ἑδρας τῶν, δι' ὑ-
πηρεσίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ἱπουργῶν τῶν Στρα-
τιωτικῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσα-
μεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν ἐργαζόμενοι
εἰς ἀπόστασιν δύο σταδίων καὶ ἐπέκεινα ὑπάγονται εἰς τὰς ἐ-
ξῆς κατηγορίας.

α. Ὁδοιποροῦντες πρὸς ἐπιθεώρησιν ἢ ἐκτέλεσιν ἔργου τινός.

β. Διευθύνοντες ἔργον δημόσιον ἢ δημοτικόν, κείμενον ἐντὸς
πόλεως ἢ χωρίου τινός.

γ. Διευθύνοντες ἔργον δημόσιον ἢ δημοτικόν καὶ διαμένον-
τες ἐν ὑπαίθρῳ, ὡς εἰς γεφυροποιίαν, ὁδοποιίαν καὶ τὰ τοιαῦ-
τα.

δ. Ἐργαζόμενοι εἰς καταμετρήσεις μετὰ ἢ ἀνευ χωροσταθ-
μήσεως καὶ ἐν γένει εἰς γεωμετρικὰς ἐργασίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀποζημίωσις δι' ὁδοιπορίαν τινὰ λογίζεται καθ' ὥραν τα-
χυδρομικὴν.

1. Ἡ καθ' ὥραν ὁδοιπορίας ἀποζημίωσις προσδιορίζεται διὰ
μὲν τοὺς ἀνώτερους ἀξιωματικοὺς εἰς δύο δραχμὰς, διὰ δὲ τοὺς
ὑποδεεστέρους καὶ τοὺς πολιτικοὺς Γεωμέτρας πρώτης καὶ δευ-
τέρας τάξεως εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν, διὰ τοὺς ἀνθυ-
πασπιστὰς καὶ γεωμέτρας τρίτης τάξεως εἰς μίαν δραχμὴν,
καὶ πεντήκοντα λεπτὰ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς παντὸς βαθ-
μοῦ καὶ τοὺς Σκαπανεῖς.

2. Ἡ καθ' ὥραν ὁδοιπορίας ἀποζημίωσις ἐλαττοῦται κατὰ
ἐξήκοντα πέντε λεπτὰ διὰ τοὺς ἔχοντας ἵππους ἀξιωματικοὺς
ἀνωτέρους καὶ ὑποδεεστέρους.

3. Διὰ τοὺς πρὸς ἐργασίαν τινὰ ἐξερχομένους τῆς ἑδρας αὐ-
τῶν καὶ ἐπανερχομένους ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ ἀποζημίωσις θέλει
ὑπολογίζεσθαι καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ μὲν ἀνώτεροι λαμβάνουσιν
ἀνὰ πέντε δραχμὰς, οἱ δὲ ὑποδεεστέροι καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἀνὰ
τέσσαρας. Ὅταν ὁμῶς ἔχωσιν ἵππον, ἐλαττοῦται τὸ ἀνωτέρω
ποσὸν διὰ μὲν τοὺς ἀνωτέρους κατὰ τέσσαρας δραχμὰς, διὰ δὲ
τοὺς ὑποδεεστέρους κατὰ τρεῖς ὀφείλουσι δὲ νὰ ἐπανεέλθωσιν,
ὅταν ἡ ἀπόστασις δὲν ᾖ το ἀνωτέρα τῶν δύο ὥρων, ἐκτὸς μόνον
ἂν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτῇ τὴν παραιτέρω διαμονὴν
τῶν.

4. Πᾶσα ὁδοιπορία συνεπάγει καὶ ἀποζημίωσιν διαμονῆς
ἐκτὸς τῆς συνήθους ἑδρας ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς εἰς τὸν πρὸς
ὃν ὅρον ἀφίξεώς τῶν, παύουσιν μετὰ τριάκοντα ἡμερῶν δια-
τριβὴν, ἂν ὁ τόπος αὐτῆς ᾖ πολίς, ἂν ὁμῶς ὁ τόπος οὗτος
ᾖ χωρίον ἢ τὸ ὑπαίθρον, ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἀποζημίωσις
μέχρι τέλους τοῦ ἔργου.

5. Ἡ ἀποζημίωσις διαμονῆς προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς ἀ-
νωτέρους ἀξιωματικοὺς εἰς δραχμὰς πέντε καθ' ἐκάστην, διὰ
τοὺς ὑποδεεστέρους καὶ ἀνθυπασπιστὰς κατὰ μὲν τὴν κατηγο-
ρίαν τοῦ β. παραγράφου τοῦ 1. ἁρθρου εἰς δύο δραχμὰς, κατὰ
δὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ 3. παραγράφου τοῦ ἰδίου ἁρθρου εἰς τρεῖς

δρ. καθ' ἐκάστην, διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ σκαπανεῖς,
ἢ ἀποζημιώσις προσδιορίζεται ἀνὰ πᾶσαν ἐργάσιμον ἡμέραν,
διὰ μὲν τοὺς ἐπιλοχίας εἰς μίαν δραχμὴν καὶ εἴκοσι λεπτὰ,
διὰ τοὺς λοχίας εἰς μίαν δραχμὴν, διὰ τοὺς δεκανεῖς ὀγδοή-
κοντα λεπτὰ καὶ διὰ τοὺς σκαπανεῖς ἐξήκοντα. Τὰς αὐτὰς
ἀποζημιώσεις θέλουσιν ἔχει καὶ ὅτε οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ σκα-
πανεῖς ἐργάζονται παρὰ τοῖς ἀξιωματικοῖς τοῦ Μηχανικοῦ εἰς
γεωμετρικὰς ἐργασίας. Διὰ δὲ τοὺς κατὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ
4. παραγράφου τοῦ ἰδίου ἁρθρου ἐργαζομένους ἀξιωματικοὺς,
ἀνθυπασπιστὰς καὶ πολιτικοὺς γεωμέτρας πάσης τάξεως, ἢ ἀπο-
ζημιώσις προσδιορίζεται κατὰ στρέμμα ὡς ἐξῆς.

α. Ἀνὰ ἐξ μέχρι δέκα λεπτῶν κατὰ στρέμμα διὰ τοὺς ἀ-
πλοῦς ἀγροὺς ἀναλόγως τῶν δυσκολιῶν τῆς ἐργασίας.

β. Ἀνὰ δεκαπέντε μέχρις εἰκοσιτεσσάρων λεπτῶν κατὰ στρέμ-
μα διὰ τὰς φυτείας, ἀμπέλους, σταφιδάμπέλους, ἐλαιῶνας, δά-
ση, Κήπους, καπνοχώραφα, συκῶνας καὶ τὰ ὅμοια.

γ. Ἀνὰ εἰκοσιπέντε μέχρι τριάκοντα πέντε λεπτῶν ὅταν αἱ
ἀνωτέρω ἐργασίαι συνδέωνται μετὰ χωροσταθμίσεως ὡς εἰς τὰς
ἀποζημιώσεις ἐλθόν, ἀρθεύσεις πεδιάδων ἢ φυτειῶν καὶ τὰ ὅμοια.

δ. Εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἰς καταμετρήσεις πρὸς σχεδιαγρά-
φισιν πόλεων ἢ χωρίων καὶ γεωδειακὰς ἐργασίας προσδιορίζε-
ται ἀποζημίωσις ἐκ δύο δραχμῶν δι' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέ-
ραν, ὅταν τριαύτην ἐργασίαν ἐκτελέσωσιν ἐντὸς τῆς ἑδρας τῶν.

Διὰ τῆς ἐργασίας ὑπὸ στοιχ. α, β καὶ γ χορηγεῖται εἰς καὶ
μόνος βοηθὸς παρὰ τῆς διευθύνσεως, εἰς τὴν διατελεῖ, διὰ δὲ τὴν
ὑπὸ στοιχ. δ. ἐργασίαν χορηγοῦνται δύο μὲν βοηθοὶ ὅταν ἐργά-
ζωνται μετὰ πυξίδος, καὶ τρεῖς ὅταν ἐργάζωνται μετὰ μετρο-
τραπέζης.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διὰ θαλάσσης μεταβαίνοντες ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ
ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἔχοντες δικαίωμα εἰς τὴν
καθ' ὥραν ὁδοιπορίας ἀποζημίωσιν δικαιοῦνται εἰς τὸν ναῦλον,
ὃν ἤθελον πληρώσει ἐπὶ πλοίου ἢ ἀτμοκινήτου καὶ τὴν ἀξίαν
πρώτης θέσεως οἱ ἀξιωματικοὶ, δευτέρας θέσεως οἱ ἀνθυπασπισταὶ
καὶ γεωμέτραι, καὶ τρίτης θέσεως οἱ ὑπαξιωματικοὶ, σκαπανεῖς
καὶ βοηθοί.

Προσέτι δὲ ἔχουσι δικαίωμα οἱ μὲν πλείοντες ἐπὶ ἀτμοκινή-
του ἀξιωματικοὶ ἐν γένει εἰς ὀκτὼ δραχμῶν ἀποζημίωσιν δι'
ἐκάστην ἡμέραν πλοῦ, οἱ δὲ ἀνθυπασπισταὶ καὶ γεωμέτραι εἰς
ἑξ δραχμῶν ἀποζημίωσιν, οἱ δὲ πλείοντες ἐπὶ ἰστιοφόρου πλοίου
ἀνώτεροι μὲν ἀξιωματικοὶ εἰς τέσσαρας δραχμὰς, οἱ δὲ ὑποδε-
εστέροι, ἀνθυπασπισταὶ καὶ γεωμέτραι εἰς δύο δραχμὰς ἀνὰ
πᾶσαν ἡμέραν πλοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος καταργοῦνται
ἅπαντα τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ἐπιμίσθια καὶ ἐν ἰσχύϊ ὑ-
πάρχοντα Ἡμέτερα διατάγματα, ἀφορῶντα τὰ ἐξοδα ὁδοιπορίας
καὶ διαμονῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ σώματος καὶ
τῶν πολιτῶν Γεωμετρῶν δι' ὑπηρεσίαν αναγομένην εἰς τὰ μνη-
σθέντα ὑπουργεῖα.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ παρὸν δια-
τάγμα.

Ἀθῆναι τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Α. ΣΜΟΛΕΝ: Ζ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

— 502 —

ΝΟΜΟΣ ΥΜΤ'.

Περὶ χορηγήσεως χρηματικῆς βοήθειας 50,000 δραχμῶν εἰς τοὺς ὑπὸ σεισμοῦ παθόντας Κορινθίους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν πενήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 50,000, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς βνή-
ξιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ τῆς 9 Φεβρουαρίου ε. ε. παθόντων
ζημιωθέντων κατοίκων τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ τῶν πέ-
ρι αὐτῆς χωρίων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ποσότης αὕτη θέλει πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς ἐνε-
στῶσης χρήσεως, καὶ θέλει ἐπιβαρύνει τὸν διὰ τὴν αὐτὴν χρή-
σιν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουρ-
γείου, καταλογιζομένη ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον IB'. «Βοή-
θεια εἰς τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας.»

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΜΖ'.

Περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Δημ. Μπεναρδάκη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Μπεναρδάκης πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΜΗ'.

Περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Ἀποστόλου Ἀρσάκη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Ἀπόστολος Ἀρσάκης πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΜΘ'.

Περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Σίμωνος Σίνα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε:

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Σίμων Σίνας πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Αριθ. 1,072.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῶν πρὸς σύσκεψιν συνεδριάσεων τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκά-
λων ἐν τοῖς Γυμνασίοις καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΤΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 59 καὶ 100 τοῦ βασιλικοῦ τῶν
Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων Νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου
1836, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὰς τοσαύτας ἐφελ-
μους τοῖς εἰρημένους εκπαιδευτηρίους συνεδριάσεις τῶν καθηγη-
τῶν καὶ διδασκάλων πρὸς σύσκεψιν,

να μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἱατρικὴν, τηρῶν ἀκριβῶς τοὺς Νομοὺς τοῦ Κράτους.

Διὰ δὲ τὰς περιορισμένας ἀδείας.

Ἀριθ. Πρωτοκόλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Βασιλικὸν Ἱατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος ἐκ τῆς διδάκτωρ τῆς ὑποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἔλαβε περιορισμένην τὴν ἀδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἱατρικὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποῖους ἐπιβάλλουν αἱ ἰδιαιτέρας περὶ τούτων διατάξεις, τηρῶν ἀκριβῶς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 21. Οἱ περιορισμένην ἀδειαν λαβόντες ἱατροὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα, μετὰ τρία ἔτη, νὰ υποβάλλωνται εἰς νέας γενικὰς δοκιμασίας, καὶ εἰὰν ἐπιτύχωσιν ἓνα τῶν δύο βαθμῶν *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς*, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 18, λαμβάνουν ἀπόλυτον ἀδειαν.

Ἄρθρον 22. Οἱ λαβόντες τὸν βαθμὸν *Μετρίως* ἀποδοκιμάζονται, καὶ δὲν λαμβάνουν ἀδειαν.

Ἄρθρον 23. Οἱ τυχόντες τῶν βαθμῶν *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς* καὶ μὴ τυχόντες τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παραπέμπονται εἰς δευτέρας μερικὰς δοκιμασίας διὰ τὰ ἀντικείμενα μόνον, εἰς ἃ ἐφάνησαν ἐλλειπεῖς. Δίδεται δὲ προθεσμία εἰς τοῦτο ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἐξεταζομένου εἰς μὲν τοὺς λαβόντας *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς* τεσσάρων μέχρι ὀκτὼ μηνῶν. Εἰὰν μετὰ τὴν δευτέραν δοκιμασίαν ἀποτύχη πάλιν παραπέμπεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς τρίτην ἐξέτασιν. Εἰὰν δὲ καὶ εἰς ταύτην δὲν ἐπιτύχη, τότε, εἰὰν μὲν εἶχε λάβει κατὰ τὴν πρώτην δοκιμασίαν τὸν βαθμὸν *Ἀριστα*, λαμβάνει τὴν ἀπόλυτον ἀδειαν μὲ τὸν βαθμὸν *Καλῶς*, εἰὰν δὲ εἶχε λάβει τὸν βαθμὸν *Καλῶς*, λαμβάνει περιορισμένην ἀδειαν, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρον 21, νὰ υποστῇ ἐκ νέου δοκιμασίαν εἰς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα καὶ εἰὰν ἐπιτύχη νὰ λάβῃ τὴν ἀπόλυτον ἀδειαν.

Οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς* καὶ μὴ ἐπιτυχόντες τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 19, παραπέμπονται εἰς δευτέραν καὶ τρίτην δοκιμασίαν κατὰ τὸν ὁριζόμενον εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τρόπον. Εἰὰν ἀποτύχωσι καὶ εἰς τὴν τρίτην ἐξέτασιν ὑποβάλλονται εἰς ἄλλην ἐξέτασιν μετὰ ὀκτὼ μηνῶν καὶ εἰὰν ἀποτύχωσι καὶ κατὰ ταύτην ἀποδοκιμάζονται καὶ δὲν λαμβάνουν πλέον ἀδειαν.

Εἰὰν οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς*, ἀποτυχόντες δὲ τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς τάξεως θέλωσι νὰ υποβληθῶσιν εἰς δευτέραν γενικὴν δοκιμασίαν διὰ νὰ λάβωσιν ἀπόλυτον ἀδειαν, δίδεται εἰς αὐτοὺς προθεσμία ὀκτὼ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους. Εἰὰν δὲν τύχωσι καὶ κατὰ ταύτην τοῦ βαθμοῦ *Ἀριστα* ἢ *καλῶς* λαμβάνουν ἀδειαν περιορισμένην, εἰὰν κατέχωσι καὶ τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον τῆς ἐξετάσεως, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 19, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος ἄλλων δοκιμασιῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰὰν φανῶσιν ἐλλειπεῖς κατὰ τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

Οἱ λαβόντες τὸν βαθμὸν *μετρίως* ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ υποβληθῶσιν εἰς δευτέραν γενικὴν δοκιμασίαν καὶ δίδεται εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦτο προθεσμία ἐνὸς μέχρις ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐλλείψεων τῶν. Εἰὰν δὲν λάβωσι καὶ κατὰ ταύτην τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν *Σχεδὸν Καλῶς* ἀποδοκιμάζονται καὶ δὲν λαμβάνουν πλέον ἀδειαν. Εἰὰν δὲ ἐπιτύχωσι τινὰ τῶν τριῶν πρώτων βαθμῶν καὶ φανῶσιν ἐλλειπεῖς εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως ἐφαρμόζονται τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 3, τοῦ ἁρθρου τούτου.

Εἰς τοὺς ἀποτυχόντας σχετικῶς ἢ ἀπολύτως κοινοποιεῖ τὸ ἱατροσυνέδριον τὴν ἀπόρασιν αὐτοῦ ἐγγράφως, ὀρίζον ἀκριβῶς εἰὰν ὁ ἐξετασθεὶς παραπέμπεται εἰς γενικὰς ἢ μερικὰς ἐξετάσεις, ποῖα προθεσμία δίδεται εἰς αὐτὸν διὰ νὰ υποστῇ τὴν δευτέραν δοκιμασίαν, καὶ εἰς ποῖα ἀντικείμενα ὀφείλει νὰ ἐπασχοληθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἢ καὶ ἂν ὑποχρεοῦται νὰ σπουδῇ εἰς νοσοκομεῖα ἢ τὴν Ἀστυκλινικὴν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς δοθείσης προθεσμίας διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ δοκιμασίαν ὀφείλει νὰ παρυσάσῃ ἀποδεικτικὰ δεόντως ἐπικυρωμένα ὅτι ἐνησχολήθη διαρκῶς καὶ ἐπιμελῶς εἰς τὰς ὁρισθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 24. Οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς δευτέρας γενικὰς ἐξετάσεις ὀφείλουν νὰ καταβιβάσωσιν ἐκ νέου τὰ δικαιώματα τῆς ἐξετάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1835 Β. Διατάγματος.

Β'.

Περὶ ὁδοντοῖατρῶν.

Ἄρθρον 25) Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι καὶ λάβωσι τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου νὰ μετέρχωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους τὸ ἐπάγγελμα τῶν ὁδοντοῖατρῶν ὀφείλουν νὰ παρουσιάσωσιν ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν σχολῆς τινος ἐγνωσμένης ἢ ὁδοντοῖατροῦ δεδοκιμασμένου καὶ ἀνεγνωρισμένου, ὅτι ἐδιδάχθησαν καὶ ἐξέμαθον τὴν ὁδοντοῖατρικὴν.

Ἄρθρον 27) Ἡ ἐξέτασις γίνεται Ἑλληνικτῇ ἢ καὶ εἰς ξένῃν διάλεκτον, τὴν ὁποίαν ἐννοοῦν ὅλα τὰ ἐξετάζοντα μέλη.

Ἄρθρον 27) Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ ἐξετάζηται ὁ ὁδοντοῖατρός εἰναι τὰ ἀκίλουθα.

α) Ἀνατομία τοῦ κοίλου τοῦ στόματος καὶ τῶν γνάθων.

β) Φυσιολογία τῶν ὀδόντων.

γ) Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ τῶν ὀδόντων.

δ) Περὶ ἐγχειρίσεων τῶν ὀδόντων.

ε) Τεχνικὴ ὁδοντιστικὴ.

Ἄρθρον 28) Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὁδοντοῖατρῶν παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ εἰς σύνεδρος, ὁ ἐξετάζων κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τὴν χειρουργίαν. Εἰὰν δὲ ὁ Γραμματεὺς δὲν ᾔηται μέλος τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, παρευρίσκεται καὶ ἕτερος σύνεδρος ὁ ἐξετάζων συνήθως τὴν φυσιολογίαν. Εἰὰν δὲ τις τούτων ᾔηται ἀπὸν ἢ κωλύεται, προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἄλλον τινὰ τῶν Ἱατροσυνεδρῶν.

Οἱ ἐξετάζοντες ἀποφασίζουν ἅπαξ ποῖον ἀντικείμενον θέλει ἐξετάζει ἕκαστος, καὶ ἐπὶ πόσον θέλει διαρκεῖ ἡ ἐξέτασις εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον.

Ἄρθρον 29. Πρὶν υποβληθῇ εἰς τὴν προφορικὴν δοκιμασίαν ὁ ἐξεταζόμενος ὀφείλει νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως εἰς ἓν ἢ καὶ δύο ζητήματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 27 μνημονευμένων ἀντικειμένων. Ἡ προφορικὴ ἐξέτασις διαρκεῖ μὴν ὥρον.

Ἄρθρον 30. Διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἐξεταζόμενος τὴν ἀδειαν πρέπει νὰ κατέχῃ ἕκαστον τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 27 ἀναφερομένων ἀντικειμένων μέχρι τινὸς βαθμοῦ ὡς ἐλάχιστου θεωρουμένου. Ὁ ἐ-

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΥΝΔ'.

Περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν τῶν Κουντουριωτῶν καὶ περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω ς Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε:

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἑκατέραν τῶν χηρῶν τῶν ἀειμνήστων Γερουσιαστῶν Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριωτῶν χορηγεῖται ἰσοβίως ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηχανία σύνταξις ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν ἀριθ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τινος ἐκ τῶν χηρῶν τούτων τὰ δύο τρίτα τῆς ἀποδιδομένης αὐτῇ συντάξεως θέλουσιν ἀποδίδοσθαι εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτῆς, μεχριστοῦ ἀποκατασταθῶσι διὰ γάμου, μεταβαινούσης τῆς μερίδος τῆς ὑπανδρευομένης εἰς τὴν ἐναπομένουσαν ἀγαμὸν μέχρις ὑπανδρείας ἢ ἀποβιώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Χορηγεῖται ὡσαύτως ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς ἑκατέραν τῶν δύο ἀγάμων θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου Λαζάρου Κουντουριώτου, ὡς καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου προῖξ ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων καὶ ἐξ ἑπτακοσίων στρεμμάτων γῆς ἐθνικῆς διαθεσίμου καὶ καλλιεργησίμου.

Ἡ προῖξ αὕτη θέλει ἀποδίδοσθαι εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημέων θυγατέρων εὐθὺς μετὰ τὸν γάμον, τὸ δὲ χρηματικὸν ποσὸν αὐτῆς θέλει ἐκπεσθῇ ἀπὸ τὴν περιελευσομένην ἐκάστη μερίδα ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἡ οἰκογένεια δικαιούται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημοσίον λόγῳ ἀποζημιώσεως τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 16 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΥΝΗ'.

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν καὶ τροποποιήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ εἰδῶν τινῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω ς Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν ἐπομένων εἰδῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

α) βαρελλοσάνιδα (δοῦγα) πρὸς κατασκευὴν βυκίων, τῶν ἄλλων μερῶν (ἥτοι πλὴν τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς προποντίδος) παντὸς μεγέθους αἰ 100 λεπτὰ 60.

β) Χαρτίον τυπογραφικὸν καὶ γραψίματος ἐν γένει λευκὸν κυανοῦν κτλ. ἡ ὁκὰ λεπτὰ 10.

Ἄρθρον 3.

Τὸ θειόχωμα ἐξαγόμενον τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος λεπτῶν 15 τὸ καντάρι.

Ἄρθρον 4.

Ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσι εἰς τὸν παρὸν νόμον, ὅστις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Τελωνιακοῦ δασμολογίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΥΝΘ'.

Περὶ ἰσχύος καὶ κατὰ τὸ 1858 ἔτος τῶν ἀρθρῶν 19—26 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 Τ.Θ' νόμου καὶ περὶ τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω ς Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, πεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Τὰ κανονίζοντα τὰ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ἀρ.

ΝΟΜΟΣ ΥΝΒ'.

Περὶ προσθήκης υπάλληλων εἰς τὰ τῆς Α'. τάξεως Τελωνεία.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐφρισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν προστίθενται οἱ ἀκόλουθοι υπάλληλοι.

Εἰς τὸ Τελωνεῖον Σύρου.

2 Εἰσέτι ὑπελεγκταὶ μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα ἀνά δραχ. 140 ἑκάτερος.

4 Ζυγισταὶ ἀνά δραχ. 100 ἑκαστος.

Εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς.

1 Ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν 120 δραχμῶν,

1 Γραμματεὺς 6'. τάξεως μὲ μισθὸν 100 δραχμῶν,

1 Ἀποθηκάριος μὲ μισθὸν 100 δραχμῶν,

1 Εἰσπράκτωρ ὁμοίως μὲ μισθὸν 100 δραχμῶν καὶ

2 Ζυγισταὶ ἀνά δραχμὰς 80 ἑκάτερος.

Εἰς τὸ Τελωνεῖον Πατρῶν.

1 Ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν 120 δραχμῶν,

1 Γραμματεὺς 6'. τάξεως μὲ μισθὸν 100 δραχμῶν,

1 Ἀποθηκάριος μὲ μισθὸν 100 δραχμῶν,

1 Εἰσπράκτωρ ὁμοίως,

2 Ζυγισταὶ ἀνά 80 δραχμὰς ἑκάτερος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὑπελεγκταὶ ἐνεργοῦσι τὰ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα· εἰς τὸν ἐλεγκτὴν ἐπιφυλάσσεται ἰδίως ἡ διεξαγωγή τῆς ἐκτιμήσεως τῶν κατ' ἐκτίμησιν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων, καὶ τῶν εἰς διαμετακόμισιν εἰσαγομένων.

Οἱ ἀνωτέρω υπάλληλοι υπογράφονται εἰς ἀπάσας τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργοιμένας πράξεις, ὡς καὶ οἱ ζυγισταὶ εἰς τὰς σημειώσεις τῶν ζυγίων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΝΓ'.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 565 καὶ 568 τῆς ποινικῆς Δικονομίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ἐφρισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1858).

Ἄρθρον μοναδικόν.

» Τὰ ἄρθρα 565 καὶ 568 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τοσπο-
» λογοῦνται ὡς ἔπεται·

» 565. Ἡ ἀποκατάσις δὲν γίνεται, εἰμὴ πέντε ἔτη μετὰ
» τὴν συμπλήρωσιν, ἢ τὴν παραγραφὴν τῆς ποινῆς, καὶ μόνον
» ἂν ὑπάρχωσιν ἀποδεικτικὰ τῶν κατὰ τόπον ἀρχῶν, ἐπικυ-
» ρωμένα παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, περὶ τῆς κατὰ τὸ διάστημα
» τοῦτο καλῆς διαγωγῆς· εἰσάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστή-
» ριον τῶν Ἐφετών, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ
» Συμβουλίου, καὶ ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουρ-
» γείου, ἀπονέμεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, συμφώνως μὲ τὰ ἐν
» τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὁρισμένα. »

» 568. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως γνωμοδότησις ὑπο-
» βάλλεται ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελέως εἰς τὸ
» ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον. καὶ παρ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν
» εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς γνωμοδότησιν, ἔπειτα
» δὲ εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς ἀπόφασιν. Ἡ δοθεῖσα ἀποκατάστα-
» σις δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Εἰσαγγε-
» λέως, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς
» καταδικαστικῆς αποφάσεως. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς νέας τῶν Κορινθίων πόλεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἰδόντες τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ τῆς ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν· ὑπ' ἔχοντες τὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων Κορίνθου περὶ συνουχίας τοῦ τῶν, καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς καταλλήλου θέσεως πρὸς ἀνέγερσιν τῆς νέας πόλεως τῶν ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν,

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν, ὅπως ἡ νέα τῶν Κορινθίων πόλις ἀνεγερθῇ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου κειμένης θέσεως «Σχοινιά» ἥτις κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἐξετάσεις παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένων τῆς Κυβερνήσεως ἀπεδείχθη ἡ καταλληλοτέρα πρὸς τὴν υγιείαν καὶ τὴν μέλλουσαν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν τῶν κατοίκων πρόοδον.

Ἄρθρον 2.

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ διαφροντίσῃ ὅσον τάχιστα τὰ περὶ συντάξεως τῶν ἀγκυλίων σχεδίων τῆς ἐγερθησομένης νέας πόλεως τοῦ κατασκευασθησομένου ἐκεῖ λιμένος, καὶ τῶν ἀναγκαζομένων ἀποχευμάτων καταστημάτων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προπαρασκευαστικὰ ἔργα πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ εἰρημένου συντάξεως, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ τούτου ἐκδοθησομένου Νόμου.

Άρθρ. 6.

Οί εκλέξαντες οικόπεδα, τὰ ὅποια ἤθελον χαρακτηρισθῇ ὁριστικῶς ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν τοῦ άρθρου 4, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσιν ἐν καιρῷ τῆς παραχωρήσεως τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν.

Ὅσοι τῶν κατόχων δυστροπήσωσι νὰ ἀποσυρθῶσιν, ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἀπὸ τὴν διακατοχὴν τῶν γηπέδων καὶ ἐγκαθίστανται εἰς αὐτὰ οἱ εκλέξαντες, ἀφοῦ προηγουμένως καταθέσωσι τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν.

Άρθρ. 7.

Οἱ συμπεριληφθέντες εἰς τὴν κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθεῖσαν κλήρωσιν καὶ μὴ εκλέξαντες ἢ εκλέξαντες γήπεδα τὰ ὅποια εἶχον παραχωρηθῇ νομίμως ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς ἄλλους, ἢ μὴ θεωρούμενα διαθέσιμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι προσκληθῇ, ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ. καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ εκλέξωσιν ἄλλα ἐκ τῶν διαθέσιμων. Ἐὰν ὅμως τὰ γήπεδα, ἅπερ ἐξέλεξαν εἶναι ἐκ τῶν ἀνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καταληφθέντων καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν, ἥτις θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 25 χιλιάδας δραχμᾶς, ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ εκλέξαντες αὐτὰ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἐκλογῆς των, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀφείλουσι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ δὲ γήπεδα θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐκνικηθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 8.

Οἱ κάτοχοι ἐθνικῶν οἰκοπέδων, τὰ ὅποια ἤθελον ἀφαιρεθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων άρθρων διὰ νὰ χρησιμοποιήσωσι πρὸς ἀποζημιώσεις ἄλλων, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐπ' ἐκτιμῇσε μέχρι 300 πύχων ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων διὰ νὰ ἀνεγείρωσι κατοικίαν.

Άρθρ. 9.

Διὰ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα πρὸς ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλαγὴν μὴ λαβόντας δὲ οὐδόλως τοιαύτην μὴδὲ συμπεριληφθέντας εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ 1851 θέλει ἐνεργηθῇ νέα κλήρωσις δι' ἐπομένης δὲ κληρώσεως τῶν δικαιούχων, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες παριστάνουσιν ὑπόλοιπον, θέλουσι συμπληρωθῇ τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα, ὥστε νὰ ἐξαντληθῶσιν ἅπασαι αἱ μερίδες αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ ἐν τῷ άρθρῳ 1 διαλαμβανόμενον βιβλίον.

Οἱ θελοντες νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐν τῇ ἀνω πόλει γήπεδά των λαμβάνουσι περὶ τούτου ἐγγράφον ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων καὶ περιέχον τὴν θέσιν καὶ τὴν ἐκτασιν τῶν τοιούτων γηπέδων τὰ ὅποια τακτοποιοῦνται καὶ ὀρθογωνίζονται κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως.

Άρθρον 10.

Δι' ὅλας τὰς γενησομένας ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλαγὰς κατὰ τὰ άρθρα 7 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου θέλωσιν ἐκδοθῇ προσωρινὰ παραχωρητήρια, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ άρθρον 2.

Άρθρον 11.

Ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προσωρινοῦ παραχωρητηρίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ κατοχῆ καὶ ἡ ἐλεύθερα διαχείρισις τοῦ ἀνταλλαχθέντος γηπέδου τῆς ἀνω πόλεως μεταδίδεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς τρίτους τοῦ δικαιώματος ἵνα ἐκνικήσωσιν ἢ ἐκποιήσωσιν αὐτὸ ἀναγκαστικῶς διὰ χρέος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν προὔπῃρχε κατάσχεσις.

Άρθρον 12.

Διαρκούσης τῆς προσωρινῆς κατοχῆς τοῦ δημοσίου οὐδενίᾳ

δουλείᾳ δύναται νὰ ἐξασκηθῇ ἐπὶ τοῦ ἀνταλλαχθέντος γηπέδου, ὁ δὲ ἔχων δικαίωμα δουλείας ἐπὶ τῶν ἀνταλλαχθέντων ἢ παρὰ τοῦ σχεδίου ἀφαιρεθέντων γηπέδων δικαιούται νὰ ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὸν λαβόντα τὸ προσωρινὸν παραχωρητήριον, δι' ὅσον καιρὸν ἔχει δικαίωμα νὰ κατέχῃ δυνάμει αὐτοῦ τὸ ἀντάλλαγμα.

Άρθρον 13.

Τὸ δημόσιον διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐφ' ὅλων τῶν γηπέδων, ὅσα παραχωροῦνται παρ' αὐτοῦ λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως τῶν τῆς ἀνω πόλεως ἰδιοκτησιῶν μέχρι τῆς παρελεύσεως ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν διαρκούσης τοῦ χρόνου τούτου τὸ ἐν τῇ ἀνω πόλει γήπεδον ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτου, τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου παραχωρηθὲν γήπεδον κατασχεται συντηρητικῶς καὶ ἐγγράφεται ἐπ' αὐτοῦ ὑποθήκη κατὰ τὸ άρθρον 960 τῆς Πολ. Δικονομίας. Μετὰ δὲ τὴν τυχόν ὁριστικὴν ἐκνίκησιν τοῦ ἐν τῇ ἀνω πόλει γηπέδου ὑπὸ τρίτου, ἐὰν τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου ἀντ' αὐτοῦ δοθὲν εἶναι ἐλεύθερον οἰκοδομῆς, ἐπανερχεται εἰς αὐτὸ, ἄλλως δίδεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμῇσε· ἐὰν ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ μέρος τοῦ ἐν τῇ ἀνω πόλει γηπέδου, τ' ἀνωτέρῳ ὀριζόμενα ἐνεργοῦνται ἐπὶ ἀναλόγου μέρους τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου χορηγηθέντος γηπέδου.

Ἐὰν τὸ ἀνταλλαχθὲν γήπεδον τῆς ἀνω πόλεως ἢ μέρος αὐτοῦ ἐκποιηθῇ ἀναγκαστικῶς ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἐπανερχεται ἐπίσης εἰς τὸν δημόσιον τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν οἰκόπεδον, ἢ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ· Ἐὰν ὅμως ἡγέρθῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομῇ, παραχωρεῖται ἐπ' ἐκτιμῇσε ὡς ἀνωτέρω.

Άρθρον 14.

Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια διὰ τὰ δοθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γήπεδα. Δι' ὅσα ὅμως γήπεδα ἐπροτάθησαν ἀμφισβητήσεις ἢ ἐκδόσεις τῶν παραχωρητηρίων θέλει ἐνεργηθῇ, ἀφοῦ περαιωθῇ ὁριστικῶς πᾶσα ἀμφισβήτησις.

Άρθρον 15.

Ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου, τὸ ἐν τῇ ἀνω πόλει γήπεδον, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἡ ἀποζημιώσις ἢ ἀνταλλαγή, μεταδίδεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐλεύθερον παντὸς βάρους.

Άρθρον 16.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀνω πόλει γηπέδων ὑποθήκαι μεταδίδονται αὐτοδικαίως ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως ὁριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων. Διὰ δὲ τὰς ἐπιβαρυνούσας τὰ εἰρημένα γήπεδα τῆς ἀνω πόλεως δουλείας ὀφείλεται ἀποζημιώσις, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας δίδεται δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου ὁριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων.

Άρθρον 17.

Οἱ ἀξιούντες δικαίωμα δουλείας μὴ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ βιβλίον τῆς μεταγραφῆς ὀφείλουσι νὰ τ' ἀναγγείλωσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, σημειοῦντες ὁμοῦ καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενον πρὸς ἀποζημιώσιν τῆς δουλείας πῶσον, ὃ δὲ ὑποθηκοφύλαξ θέλει κρατεῖ εἰς ἰδιότυπον βιβλίον σημειώσιν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων.

Άρθρον 18.

Ἄμα τῇ μεταγραφῇ τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς

σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυριαθεὶς, θέλει δημοσιεύῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΓΜΟΓΝΩΣΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1858.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πεζοδρομίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1856 ΤΝΗ' Νόμου, περὶ κατασκευῆς πεζοδρομίων, ὑπονόμων κτλ. καὶ τὸν § 4 τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1856, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ πλάτος τῶν πεζοδρομίων τῶν ὁδῶν, ἡ ποιότης τοῦ ὕλου καὶ τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς αὐτῶν θέλει προσδιορίζεσθαι διὰ διατάξεως τοῦ νο. ἀρχοῦ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βασιλείου τοῦ διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ τε δημάρχου καὶ τοῦ μηχανικοῦ τῆς πόλεως. Πάσα δὲ διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἀκυροῦται.

Ὁ ἡμέτερος Ἰπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γενομένη μεταβολὴ εἰς τὸν κανονισμόν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ

1848, οὐχὶ μόνον δὲν ἐπέτυχεν τοῦ σκοποῦ, ἐνεκὰ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐγένετο, ἀλλ' ἠλάττωσε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Ὁ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1848 συμπληρωτικὸς ὁργανισμὸς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καταργεῖται διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15/27 Ἰανουαρίου 1837 ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθέντος.

2. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργός, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, θέλει διατάξει νὰ συνελθῶσι τὸ ταχύτερον τὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας καὶ προδῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου ΓΕΖ', ἐπιτρέποντος τὴν ἐπιβολὴν φόρου διὰ βελτιώσεως τῶν λιμένων τῆς νήσου Θήρας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΓΕΖ', περὶ βελτιώσεως τῶν λιμένων τῆς νήσου Θήρας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων Ἰπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον. 1. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐφορεύει ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἐμπροθέσμου εἰσπραξείας τῶν ἐπιβεβλημένων φόρων διὰ τὰς βελτιώσεις τοῦ λιμένος Θήρας καὶ ἐπιτηρεῖ ἐκ τοῦ σύνεργου τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἰδίως δὲ φροντίζει περὶ τῶν ἐφεξῆς.

α) Κρατεῖ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων καὶ πρακτικῶν τῆς, ἐν ᾧ καταχωροῦνται ὅλαι αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς.

β) Κρατεῖ βιβλίον καθημερινὸν καὶ καθολικόν, εἰς ὃ ἐγγράφει λεπτομερῶς ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ θέλει ὑπάρχει μερὶς τοῦ ταμείου, ἡ ὁποία χρεώνεται ἀφ' ἐνὸς μὲ τὰ κατατιθέμενα ἐν αὐτῷ χορήματα, καὶ πιστοῦται ἀφ' ἑτέρου μὲ τὰς πληρωθείσας ἐπιταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

γ.) Ἐξελεῖται κατὰ μῆνα τὰς ἐκ τῶν φόρων εἰσπράξεις, γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ταμίαν καὶ τὸν τελώνην τὰς παρατηρηθείσας διαφορὰς ἢ ἑλλείψεις, προκαλοῦσα τὴν ἀποκρίσιν των, καὶ ἀναφέρει περὶ πάντων εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ νομάρχου τῶν Κυκλαδῶν.

δ) Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους ἀναλογισμὸς τῶν ὑπαρχόντων

19—26 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857, τὸ νόμου, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1858.

Εἰς τοὺς σκηνίτας κτηνοτρόφους ὑπονέμονται ἐθνικαὶ βοσκαί εἰς τὰς ἐν τῷ ἔδαφίῳ α'. τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ νόμου τῆς 28 Φεβρουαρίου 1857 διαλαμβανόμεναι περιπτώσεις, καὶ ὅταν προσημασθῶσιν οὗτοι ἴδιον χωρίον.

Ἐπὶ τὴν ἀπονομὴν τῶν θερινῶν βοσκῶν, ὁ σύλλογος θέλει συλλεθῇ τὴν 10 Μαΐου διὰ δὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν κτηνῶν, ἐν τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῷ ἔδαφίῳ β'. τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ ἑνὸς νόμου περιπτώσει, ὁρίζεται προθεσμία μέχρι 20 Μαΐου παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ Υ΄.

Περὶ ἐγγείου φόρου κλπ. διὰ τὸ ἔτος 1858.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὸ ἔτος 1858 ὅ,τε ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἑξῆς.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένοι ὅ,τε ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται.

α) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐγγεῖος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100— ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν ὅταν χρῆσιμεύουσι πρὸς βρώσιν, ἢ παράγονται εἰς δημόσιον, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεύματα, λεπτὰ 2 τὴν ὀκτῶν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐφ' ἐκάστης ὀκτῶν ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐγγεῖος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 8 τὴν ὀκτῶν.

γ) Ἐπὶ τῶν κουκουλίῶν ἐγγεῖος φόρος 10 τοῖς 100.

δ) Ἐπὶ τῆς σταφίδος ἡλείας, Ὀλυμπίας, καὶ Γόρτυνος ἐγγεῖος φόρος ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδόκαρπον δραχ. 15.

ε.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδωπέλων 10 τοῖς 0/0.

ς) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἐγγεῖος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0/0.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν συκοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος, τῆς ἡλικίας ὁρίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωρεοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος λεπ. 5 ἐφ' ἐκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλογικῶς τῆς κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως προσόδου ὡς ἑξῆς.

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως πρόσόδος τοῦ στρέμματος.	Δικαίωμα ἐπικαρπίας	
		Δ.	Λ.
Ἀμπελοι	Μέχρι τῶν δρ. 10	70	70
	Ἀπὸ 11 ἕως 20	1 50	1 50
	» 21 » 30	2 50	2 50
	» 31 » 40	3 50	3 50
	» 41 καὶ ἐπέκεινα	4 50	4 50
Περιβόλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3	3
	Ἀπὸ δρ. 45—74	6	6
	» » 75—104	9	9
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12	12
Ἀμυγδαλέαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητ.	2	2
Λαχανόκηποι, σικυώνες (μποτάνια), γεώμηλα, κρόμυα καὶ σκόροδα.	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3	4 50
	Ἀπὸ δρ. 45—64	5 50	8 25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8	12
Γρασίδια καὶ τριφύλλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 30	2	3
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	3 50	5 25
Καπνὰ καὶ κοκκά-ρια	Ἐλαττον τῶν δρ. 30	2 50	3 75
	Ἀπὸ δρ. 30—49	4	6
	» » 50—69	6	9
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	8	12
Βαμβάκια	Ἐλαττον τῶν δρ. 20	1	1 50
	Ἀπὸ δρ. 20—29	2	3
	» » 30—39	3	4 50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4	6

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὁπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Ἐὰν ἡ καταμέτρσις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπελῶν καὶ περιβολίων δὲν παραιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν ἀρθρῷ 39 τοῦ ΣΟΖ' νόμου χρονικοῦ διαστήματος δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ αἰεὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσις καταμέτρησις θέλει χρησιμεύσῃ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβληθεῖσαι ἀμπελοι, ὅσων τὸ προϊόν ἡλαττώθῃ τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσδοξ των τοῦ τρέχ. ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσδοξ ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην. Αἱ δὲ τῆς κατωτέρας τάξεως ἀμπελοι, αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐφετεινὴ πρόσδοξ δὲν φθῇ τὰς δραχ. 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου, καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέραις τῆς περιπτώσεως τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ Δημάρχου εἰς ἐν συνερχόμενων, παραγομένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐξορον.

συμφέρον κοινοποιήσεως· ἡ δ' ἑφεσις δίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς γράφων, κατὰ τὰ κανονισμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων γραφείων.

β) Τὸ *Μοναχολόγιον*, ἐν ᾧ ἐγγράφεται κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, πατρίδα, ἡλικίαν, ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Μονὴν προσελεύσεως, ἐποχὴν τῆς κουρᾶς, καὶ βαθμὸν, ἕκαστος τῶν ἐν τῇ μονῇ μοναχῶν.

γ) Τὸ βιβλίον τῆς ἐν γένει μοναστηριακῆς ἀποσκευῆς ἡτοὶ τῆς προσδιορισμένης διὰ τε τὴν ἱεράν καὶ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν.

δ) Τὸ πρόχειρον καθημερινόν, ἡτοὶ τὸ διὰ τὴν ἐγγράφην τῶν ἡμερησίων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς.

ε) Τὸ Βιβλίον τοῦ Ταμείου· καὶ

ς) Τὸ Βιβλίον τῆς Ἀποθήκης·

τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ β' μέχρι τοῦ ς', οἱ τύποι ἐνεκρίθησαν διὰ τοῦ προμνησθέντος ἡμετέρου Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836, ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραγγέλλεται νὰ ἐκδώσῃ τὰς διὰ τὴν τακτικὴν κράτησιν αὐτῶν τῶν Βιβλίων ἀπαιτούμενας ὁδηγίας καὶ παραγγελίας εἰς ἅπαντα τὰ Μοναστηριακά Συμβούλια, ὑπομιμνήσκων αὐτοῖς τὰς ἐναντίον τοῦ ὅστις παραμελεῖ νὰ κρατῇ, ἢ κρατεῖ ἀτάκτως καὶ παρὰ τοὺς κανόνας τὰ διατεταγμένα Βιβλία, ἐπὶ δὲ καὶ κατὰ τοῦ ὅστις παραλείπει ἐγγράφας ἐσόδων, ἢ ἐγγράφει ὡς γενόμενα τὰ μὴ γενόμενα ἔξοδα, περιεχομένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ γενικᾶς διαταξείας, αἵτινες κατὰ τὸ 493 ἄρθρον τοῦ ἰδίου νόμου εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς παραβαίνοντας τε καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπίσης, ὡς καὶ διὰ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους.

Δ'. Τῆς διὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος 9|12 Φεβρουαρίου 1833 ἐγκριθείσης τριμεροῦς μοναστηριακῆς σφραγίδος· χρῆσις γίνεται ἐπὶ πᾶν ὑπὸ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον ἐγγράφον, ἐνομιμένων τῶν τριῶν τμημάτων παρουσία καὶ τῶν τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν. Μετὰ δὲ τοῦτο διαλύεται αὐτῆς ἡ σφραγίς, καὶ τὸ μὲν τῶν τμημάτων, μετὰ τοῦ συσφίγοντος τοῦ ὅλον δεσμοῦ, ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἑαυτῷ ὁ ἡγούμενος· τῶν δ' ἄλλων δύο ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἑαυτῷ τὸ οἰκεῖον ἕκαστος τῶν Συμβούλων.

Ε'. Τὰ Μοναστηριακά Συμβούλια ἐνεργοῦσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τὸ ἡμέτερον Διάταγμα 12 Φεβρουαρίου 1837, καὶ πᾶσα ἀναφορὰ πρὸς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλο ὅτιον ἐγγράφον, παρὰ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον, ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν μελῶν, καὶ σφραγίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διὰ τῆς τριμεροῦς σφραγίδος. Τὸ τυχὴν μονοψηφὸν μῶλος δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οὐδὲ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρ' αὐτῷ τμήματος τῆς σφραγίδος. Δύναται ὅμως νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τοῦ εἰς τὰ Πρακτικά, ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τῇ προϋσταμένην ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Σ'. Ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ παρ' αὐτῷ Σύμβουλοι τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐφορείαν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου καὶ πρὸς αὐτὸν κανονικῶς ἀναφέρονται, ὡς προϋσταμένον Ἐκκλησιαστικῶς, περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς πνευματικὰ καθήκοντα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς του.

Εὐνοεῖται δὲ ὅτι, ὅσα ὁ Σ'. νόμος διακελεύεται περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Κλήρου, εἰσὶ κοινὰ καὶ διὰ τοὺς μοναχοὺς τῶν ἐντὸς τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ διατηρουμένων Μοναστηρίων.

Ζ'. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἕκαστον Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἀνυπερθέτως εἰς βιβλίον, *Κτηματολόγιον*, συμφώνως πρὸς τὰς δοθησομένας Ὑπουργικὰς ὁδηγίας, ἅπασαν ἐν γένει τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Μονῆς, κατὰ τὸν τύπον τὸν διὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836 ἐγκριθέντα. Τὸ βιβλίον τοῦτο προμηθεύεται ἐκάστη Μονῇ εἰς τριπλῶν, δι' ἰδίων ἀναλωμάτων. Πριθμημένον δὲ κατὰ σελίδα καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπιφορτισθαιμένου πρὸς τοῦτο ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τὸ μὲν τηρεῖται ἐπιμελῶς παρ' αὐτῇ τῇ Μονῇ κατὰ τὸ Δ'. ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1837, τὸ δὲ παρὰ τῷ μνησθέντι Ὑπουργίῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ Μοναστήριον. Ἐπειδὴ δὲ, παρεκτὸς τοῦ Κτηματολογίου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, τὰ μοναστηριακά Συμβούλια ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι καὶ τὰ ἑξῆς.

α) Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγ-

γράφων, κατὰ τὰ κανονισμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων γραφείων.

β) Τὸ *Μοναχολόγιον*, ἐν ᾧ ἐγγράφεται κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, πατρίδα, ἡλικίαν, ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Μονὴν προσελεύσεως, ἐποχὴν τῆς κουρᾶς, καὶ βαθμὸν, ἕκαστος τῶν ἐν τῇ μονῇ μοναχῶν.

γ) Τὸ βιβλίον τῆς ἐν γένει μοναστηριακῆς ἀποσκευῆς ἡτοὶ τῆς προσδιορισμένης διὰ τε τὴν ἱεράν καὶ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν.

δ) Τὸ πρόχειρον καθημερινόν, ἡτοὶ τὸ διὰ τὴν ἐγγράφην τῶν ἡμερησίων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς.

ε) Τὸ Βιβλίον τοῦ Ταμείου· καὶ

ς) Τὸ Βιβλίον τῆς Ἀποθήκης·

τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ β' μέχρι τοῦ ς', οἱ τύποι ἐνεκρίθησαν διὰ τοῦ προμνησθέντος ἡμετέρου Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836, ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραγγέλλεται νὰ ἐκδώσῃ τὰς διὰ τὴν τακτικὴν κράτησιν αὐτῶν τῶν Βιβλίων ἀπαιτούμενας ὁδηγίας καὶ παραγγελίας εἰς ἅπαντα τὰ Μοναστηριακά Συμβούλια, ὑπομιμνήσκων αὐτοῖς τὰς ἐναντίον τοῦ ὅστις παραμελεῖ νὰ κρατῇ, ἢ κρατεῖ ἀτάκτως καὶ παρὰ τοὺς κανόνας τὰ διατεταγμένα Βιβλία, ἐπὶ δὲ καὶ κατὰ τοῦ ὅστις παραλείπει ἐγγράφας ἐσόδων, ἢ ἐγγράφει ὡς γενόμενα τὰ μὴ γενόμενα ἔξοδα, περιεχομένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ γενικᾶς διαταξείας, αἵτινες κατὰ τὸ 493 ἄρθρον τοῦ ἰδίου νόμου εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς παραβαίνοντας τε καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπίσης, ὡς καὶ διὰ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους.

Σχέσματα καὶ ξέσματα ἢ παρεγγραφαὶ εἰς τὰ Βιβλία ἀπαγορεύονται, ὡς τιμωρούμεναι ὑπὸ τῶν νόμων.

Η'. Οἱ ἀρμοδιοὶ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἀρμοδιοὶ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοί, ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν ἀκριβοῦς ἐκτέλεσιν καὶ τήρησιν τῶν περὶ τῶν Βιβλίων ἀνωτέρω διαταχθέντων, καὶ καταγγέλλουσιν ἀμελητὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἀνακαλυπτομένας, ἢ ἄλλως ὁπωσδήποτε περιεχομένας εἰς γνῶσιν αὐτῶν παραβάσεις, ὑπεύθυνοι ὄντες διὰ τοῦτο, οἱ μὲν ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ ἐνώπιον τῶν προϋσταμένων αὐτῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν.

Θ'. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος 15 Μαΐου 1829, οὐπερ ἐμνήσθημεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Διατάγματι 15 Μαρτίου 1836, ἡ ἀκίνητος μοναστηριακὴ περιουσία εἶναι ἀναπαλλοτριώτος, καὶ μόνον πρὸς θεραπείαν ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, ἢ διὰ προφανῆ τοῦ Μοναστηρίου ὠφέλειαν, ἐξ οικονομικῶν ἀπορρέουσας λόγων, δύναται ν' ἀπαλλοτριωθῇ μοναστηριακὸν κτῆμα δι' ἐκποιήσεως ἢ δι' ἀνταλλαγῆς, ὁρίζομεν ὅτι ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἀνταλλαγῆς, αὕτη, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ἐνεργεῖται μετὰ προηγούμενην τεχνικὴν καταμέτρησιν, διαγραφὴν καὶ ἐνορκὸν ἐκτίμησιν τῶν ἀνταλλακτικῶν κτημάτων, καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ἐκποιήσεως, αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 13 Νοεμβρίου 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος καὶ τοῦ ἁρθροῦ Β'. τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836, καὶ τῶν ἁρθρῶν 1, 2, καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1837 Διατάγματος.

Ι'. Τὰ Συμβούλια τῶν Μοναστηρίων, δὲν δύναται οὔτε εἰς πολυετὴ ἐνοικίασιν νὰ ἐκδίδωσιν, οὔτε εἰς ἐμπόρευσιν ἢ ἄλλου εἶδους διακατοχὴν νὰ παραχωρῶσι πρὸς ἰδιώτας, οὔτε νὰ ὑπὸθηκεύωσι μοναστηριακὸν κτῆμα, οὔτε νὰ δανείζωνται εἰς βάρος τοῦ οἰκείου Μοναστηρίου, οὔτε νὰ ἐπιχειρῶσιν ἀκόθεν οἰανδήποτε ἄλλην πράξιν, οἷον πρὸς δικτὴν περὶ συμβασιολογίου καὶ τῶν παρομοίων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς κανόνες νόμους νὰ ζητηθῇ προηγούμενως καὶ δοθῇ ἡ ἀδεία τῆς προστασίας Ἀρχῆς.

χίαν πρὸς ἢ ὡς ἀνωτέρω δηλώσῃ αὐτά. Πᾶσα δὲ δήλωσις δο-
θεὶς εἰς ἄλλην παρὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀρμοδίαν δημοτι-
κῆ ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἄρθρον 3. Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφεί-
λουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀνελλιπῇ δηλώσιν καὶ ἐξακριβώ-
σιν τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δή-
μαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν Οἰκονομ. ἔφορον ὀφεί-
λει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημειώσιν τῶν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς
δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσια, κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ὡς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶα ἢ μελίσσια, χρεωστοῦν νὰ ση-
μειώσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, ἢ μελισσοκόμους,
τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρον 4. Παρ' ἐκάστῳ δημαρχεῖῳ κρατεῖται ὑπ' εὐθύνην
τοῦ Δημάρχου,

Α.) Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα
τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς δηλώσεσι ζῶα
ὡς καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις ἐνθα ταῦτα εὐρίσκονται. Τὰ ὀνό-
ματα τῶν σμικτῶν κτηνοτρόφων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείσται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου,
τὸ ἑσπέρας τῆς 20 Μαρτίου, καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 25
τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομικόν Ἐφορον
μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς κατὰ τὸ προη-
γούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ μηδόλως δηλω-
σάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου
τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 26
Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐ-
τοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας
ἐκάστου χωρίου, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων αὐτῶν, ἐκ-
τίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ
λάβῃ γνῶσιν, καὶ καταγγεῖλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώ-
σαντας τυχόν τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων, ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθ-
ρου 18 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδεμένη εἰς τὸν καταμηνυτὴν
ἀμοιβῇ.

Τὰ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τούτοις
καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δε-
καήμερου κυριακῇ.

Β.) Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται ὡσαύτως κατὰ χωρίον τὰ
ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώ-
σεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις ἐνθα
εὐρίσκονται. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείσται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ
Δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ἰου-
λίου, καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου
τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομ. Ἐφορον μετὰ τῶν στελεχῶν
τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς σημειώσεως τῶν τυχόν μηδόλως ἢ ἐλ-
λιπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. Ἀντίγραφον
τοῦ βιβλίου τούτου κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6
Αὐγούστου ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐ-
τοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας
ἐκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν αὐτῇ κυψελῶν, ἐκτίθενται
συγχρόνως καὶ δημοσιεύονται εἰς τὰ παρεδρεῖα καὶ ἐπ' ἐκκλη-
σίας κατὰ τὸ ἐδάφ. α. τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β) Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρον 5. Ἐάν μετ' ἀκριβοῦς ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσμα-
τος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρό-
φοι ἢ μελισσοκόμοι δὲν ἐδήλωσαν ὀλοτελῶς τὰ ζῶα ἢ τὰς κυ-
ψέλας τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς, ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, δια-
τάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ
ἐφόρου ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρον 6. Ἐκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομ.
ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τούλ-
-

χιστον ὀπλοφόρων καὶ ἐνὸς τῶν δημοτικῶν Παρέδρων, ἢ τοῦ
εἰδικοῦ Παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου, τούτων δὲ ἀγγραμμά-
των ὄντων ὑφ' ἐνὸς τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

Εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὅμως τῶν μελισσῶν δὲν γίνεται χρῆ-
σις ὀπλοφόρων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου καὶ οἱ ὀπλοφόροι
διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος ἢ σύμβουλος
ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἐάν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ᾔναι δημό-
σιος ὑπάλληλος, δίδωσι τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ
εἰρηνοδίκου καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρετῆται καὶ οἱ ὀπλο-
φόροι.

Ὡς ἀποζημιώσεις αὐτῶν προσδιορίζεται δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχ-
μῶν τριῶν. Διὰ δὲ τοὺς ὀπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύο.

Προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑπο-
κρυψάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσια τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσο-
κόμων.

Ἡ ἀποζημιώσεις τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου
προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρα
τῶν δραχμῶν δύο δι' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται
ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσκύτως εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάν-
των τὰ ζῶα ἢ μελίσσια τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ἄρθρον 8. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται

α) Τῶν ζώων μέχρι τέλους Μαΐου.

β) Τῶν μελισσῶν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς
ἐπαρχίας τῶν νήσων μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 8. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλ-
λον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος
αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθούν-
τος παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ τοῦ κτηνοτρό-
φου ἢ μελισσοκόμου.

Ἐάν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ᾔναι ἀγράμματος ἢ
ἀρνητὶ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνηεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 9. Τὸ ἐν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς
τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ
τῷ ἐνεργούντι τὴν ἀπαρίθμησιν. Ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρό-
φου ἢ μελισσοκόμου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, τὸ πρω-
τόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον
ὥρων εἰς τὸν δήμαρχον, οὗτος δ' ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀ-
ποζημιώσεως καὶ ἀνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου
ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον
ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφό-
ρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου ἢ συμβού-
λου, ἔχει ἰσχύν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς,
καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ οἰκονομι-
κὸς ἔφορος ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων
αὐτῆς συντάσσει τὸν χρηματικὸν πῖνακα καὶ παραπέμπει αὐτὸν
εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν, εἰς δὲ τὸν παρὰ πλημμελειοδίκαις
εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δημόσιον κατήγορον
ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησιν ζώων ἢ με-
λισσῶν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ
πρὸς καταδίκωσιν τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων ἐνώπιον τοῦ
ἀρμόδιου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐάν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ
ἐνεργήσας αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδίδῃ εἰς τὸν ἔφορον
τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ ἄρθρου 16 § 6' τοῦ παρόντος νόμου.

Νόμου ΥΚΑ'. περί δευτέρου Υποταμίου παρά τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ κλπ., καὶ τὸν ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 περί συστάσεως ταμείων Νόμον ΣΞΔ', ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου διαίρεται εἰς τρεῖς κλάδους, διακρινομένους διὰ τῶν στοιχείων Α. Β. καὶ Γ.

Οἱ κλάδοι οὗτοι διευθύνονται, ὁ μὲν Α'. ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου, ὁ δὲ Β'. ὑπὸ τοῦ Α'. Υποταμίου, καὶ ὁ Γ'. ὑπὸ τοῦ Β'. Υποταμίου.

Εἰς ἕκαστον τῶν κλάδων Α'. καὶ Β'. διατελεῖ εἰς τῶν παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ Γραμματέων.

Ὁ Κεντρικὸς Ταμίας καθ' ὃ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, διανέμει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τὸ λοιπὸν ὑποδεέστερον προσωπικόν, κατὰ λόγον τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἑκάστου κλάδου, καὶ τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου, καὶ τῶν Υποταμιῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν, κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς.

§ Α'. Ὁ Κεντρικὸς Ταμίας.

1) Ἐφορᾷ τὴν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν διαγωγὴν ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, κρατεῖ ἰδιοχειρῶς τὸ βιβλίον ποιότητος αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον περὶ τῆς κτιστάσεως ἑκάστου κλάδου, καὶ περὶ τῶν ληπτέων καταλλήλων μέτρων.

2) Παραλαμβάνει χρήματα καὶ ἐκδίδει τ' ἀπαιτούμενα γραμμάτια παραλαβῆς.

3) Ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐν γένει. Δύναται δὲ ὑπ' εὐθύνῃν του ν' ἀνατίθῃσιν εἰς τινὰ τῶν Υποταμιῶν τὴν ἐνέργειαν ἐιδικῶν τινῶν πληρωμῶν.

4) Ἐκδίδει τ' ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς τῶν χρηματικῶν τίτλων διὰ τ' ἀνατιθέμενα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἔσοδα, καὶ διευθύνει τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν.

5) Παραλαμβάνει, τηρεῖ, καὶ ἀποδίδωσι τὰς παρακαταθήκας καὶ κειμήλια, διαχειρίζεται τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον.

6) Κρατεῖ ἰδιοχειρῶς τὰ βιβλία πρωτοσημειώσεων καὶ καθημερινῶν.

7) Συντάσσει τοὺς δεκαημέρους λογαριασμοὺς καὶ καταστάσεις τοῦ Ταμείου.

8) Ἐκδίδει τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν διαχείρισεως τῶν εἰσπρακτόρων.

§ Β'. Ὁ Α'. Υποταμίας.

1) Ἐνεργεῖ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐσόδων, ὧν ἡ εἰσπραξις ἀνατίθεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον. Ἐπὶ τούτῳ παραλαμβάνει καὶ ἐξελέγχει τοὺς πεμπομένους πρὸς αὐτὸ χρηματικούς τίτλους, συντάσσει τὰ προσήκοντα ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, καὶ ἀφοῦ ταῦτα ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου, ἐγγράφει εἰς τ' ἀρμόδια βιβλία τὰ βεβαιούμενα ἔσοδα, καὶ φυλάσσει ὑπ' εὐθύνῃν του τοὺς χρηματικούς τίτλους. Ὀφείλει δὲ νὰ ἐπασχοληθῇ ἀνεκδότως εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τακτοποίησιν τῶν μέχρι τοῦδε καθυστερούντων.

2) Φροντίζει περὶ τῆς ἐμπροθέσμου εἰσπράξεως τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἐσόδων. Ἐπὶ τούτῳ παρασκευάζει τ' ἀφορῶντα τὴν καταδίωξιν ἐν γένει τῶν πρὸς

τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν ἐγγράφα. Ἐτοιμάζει τὰ χρηματικὰ παραδόσεις τῶν προκειμένων νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον χρεῶν, καὶ τῶν τόκων αὐτῶν, προσκρτὰ εἰς ταῦτα τὰ προσήκοντα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, καὶ οὕτω κατηρτισμένα παραπέμπει πρὸς τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων.

3) ἔχει ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν του τοὺς εἰσπράκτορας. Ἐξετάζει τὰ ἐγγράφα ἐγγυοπαροχῆς αὐτῶν. Ἐπιθετοῖ, μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγχιν, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου, δι' ὧν οἱ εἰσπράκτορες παραδίδουσι κατὰ μῆνα ἢ κατὰ περιόδους πρὸς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὰς εἰσπράξεις τῶν. Ἐρευνᾷ, ἂν οἱ πληρώσαντες τὰ χρεῖα τῶν ὀφειλῆται ἐπιστώθησαν τακτικῶς καὶ ἀκριβῶς εἰς τοὺς παρὰ ταῖς εἰσπράκτορας χρηματικούς καταλόγους ἢ ἄλλους τίτλους. Ἐξελέγχει τοὺς λογαριασμοὺς διαχείρισεως τῶν εἰσπρακτόρων, ἐτοιμάζει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις, καὶ παραλαμβάνει παρ' αὐτῶν, ἀπολυομένων ἢ παραιτούμενων τῆς ὑπηρεσίας, τοὺς χρηματικούς τίτλους, τὰ βιβλία, καὶ πλὴν ἄλλο, ὅπερ ἀνήκει τῷ δημοσίῳ.

4) Κρατεῖ ἰδιοχειρῶς τὸ καθολικὸν βιβλίον τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

5) Συντάσσει τοὺς μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ὡς πρὸς μὲν τὰ ἔσοδα.

6) Ἐνεργεῖ τὰ ἐγγράφα, ἅτιν' ἀφορῶσιν ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κλάδου του.

7) Κρατεῖ τὴν τρίτην κλεῖδα τοῦ ἀποθεματικοῦ ταμείου κατὰ τὸ ἄρθρον 193 τοῦ ἀπὸ 2. Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περί Δημοσίου Λογιστικοῦ.

8) Ἐπιτερεῖ τὴν εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων, καὶ τοὺς πρωτοτύπους φορολογικούς καταλόγους ἀκριβῆ καὶ ἔγκαιρον ἐγγραφὴν τῶν ἐνεργουμένων εἰσπράξεων.

§ Γ'. Ὁ Β'. Υποταμίας.

1) Διαχειρίζεται ἐν γένει τὸν σφραγιστὸν χάρτην ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ εὐθύνῃν, κατὰ τὸν δεύτερον παραγράφον τοῦ 2 ἁρθρου τοῦ ἀπὸ 10 Ἰανυρίου 1857 Νόμου ΥΚΑ'. Ἐπὶ τούτῳ παραλαμβάνει ἀπὸ τοῦ σφραγιστήριον τὸν ἐκτυπούμενον ἐσσημον χάρτην, ἐκδίδων τὰ προσήκοντα ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς αὐτοῦ, ἐφοδιάζει τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους μὲ τοιοῦτον ἔνεργεῖ τὴν λιανικὴν πώλησιν αὐτοῦ· χορηγεῖ τοιοῦτον εἰς τὰς πιστώσεις ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς· παραδίδει πρὸς τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν κατὰ δεκαήμερον τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου χρήματα· κρατεῖ τὰ διὰ τὴν διαχείρισιν ταύτην ὀρισμένα βιβλία· καὶ δίδωσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λόγον τῆς διαχειρίσεως του ταύτης, ἀσχετῶς τῶν λογαριασμῶν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου. Ὀφείλει δὲ συντόμως νὰ ἐκκαθάρῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ κατὰ καιροὺς χορηγηθέντος εἰς διαφόρους ἀρχὰς ἐπὶ πιστώσει σφραγιστοῦ χάρτου, ἐνεργῶν διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τὴν καταδίωξιν τῶν ἀπὸ τοιαύτας πιστώσεις καθυστερούντων ὀφειλετῶν.

2) Λαμβάνει ὑπ' εὐθύνῃν του τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυήσεις διὰ τὸν ἐπὶ πιστώσει, κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις, χορηγούμενον σφραγιστὸν χάρτην εἰς ἀρχὰς ἢ ὑπαλλήλους, ἐξετάζει τὰ ἐγγράφα ταῦτα, καὶ μετὰ τοῦτο ὑπογράφει αὐτὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον.

3) Κρατεῖ ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, πλὴν τῶν ἀαφερομένων εἰς τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ § Α'. καὶ τὰ ἐδάφια 1, 4 καὶ 8 τοῦ προηγουμένου §.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Κανονισμός περί τῶν Μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επιθυμούντες ἵνα ἐν ᾧπασιν τοῖς διατηρουμένοις Μοναστηρίοις τοῦ Κράτους ἐνεργῶνται ὁμοιομόρφως αἱ κείμεναι διατάξεις περί διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Λαβόντες ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ὅψιν τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου 1829 Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ἡμέτερα Διατάγματα 4 Δεκεμβρίου 1834, 9 Φεβρουαρίου 1835, 16 Ιουλίου 1836, 17 Νοεμβρίου 1836, 31 Δεκεμβρίου 1836, 9 Ιανουαρίου 1837, 24 Μαρτίου 1837, καὶ 12 Φεβρουαρίου 1837.

Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Α'. Ὁ ἡγούμενος παντὸς ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένου Μοναστηρίου εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱερομονάχων. Δύναται δὲ ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ, νὰ εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱεροδιακόνων ἢ μοναχῶν. Οὗτος, καὶ δύο ἄλλοι μοναχοὶ, φέροντες προσωνομίαν Συμβούλων, συγκροτοῦσι τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ μέχρι τούδε ἰσχύοντα, ὑπάρχει διαπεπιστευμένα ἢ ἐν γένει διοικήσεις τῶν τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἡ διαχειρήσεις τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Β'. Ἡ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ Συμβούλων ἐκλογή γίνεται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας· ἐν μὲν τοῖς Μοναστηρίοις, ὅσα ἔχουσι περισσότερους τῶν ἑξ καὶ ὀλιγωτέρους τῶν εἰκοσι μοναχῶν, ὑπὸ τῆς χορείας τῶν πρὸ τριετίας τοῦλάχιστον λαβόντων τὴν κουράν, καὶ μεταξὺ αὐτῶν. Ὅπου δὲ εἰσι πλείονες τῶν εἰκοσι μοναχῶν, δικαίωμα ψήφου ἔχουσι μόνοι οἱ πρὸ ἐξαετίας λαβόντες τὴν κουράν. Εἰς Μοναστήρια δὲ, ἐνθα ὑπάρχουσιν ἑξ μοναχοὶ, ἐὰν τύχῃ τις ἐκ τούτων μὴ ἔχων συμπληρωμένην τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀποκάρσεώς του, καὶ ἐπομένως στερημένος τῶν προσόντων τοῦ ἐκλογέως, ἐκεῖ ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, ἐγκρίσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθιστᾷ ἡγούμενον καὶ Συμβούλους τοὺς μεταξὺ τῶν ἑξ ἱκανωτέρους.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν συμβούλων ὀρίζεται ἐπὶ πενταετίαν. Δύνανται ὅμως τὰ αὐτὰ μέλη νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ καταστῇ ἐνοχος πράξεως καλοζομένης ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, γίνεται ἐκπτώσις τῆς οἰκείας θέσεως, καὶ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογή.

Γ'. Τὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Προσδιορίζεται ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας ἢ πρώτη τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆς, ἢ ἄλλη ἐπισήμου τινὸς ἑορτῆς, καὶ γνωστοποιεῖται εἰς ᾧπαντας τοὺς μοναχοὺς, ὅσοι κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν — ὧν τινες ἐνδέχεται νὰ ὦσιν ἀπόντες εἰς ἐπιστάσιαν κτημάτων τοῦ Μοναστηρίου τῶν — ἵνα συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Τὴν πρωίαν τῆς προσδιορισθείσης ἡμέρας, τελεσθείσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης ἐτι τοῦ ἱε-

ρέως ἐνδεδυμένου τὴν ἱερατικὴν στολὴν, γίνεται τελετὴ κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονισθὲν καὶ ὧδε ἐπισυναπτόμενον *Τυπικόν*.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, μένουσιν ἐν τῷ ναῷ μόνοι οἱ ἔχοντες τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν (τῶν ὁποίων ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, ἐκ τοῦ *Μοναχολογίου* ἐξηγμένος, ἀναγινώσκεται εἰς ἐπήκοον πάντων) καὶ ἄρχεται ἡ ἐκλογή διευθυνομένη ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία διὰ μὲν τὰ Μοναστήρια, ἐνθα εἰσι πλείους τῶν εἰκοσι μοναχῶν, σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη, δηλονότι τὸν ὑπάρχοντα ἡγούμενον, δύο τοὺς ἔχοντας τὰ πρεσβεῖα, καὶ δύο τοὺς μεταξὺ τῶν μοναχῶν ἱκανωτέρους προσδιοριζομένους ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ἐπίσκοπον· διὰ δὲ τὰ Μοναστήρια ὅσα ἔχουσιν εἰκοσιν, ἢ ἐλάττους τῶν εἰκοσι, μοναχοὺς, σύγκειται ἀπὸ τρία μέλη, δηλονότι τὸν ἡγούμενον καὶ δύο ἄλλους, ὧν ὁ μὲν τῇ ἡλικίᾳ τῶν ἄλλων πρεσβύτερος, ὁ δὲ μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ὡσαύτως προσδιοριζόμενος. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ τὰ τοῦ Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ νεώτερος.

Ἐκαστος τῶν ἐκλογέων προσερχόμενος εἰς τὴν τράπεζαν τῆς ἐπιτροπῆς μετ' εὐσχημοσύνης καὶ ἀνευ θορύβου, ἐὰν μὲν ἡξέυρῃ νὰ γράφῃ σημειοὶ ἰδίᾳ χειρὶ, ἐν τῷ ἐπίτηδες κρατούμενῳ πρωτοκόλλῳ, τ' ὄνομα τοῦ ὃν κρίνει ἱκανὸν διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν οὗς κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν τῶν Συμβούλων, προσυπογραφομένους. Ἐὰν δὲ ἦναι ἀγράμματος, παραλαμβάνει ἐκ τῶν συναδελφῶν δύο, γράμματα εἰδότας, ὡς μάρτυρας καὶ, προσερχόμενος ὡσαύτως εἰς τὴν τράπεζαν, διαδηλοῖ τὰ ὀνόματα τῶν τοὺς ὁποίους κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου καὶ Συμβούλων· οἱ δὲ μάρτυρες βεβαιῶσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τὴν θέλησιν αὐτοῦ.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες. Ὁ ἐκτελὼν τὰ τοῦ Γραμματέως ἔργα σημειοὶ πιστῶς εἰς χωριστὸν πρωτόκολλον, πρὸς τῷ ὀνόματι τοῦ ἐκλογέως, καὶ τὰ τῶν κατ' ἐλευθέραν θέλησιν προταθέντων ὑπ' αὐτοῦ ὑποψηπίων. Ἀποχωρήσαντος δὲ τούτου, προσέρχεται κατὰ σειρὴν ἕτερος, μέχρι τοῦ τελευταίου τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς ἐκλογὴν. Τότε ἀριθμοῦνται αἱ ψῆφοι καὶ συντάττεται κάτωθεν τοῦ ἀπὸ τὸν Γραμματέα κρατούμενου πρωτοκόλλου πρᾶξις, καθαρῶς, καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένη ἀνευ σθεσμάτων, ξεσμάτων ἢ παρεγγραφῶν, ἐμφαίνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων καὶ τὰς ψήφους τὰς ὁποίας ἕκαστος τῶν ὑποψηπίων ἔλαβε διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου ἢ Συμβούλου, καὶ περατομένη διὰ τῆς διαδελώσεως τοῦ τῶν ἄλλων κατὰ τὰς ψήφους πλεονεκτούντος, ὡς ἡγουμένου, ἢ ὡς συμβούλου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, τὸν προκρίτεον διαστέλλει ὁ κληρὸς.

Ἡ πρᾶξις αὕτη, ὑπογεγραμμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐσφραγισμένη διὰ τῆς Μοναστηριακῆς σφραγίδος ὑποβάλλεται ἀμέσως, μετὰ τοῦ πρωτοτύπου πρωτοκόλλου τοῦ φέροντος τὰς τῶν ἐκλογῶν ὑπογραφὰς εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ ἀρμόδιου Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλοῦθῃς δὲν γένη ἐνστάσις, ἀποφαίνεται κυρὼν τὴν ἐκλογὴν, καὶ εἰδοποιεῖ τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην· ἡ δὲ ἱερὰ Σύνοδος εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· τὰ εἰρημένα δύο πρωτότυπα ἔγγραφα, ἢ πρᾶξις δηλονότι καὶ τὸ πρωτόκολλον, τηροῦνται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἐπισκοπῆς.

Αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφύεσαι τυχόν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται παρὰ τῶν ἐνισταμένων πρὸ τῆς κυρώσεως εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος δικάζει περὶ τούτων καὶ ἡ ἀποφασίζεται αὐτὰς ἢ ἀπορρίπτει ἡτιολογημένως καὶ διατάττει νὰ γένη ἐκλογή, κοινοποιῶν τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἐρίζοντας.

Ἡ Ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς βεβαίωσιν ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἔχοντας

κατὰ τοῦ δημοσίου ὁριστικῶς χρηρηθέντος γηπέδου, ὁ ὑποθη-
καζύλαξ ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ εἰς βάρος αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον
τῶν ὑποθηκῶν τὰς ἐγγεγραμμένας εἰς βάρος τοῦ ἐν τῇ ἀνω πό-
λει γηπέδου ὑποθήκας, ὑποθήκην δὲ τὴν λόγῳ δουλείας ὡς ἀ-
νωτέρω ἐκκαθαρισμένην ἀποζημιώσιν καὶ προσημειώσιν, ἐὰν ἡ
ἀποζημίωσις ὅπωςδήποτε ἀμφισβητῆται· τὰ ἐξοδα τῆς ἐγ-
γραφῆς εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἢ ἀποζημιωθέντος.

Ἄρθρον 19.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ λόγῳ ἀποζη-
μιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς χρηρηθέντος γηπέδου δύνανται οἱ ἐ-
κδότες κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑ-
ποθήκης, ἢ προσημειώσεως νὰ ζητήσωσι τὴν ἐγγραφήν· μετὰ
ἀρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ μὴ ἐγγραφέντα δικαίω-
ματα μεταβάλλονται εἰς προσωπικά.

Ἄρθρον 20.

Οἱ ἔχοντες οἰκόπεδα ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν δικαιοῦματος
ἐπιφανείας πρὸς τὸ δημόσιον (νοτέλλου) καθίστανται κύριοι τοῦ
ἡμίσεως αὐτῶν καὶ ἔχουσι δι' αὐτὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ
ἀνταλλαγῆς, ἐὰν κῆται ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἀνω πόλεως. Τὸ
ἄλλο ἡμισυ θεωρούμενον ὡς ἐθνικὸν παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἰδίους
κατ' ἐκτίμησιν, ἐὰν ἀνήγειραν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέ-
λους Ὀκτωβρίου 1857.

Ἐὰν κάτοχός τις οἰκοπέδου ὑποκειμένου εἰς δικαίωμα ἐπιφα-
νείας καὶ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἀνω πόλεως κειμένου ἔλαβεν
ἤδη πρὸς ἀποζημίωσιν ἐθνικὸν οἰκόπεδον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτα-
σις εἶναι ἀνωτέρα τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος ἡμίσεως, ἐφαρμόζε-
ται ὡς πρὸς τὸ πλεόνασμα ἡ διατάξις τοῦ ἁρθρου 2.

Ἄρθρον 21.

Μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐξάντλη-
σιν ὅλων τῶν μερίδων ἅπαντα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως
οἰκόπεδα θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς καὶ ἀνευ οὐ-
δενὸς βάρους ἢ ὑποχρεώσεως εἰς τὸ δημόσιον, ἐξαιρέσει τῶν ὅσα
ἐκράτησαν οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ὅσα τὸ δημόσιον παρεχώρησε πρὸς
ἀποζημιώσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἢ ἐπ' ἐκτίμησιν.

Ἄρθρον 22.

Ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῶσι δι' ἐκτίμησεως εἰς τοὺς κα-
τόχους, ἐὰν αἱ ὑπάρχουσαι ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομαὶ ἀνηγέρθησαν
μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1857.

1) Τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα ἐθνικά ἢ εἰς τὴν κατοχὴν
αὐτοῦ δι' ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς περιελθόντα καὶ περιε-
λεωσόμενα ἰδιωκτῆτα οἰκόπεδα τῆς ἀνω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων
ὑπάρχουσιν οἰουδήποτε εἶδους οἰκοδομαί.

2) Τὰ ἐθνικά οἰκόπεδα τῆς ἀνω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων
ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν,
καὶ τὰ ὅποια δὲν ἤθελον ἐπιμείνει νὰ κρατήσωσιν οἱ κατὰ τὸ
1851 πληρωθέντες κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ἁρθρου 7, καὶ

3) Τὰ δοθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέ-
δων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἀνω πόλεως κειμένων ἢ ὑπὸ τὸν ὅρον
τοῦ νὰ ὑπάρχῃται εἰς τὰ λητθσόμενα μέτρα, ἐὰν ὑπάρχουσιν
ἐπ' αὐτῶν οἰουδήποτε εἶδους οἰκοδομαί.

Ἡ παραχώρησις τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν ἐν τοῖς ἁρθροῖς 13 καὶ
20 διαλαμβανόμενων οἰκοπέδων θέλει περιορισθῇ εἰς ὅσον μέρος
κατέχει ἡ οἰκοδομὴ ὀρθογωνιζόμενον καὶ τακτοποιούμενον κατὰ
τὸ σχέδιον τῆς πόλεως. Τὰ ἐλεύθερα οἰκοδομῶν οἰκόπεδα ἢ μέρη
τῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ περιτοιχισμάτων ἢ περιφραγμάτων κα-
ρπούμενα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν διαθέσιμων, ἀπο-
παλλομένων δικητικῶς τῶν κατόχων.

Ἄρθρον 23.

Ὅλα τὰ οἰκόπεδα, ὅσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νό-
μου παραχωροῦνται ἐπ' ἐκτίμησει, δύνανται, ἐὰν οἱ κάτοχοι
ἢ οἱ δικαιούχοι τῶν ἔχουσι δικαίωμα ἀνταλλαγῆς ἢ ἀπο-
ζημιώσεως, νὰ τὰ λάβωσιν ἀπέναντι τῶν μερίδων τῶν.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἐν τοῖς ἁρθροῖς 6 καὶ 7 διαλαμ-
βανομένων οἰκοπέδων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν παρόντα
νόμον ἀποζημιώσεων προσδιορίζεται δι' ἐκτίμησεως, ἐνεργου-
μένης ὑπὸ δύο πραγματογνώμων, ὧν τὸν ἓνα διορίζει ὁ ὀφεί-
λων τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸν ἕτερον ὁ δικαιούμενος νὰ λάβῃ
αὐτήν· ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας τρίτος πραγματογνώμων
διορίζομενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν
ἀποφασίζει παραδεχόμενος τὴν ἑτέραν τῶν γνώμων, ἢ σχηματί-
ζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὁρῶν αὐτῶν.

Ἐὰν ὁ εἷς τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους τοῦ
πραγματογνώμονα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς νομίμως προσκλη-
θῇ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, διαρίζεται οὗτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ ἀπό-
φασις τῶν πραγματογνώμων ἐκτελεῖται προσωρινῶς, ἀφ' οὗ ὁ
Πρόεδρος κηρύττῃ αὐτὴν ἐκτελεστέην κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τῆς
Πολ. Δικονομίας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συγχωρεῖται προσφυγὴ ἐνώπιον
τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε
ἡμερῶν ἀφ' ἧς λάβωσι νομίμως γνώσιν οἱ διαφερόμενοι. Τὸ πρω-
τοδικεῖον δικάζει ὡς ἐπὶ συνυποκρινόμενων ὑποθέσεων καὶ ἀνεκκλητῶς,
ἢ δὲ γνώμη τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων πραγματογνώμων δὲν
εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτό. Ἡ ἀπόφασίς του δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναί-
ρεσιν, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον κατ' αὐτῆς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνα-
κατῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐφαρμοζομέ-
νης ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι παραγραφῶ ὁ-
ρισμένων προθεσμιῶν τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 193 τῆς Πολ.
Δικονομίας. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται
καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ὡς κατεπεύγουσαι, χωρὶς
νὰ κηρυχθῶσιν ὡς τοιαῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ περὶ
δικαστικῶν διακοπῶν Νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως.

Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κηρύττων προσωρινῶς ἐκτελε-
στέην τὴν ἀπόφασιν τῶν πραγματογνώμων ἐπὶ τῇ αἰτήσει
ἐνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται νὰ ὑπαβάλῃ τὸν ἕτερον εἰς
ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν δεδομένην παρὰ τῷ Γραμματεῖ
τῶν Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου
ἐλάττωσιν ἢ αὐξήσιν τῆς πρώτης ἐκτίμησεως.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐγγύησις ζητῆται ἀπὸ τὸν ἐκλέξαντα τὸ οἰ-
κόπεδον καὶ ὁ κάτοχος αὐτοῦ δὲν παρακαταθῇ ἐντὸς τριῶν
ἡμερῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῇ λαμβάνεται τὸ ποσὸν τῆς διορισ-
θεῖς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἐκτίμησεως καὶ παρακκ-
τατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἐγγύησις ζητῆται
ἀπὸ τὸν κάτοχον τοῦ οἰκοπέδου καὶ ὁ ἐκλέξας ἀρνηθῇ νὰ τὴν
χρηρήσῃ ἀναβάλλεται ἡ ἐξώσις τοῦ κατόχου ἀπὸ τοῦ οἰκό-
πέδου.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουσιν ἀποζημιώσιν κανονίζο-
μένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Β. Διαταγματος περὶ τῶν ἐν πο-
λιτικαῖς ὑποθέσεσι δικαιομάτων τῶν μαρτύρων, ἐμπειροτεχνῶν
κλπ. πληρονομένην ἐξ ἡμισείας ἀπὸ τοὺς διαφερόμενους.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου παρα-

Άρθρον μοναδικόν.

Χορηγείται εις τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων τεσσαράκοντα ἁριθ. 3,440 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858 καταλογισθησομένη ὑπὸ τὸ κεφάλ. 29 « Ἀποζημιώσεις οἰκοπέδων Πατρῶν, » ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς παρὰ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προτεχὴ αὐτῶν Σύνοδον.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Β. Διάταγμα.

Μακρυκάμπι, τῇ 29 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ἰουλίου

ΝΟΜΟΣ ΥΟ΄.

Περὶ ἰσχύος τῆς συνομολογηθείσης συμβάσεως μεταξὺ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἑταιρία Φωκαϊκή. »

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀριθ. πρ. 11,224.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἡμεῖς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος.

Θεωροῦντες τὴν ἀτμοπλοϊκὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογραφείσαν εἰς Ἀθήνας τῇ 26 Ἀπριλίου 1858, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Κράτους, ὑποδιευθυντοῦ κυρίου Θ. Λεονάρδου δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀθ. Βουτσινᾶ καὶ υἱῶν, ἐνεργούντων ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Φωκαϊκή Ἑταιρία » καὶ ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἑγγράφα, συγχειμένην ἐξ ἄρθρων δώδεκα καὶ ἔχουσιν οὕτω.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἑταιρία Φωκαϊκή. »

Ἄρθρ. 1.

Ὁ Κύριος Θ. Λεονάρδος ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἐκπληρῶν χρέη Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὁ Κύριος Αθανάσιος Βουτζίνας καὶ υἱοί, πληρεξούσιοι τῆς Φωκαϊκῆς Ἑταιρίας, ἔχων ἐντολὴν νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν περὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς βηθείσης ἑταιρίας, τὰ ὅποια θέλουσι προσορμίζεσθαι ἐν Σύρῳ.

Κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως.

Ἡ Φωκαϊκὴ Ἑταιρία ὑποχρεῖται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξαιρέσει ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως γραμμὴν συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Μισσηνῆς, Σύρου, Σμύρνης καὶ Ῥοδостоῦ, ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν διὰ τοῦ μηνὸς, βραδύτερον δὲ τρις τοῦ μηνὸς ἢ ἀπὸ τῆς ἐβδόμαδος, ἂν ἐπιτρέψωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νέας διατιμήσεως τοῦ Γερμανικοῦ εἰκοσθρίου
(τσβάτσικας).

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαθόντες ὑπ' ὅψιν τὴν μεταρρύθμισιν, ἣν ἡ Αὐστρία, καὶ τὰ ὁμόσπονδα αὐτῇ Γερμανικὰ Κράτη ἐπὶνεγκον ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) ε. ε. εἰς τὸ ἐαυτῶν νομισματικὸν σύστημα, ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ 16 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1853 ἡμετέρου Διατάγματος περὶ νομισματικοῦ συστήματος τοῦ ἡμετέρου Κράτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Γερμανικὸν εἰκοσάριον (Zwanziger) θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ᾔηται δεκτὸν, ἀπέναντι χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν λεπτῶν ἐννενήκοντα πέντε ἀριθ. 95 εἰς μὲν τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον, τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὴν Σύρον, Ἰδραν, Σπέτσας καὶ Εὐβοίαν δημόσια Ταμεῖα τοῦ Κράτους μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου ε. ε. συμπεριλαμβανομένης, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς νήσους τῶν Κυκλάδων, καὶ εἰς τὰς Βορείους Σποράδας ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν μερῶν ἐκείνων τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ δημοσιεύεται τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμιῶν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν λεπτῶν ἐννενήκοντα δύο ἀριθ. 92.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάταξις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος Διατάγματος θέλει υποβληθῇ προσεχῶς εἰς τὰς Βουλὰς, ἵνα κυρωθῇ διὰ Νόμου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσῃ προσηκόντως, καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ὀκτωβρίου.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκδόσεως ἐξωτερικῶν διαβατηρίων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες ν' ἀπλοποιήσωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐξωτερικῶν διαβατηρίων, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων, ὅσοι προτίθενται ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς 1. Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1859, τὰ ἐξωτερικὰ διαβατήρια, ἅτινα ὑπεγράφοντο, μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου, θέλουσιν υπογράφει, τοῦ λοιποῦ, οἱ ἀρμοδίιοι Νομάρχαι ὑπὸ τὴν διατύπωσιν: « Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὁ Νομάρχης. » Οἱ αὐτοὶ Νομάρχαι θέλουσιν ἐκδίδει αὐτὰ ὑπ' εὐθύνην των, δυνάμει τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰσχυόντων Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, συμμορφούμενοι πάντοτε πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς Ἐπάρχους ὅλων ἐν γένει τῶν νήσων τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδωσιν, ὡσαύτως, ὑπ' εὐθύνην των, ἐξωτερικὰ διαβατήρια, ὑπὸ τὰς διατάγας καὶ ὁδηγίας τῶν προϊσταμένων αὐτῶν Νομαρχῶν. Τὰ ὑπὸ τῶν Ἐπαρχῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια θέλουσι φέρεи τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου. Οἱ δὲ Νομάρχαι θέλουσι πέμπει, ἐκάστοτε, πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Ἐπάρχους, ποσὸν τι διαβατηρίων, φερόντων τὴν ὑπογραφήν των, ἰδιον αὐξοῦντα ἀριθμὸν, ὡς καὶ τὸν τύπον τῆς σφραγίδος τῆς Νομαρχίας, ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τοὺς Νομάρχας. Ἐκαστον δὲ τοιοῦτον διαβατήριον, ἐκδιδόμενον ὑπὸ Ἐπαρχοῦ τινός, θέλει φέρεи, εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, καὶ ὑπογραφήν τοῦ ἐκδόντος αὐτό.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου ἐντυπᾶ τῶν ἐξωτερικῶν διαβατηρίων θέλουσι στέλλεσθαι, ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν Ταμίας, οἵτινες θέλουσιν ἐφοδιάζει διὰ τούτων, ἐκάστοτε, τοὺς Νομάρχας, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, χρεοῦντες αὐτοὺς. Ἐπὶ τούτῳ, θέλει ἀνοιχθῇ εἰς ἐκάστην Νομαρχίαν πίστωσης δι' ἔνσημα ἐξωτερικὰ διαβατήρια, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν θέλει κανονισθῇ, ἐκ συμφώνου, παρ' ἀμφοτέρων τῶν Ὑπουργείων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκαιούντων διαβατηρίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐκάστης Νομαρχίας καὶ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐπικρατείας, ὥστε νὰ μὴ προκύψῃ δυσκολία τις περὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν διαβατηρίων. Αἱ ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν γινόμεναι ἀποδόσεις θέλουσι καταλογίζεσθαι ἀπέναντι τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως. Οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται αὐτοῖς, ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου, νὰ λάβωσιν εἰς τὴν διάθεσιν των ἔνσημα ἐξωτερικὰ διαβατήρια, ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεώς των, οὐδὲ νὰ κάμωσιν αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως νέων διαβατηρίων, εἰς τὸν ἀντίτιμον τῶν προηγουμένων; ληφθέντων διαβατηρίων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Νομάρχαι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πιστώσεις τὰς χορηγουμένας ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των Ἐπάρχους. Οἱ δὲ Ταμιαί, διὰ πᾶσαν ἀποδοσὴν τῆς εἰς τοὺς Νομάρχας χορηγουμένης πιστώσεως, ἕκαστος Νομάρχης εἶναι προσωπικῶς ὑπόχρεως νὰ παραλαμβάνῃ καὶ ἐλεγχῇ τὴν διαχείρισιν τοῦ προκατόχου του, καὶ ἐν περιπτώσει ἐλλείμματος,

Περὶ ἀμάχων ὑπαξιωματικῶν.

8.

Εἰς τὸ ἐξῆς δύο μόνον κλάδοι ἀμάχων ὑπαξιωματικῶν θέλουν ὑπάρχει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυτικῷ, καὶ ἐν ἐκάστῳ κλάδῳ δύο ὀρίζονται βαθμοί, ὡς ἔπεται· εἰς μὲν τὸν πρῶτον κλάδον οἱ μηχανικοὶ καὶ ὑπομηχανικοὶ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον οἱ ξυλουργοὶ καὶ ὑποξυλουργοί.

9.

Οἱ μηχανικοὶ καὶ ὑπομηχανικοὶ θεωροῦνται ὁμοιοβάθμιοι τῶν κελευστῶν καὶ ὑποκελευστῶν, οἱ δὲ ξυλουργοὶ καὶ ὑποξυλουργοὶ, τῶν ὑποκελευστῶν καὶ διοπῶν.

10.

Οὐδεὶς διορίζεται ξυλουργός, ἐὰν δὲν ὑπῆρέτησεν ὑποξυλουργός ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἢ ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων πλοίων δύο τοῦλάχιστον ἔτη.

Οἱ ὑποξυλουργοὶ κατατάσσονται τὸ πρῶτον ἐν τῷ Ναυστάθμῳ δι' ἐξετάσεως εἰδικῆς, προτιμᾷται μάλιστα ἐκείνων ὅσοι, παρὰ τὸς τῆς ξυλουργικῆς τέχνης, ἐπίστανται καὶ τὴν διανакτικὴν (καλαφατικήν.)

11.

Ἐπὶ τῶν Παρώνων, Δρομώνων καὶ ἔτι μειζόνων πλοίων διορίζεται εἰς ξυλουργός, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ιστιοφόρων εἰς ὑποξυλουργός.

Ἐπὶ τῶν Ἀτμοπλοίων ὁ βαθμὸς τοῦ τοιούτου τεχνίτου ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ἐνδεχομένην διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πλοίου ἐργασίαν,

Γενικαὶ διατάξεις.

12.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ δὲν ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας, εἰμὴ κατ' αἰτησίν των μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας των, ἢ συνεπεῖα δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀνακρίσεως εἰδικῆς. Ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δὲν κατατάσσονται πλέον ὡς ὑπαξιωματικοί, εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς ἀμάχους κλάδους, ὅπου δύνανται νὰ γείνωσι δεκτοὶ εἰς τὸν κατώτατον βαθμὸν.

Περὶ στολῆς.

13.

Οἱ κελευσταὶ παντὸς κλάδου θέλουν φέρεи ἐφ' ἐκάστης χειρίδος τοῦ ἐπενδύτου τρία σειρίδια· οἱ ὑποκελευσταὶ δύο· οἱ δὲ διοποὶ ἓν μόνον.

Τὰ σειρίδια ταῦτα ἐκ σάγου (τσόχας) ἐρυθροῦ καὶ πλάτους ἑκαστον 2 ὑφεκατομέτρων ἐπιρράπτεται λοξῶς κατὰ μέσον τὸν πῆχυν.

14.

Πρὸς διάκρισιν τῶν κλάδων, οἱ μάλιστα ὑπαξιωματικοὶ θέλουν φέρεи προσέτι ἐφ' ἐκάστης χειρίδος τοῦ ἐπενδύτου κόσμημά τι μεταξοκέντητον κυτρίνον, ἐπιρράπτόμενον κατὰ τὸ μέσον τῶν σειριδίων καὶ παρεμφαῖνον, διὰ μὲν τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμένων μίαν ἀγκυραν· διὰ τοὺς ἐπὶ τοῦ πυροβολικοῦ δύο τηλεβόλα χιαστὶ κείμενα· διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς πηδαλιουχίας ἓνα ἀστέρα.

15.

Οἱ ξυλουργοὶ καὶ ὑποξυλουργοὶ θέλουν φέρεи ἐφ' ἐκάστης χειρίδος δύο ἢ ἓν σειρίδιον, ὡς οἱ ὑποκελευσταὶ καὶ διοποὶ· ἀλλὰ τὰ διακριτικὰ ταῦτα σημεῖα ἐπιρράπτονται λοξῶς κατὰ μέσον τὴν ὠλένην.

16.

Τὸ περιλαίμιον τοῦ χιτῶνος τῶν ὑπαξιωματικῶν ἀντὶ νὰ ᾔηται κυανόχρουν ὡς τὸ τῶν ναυτῶν ὀρίζεται τοῦ λοιποῦ λευκὸν καὶ πλάτους 8 ὑφεκατομέτρων, ἢ δὲ ὑπόλοιπος στολή των μένει κατὰ πάντα ὁμοία τῇ τῶν ναυτῶν.

Καταληκτικαὶ διατάξεις.

17.

Οἱ μέχρι τοῦδε κλάδοι τῶν καλουμένων ἐπὶ τῶν ὅπλων καὶ ἐπὶ τῶν ἀρμένων ὑπαξιωματικῶν καταργοῦνται, συγχωνευόμενοι ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὸν κλάδον τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὸν ἀνωτέρω ὀρισθέντα κλάδον τῶν ἀρμένων.

Ἐπομένως οἱ ὑπαξιωματικοὶ οὗτοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐπίστανται πρὸς τοῖς ἄλλοις οἱ μὲν τὴν ὀπασκίαν, οἱ δὲ ἱστοποιίαν.

18.

Ὁ κλάδος τῶν μέχρι τοῦδε καλαφατῶν καταργεῖται, ὡς κλάδος ὑπαξιωματικῶν· οἱ δὲ τοιοῦτοι θέλουν κατατάττεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν ναυτικὸν ὡς ἀπλοὶ τεχνίται εἰς μίαν μόνην τάξιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν διανάκται, ὡς οἱ σιδερεῖς, θερμασταὶ, καδοποιοὶ, (βαρελοποιοὶ) καὶ ὀπλοποιοί.

Οἱ ὑπάρχοντες σήμερον καλαφάται α. καὶ β. τάξεως μένουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄχρις οὗ λήξῃ ἡ θητεία των· ἀπολυόμενοι δὲ τότε, θέλουν εἶναι δεκτοὶ ὡς ἀπλοὶ διανάκται μὲ ἀντιμισθίαν ἴσην τῇ τοῦ καδοποιοῦ.

19.

Ἡ συμφώνως τοῖς ὀρίσμασι τοῦ παρόντος διατάγματος μετὰ τάξις τῶν ὑπαρχόντων ὑπαξιωματικῶν θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν εἰδημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ συγκεκλιμένης.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συνελευσομένη ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυστάθμῳ, θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν·

α. Τοὺς ἤδη κεκτημένους βαθμοὺς καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἀπάντων τῶν ὑπαξιωματικῶν.

β. Τὰς ἐφ' ἑκαστον βαθμὸν καὶ κλάδον ἀπαιτούμενας εἰδικὰς γνώσεις.

γ. Τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν σωματικὴν κατάστασιν του, ἐξελεγχόμενας ἐν δέοντι δι' ἐξετάσεως ἱατρικῆς.

20.

Περὶ κατατάξεως καὶ προοδισμοῦ τῶν Μηχανικῶν καθὼς καὶ περὶ τῆς στολῆς αὐτῶν καὶ τῶν θέσεων, θέλομεν διατάξει ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ.

21.

Ἰδιαιτέρος ὁργανισμὸς τοῦ Ναυστάθμου θέλει ὀρίσει τὰς θέσεις τῶν ἐφ' ἑκαστον βαθμὸν καὶ κλάδον παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων ὑπαξιωματικῶν.

Τὰς ὑποδεστέρας τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς 5, 6, 7 καὶ 11 ἐπινήτους θέσεις ὑπαξιωματικῶν θέλουσιν ὀρίσει οἱ ἰδιαιτεροὶ τῶν πλοίων ὁργανισμοί.

22.

Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιθαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργὸν, ἀνατίθεται τοῦ παρόντος Διατάγματος ἡ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Δ Ι Α

ΑΘ. Α. ΜΙΟΥΤΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις θεάτρου.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου ἐν Ἀθήναις θεάτρου περὶ τοῦ ὁποῖου διαλαμβάνει ὁ 142. νόμος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1856, νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰ συνυποβληθέντα, καὶ φέροντα τὴν ἡμετέραν ὑπογραφήν ἐννέα διαγράμματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία κατόψεων, τὰ δὲ τέσσαρα προόψεων, τὰ δὲ δύο διατομῶν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

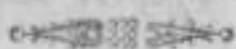
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27 καὶ 28. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 26 Ἰουλίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν καταστημάτων τῶν δι' αέριου (gaz) φωτισμοῦ κλπ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 17 Μαΐου 1857 Υ. Δ. Νόμον περὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐλαιογόνου αέριου (gaz) φωτισμοῦ καὶ τὸ ἀρ. 16 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1855 ἡμετέρου διατάγματος περὶ ὑγεινῆς οἰκοδομῆς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ βανουσουρεῖα καὶ ἐργαστήρια, ἐν οἷς κατασκευάζεται τὸ ἐλαιογόνον αέριον καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἐξαχθέντες αέριοδοχοὶ κατατάσσονται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρ. 19 τοῦ ἀνωτέρου διατάγματος ὁρισμένα εἰς τὴν α'. κατηγορίαν τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ ἐπικινδύνων ἢ εἰς τὴν ὑγείαν ἐπιβλαβῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἀποστακτήρια, πάντα τὰ τούτοις συνεχόμενα οἰκοδομήματα, καὶ αἱ ἀποθήκαι ἀνθράκων αἱ εἰς τ' ἀποστακτήρια προσκείμεναι, καὶ ὅταν προσέτι δὲν συνεχῶνται τούτοις θέλουσι κτιζεσθαι, καὶ σκεπάζεσθαι ἐξ ὕλης ἀφλεκτου.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς στέγης τῶν ἐργαστηρίων τούτων θέλει ἀνοίγεσθαι πρὸς ἐξόδον τῶν ἀτμῶν μία ὀπή, ἢ πλεיותרαι, καὶ ἐπ' αὐτῶν τίθεσθαι σωλήνες, ἢ καπνοδόχοι τῶν τῷ ὕψος καὶ ἡ διατομὴ θέλουσιν ὁρίζεσθαι ἐν τῇ περὶ οἰκοδομῆς ἀδείᾳ τῆς ἀστυνομ. ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις πάσης ζωϊκῆς οὐσίας εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐλαιογόνου αέριου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἐξοπτοὶ ἀνθράκες (coke) θέλουσιν ἀποσβέννυσθαι ἅμα ἐξαγόμενοι ἐκ τῶν ἀμβίκων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ συμπυκνωτήρες πρέπει νὰ ἰδρύνωνται ἐν ὑποίθρῳ ἢ ἐντὸς οἰκοδομῶν ἐξαερίζομένων κατὰ τὸ ἀνω μέρος αὐτῶν ἐκτὸς ἐὰν ἡ συμπύκνωσις γίνηται ἐντὸς σωλήνων κεχωσμένων εἰς τὴν γῆν.

Ἄρθρ. 7. Τὰ καθαριστήρια τοῦ αέριου, ἢτοι αἱ καθαριστικαὶ τούτου συσκευαὶ πρέπει νὰ τοποθετῶνται εἰς οἰκοδομὰς ἐξαεζόμενας δι' ἀεραγωγίου ἐπὶ τούτῳ κατασκευασμένου εἰς τὸ ἀέτωμα, ἢτοι τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς στέγης. Τὸ ὕψος τοῦ ἀεραγωγίου τούτου καὶ ἡ διατομὴ θέλουσιν ὡσαύτως ὁρίζεσθαι ἐν τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς· τὸ δὲ αέριον δὲν συγχωρεῖται ποτὲ νὰ διοχετεύηται ἀπὸ τῶν ἀμβίκων εἰς τὴν αέριοδόχην χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῶν καθαριστηρίων.

Ἄρθρ. 8. Ἐντὸς τῶν συμπυκνωτηρίων καὶ τῶν καθαριστηρίων τοῦ αέριου καὶ ἐπὶ ἐντὸς καὶ πέρα τῶν περιεχουσῶν αέριοδόχας οἰκοδομῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χρῆσις παντὸς ἄλλου εἶδους φωτισμοῦ παρὰ τὸν διὰ λύχνων ασφαλιστικῶν.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐκ τῆς ἀποστάξεως προερχόμενα ἀμμωνιακὰ ὕδατα καὶ πρισσώδη περιττώματα, ὅσα δὲν ἤθελον ἀποκομιζέσθαι ἀμέσως, θέλουσιν ἀποτίθεσθαι ἐντὸς δερενῶν ἀκριδῶς κεκλεισμένων καὶ στεγανῶν, ἐκάστης τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης δὲν θέλει ὑπερβαίνει τέσσαρα κυβικὰ μέτρα. Αἱ δεξαμεναὶ αὗται θέλουσι κτιζεσθαι ἐκ λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν, ἐμβαπτιζομένων εἰς ὑδραυλικὴν κεραμοκονίαν, θέλουσιν ἀλείρεσθαι ὁμοίως δι' ὑδραυλικὸν χρίσματος, καὶ κείεσθαι εἰς οἰκοδομὰς σκεπαστάς.

Ἄρθρ. 10. Τὰ πρισσώδη περιττώματα, τὰ ἀμμωνιακὰ ὕδατα καὶ ἡ ἐν βρευστῇ ἢ στερεᾷ καταστάσει τίτανος, αἵτινα ἐξέρχονται ἐκ τῶν καθαριστηρίων, θέλουσιν ἀποκομιζέσθαι ἀμέσως ἐντὸς δοχείων ἢ κιττοφύρων ἀμαξίων ἀεροστεγῶς καὶ ἀδιαπνεύστως κεκλεισμένων.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ὑδατώδη λείψανα δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐξατμίζονται, οὔτε τὰ πρισσώδη περιττώματα νὰ καίωνται ἐν τειροδόχοις καὶ ἐν ἱπνοῖς, πλὴν ἐὰν δὲν ἤθελον ἐκπέμπῃ, οὔτε καπνὸν οὔτε ὀσμήν.

Ἄρθρ. 12. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χωρητικότης τῶν αέριοδόχων ἐκάστου ἐργαστηρίου θέλουσι εἶσθαι τοιαῦτα, ὥστε ἐν περιπτώσει ἀργίας ἐνός τινος τούτων, τὰ λοιπὰ νὰ δύνωνται νὰ ἐπικρατῶσιν εἰς τὰς χρείας. Ἐκαστον δ' ἐργαστήριον θέλει ἔχει δύο αέριοδόχας τοῦλάχιστον.

Ἄρθρ. 13. Αἱ δεξαμεναὶ, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐμβαπτιζονται οἱ αέριοδοχοί, θέλουσιν εἶσθαι ἐντελῶς στεγνοί, θέλουσι δὲ κατασκευάζεσθαι ἐκ λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν ἐμβαπτιζομένων εἰς ὑδραυλικὴν κεραμοκονίαν, δύνανται δὲ νὰ κατασκευασθῶσι καὶ ἐκ ξύλων, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ τοποθετῶνται ἐντὸς κτιστῶν λάκκων, τῶν ὁποίων οἱ τοῖχοι ὁσάκις ὑψοῦνται ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, πρέπει νὰ ἔχωσι πάχος ἴσον τῷ ἡμίσει τοῦ ὕψους τῶν, ἐὰν δὲν φθάνωσι μόνον μέχρι τῆς ἐπιφανείας, θέλουσι περιφράττεσθαι διὰ κιγκλιδίων.

Ἄρθρ. 14. Ὁ κώδων ἐκάστης αέριοδόχης θέλει κρατεῖσθαι δι' ἀταλεύτων ὀδηγῶν ὥστε νὰ μὴ δύναται ν' ἀποκλινῇ ἐν τῇ κινήσει του ὑπὸ τῆς καθέτου· θέλει δὲ διατεθεσθαι οὕτως, ὥστε ἡ ἐλαστικὴ δύναμις τοῦ αέριου ἐντὸς τῆς αέριοδόχης νὰ ᾔῃαι πάντοτε ἀνωτέρα τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως, ἢ ἐσωτερικῆς πίεσεως τοῦ αέριου θέλει δεικνύεσθαι διὰ μανόμετρον.

Ἄρθρ. 15. Αἱ ἐχούσαι χωρητικότητας πλεονεκτήτων δέκα κυβικῶν μέτρων αέριοδοχοί, θέλουσιν εἶσθαι ὑλῆς ἀποβεβλημένης ἀπὸ τε τῶν οἰκοδομῶν τοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἀπὸ τῶν γειτνια-

4) Συντάσσει τούς μηνιαίους και ετήσιους λογαριασμούς και απολογισμούς του Κεντρικού Ταμείου ως προς μόνα τα έσοδα εν γένει.

Άρθρον 3.

Οι Υποταμίαι, συντάσσοντας τούς μηνιαίους και ετήσιους λογαριασμούς και απολογισμούς κατά τὰ ἐδάφια 6 τοῦ § 1. και 4 τοῦ § Γ'. τοῦ προκρουμένου ἄρθρου, προσυπογράφουσιν αὐτούς· μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ὑποκαίμενοι μετὰ τοῦ εἰς τὴν εὐθύνην διὰ μόνην τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ ἐγκαιρίως τῆς συντάξεως αὐτῶν.

Άρθρον 4.

Ἐκαστος τῶν παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ Γραμματέων πε-
ριβάλλεται μετὰ τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.

§ Α'. Ὁ Α'. Γραμματεὺς.

1) Διευθύνει τὸ γραφεῖον καὶ τὴν διεκπεραίωσιν ἐν γένει τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ ἐπιτηρεῖ τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων καὶ τῶν κλητῶν αὐτοῦ.

2) Φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ τακτικῆς καταχωρήσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὸ πρωτόκολλον, διατηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἐν τάξει, καὶ ὀφείλει νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ἐνεστὼς ἀρχεῖον.

3) Ἐνεργεῖ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐγγράφα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ Β'. § τοῦ 2 ἄρθρου.

4) Ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν, ἢ τὸν προϊστάμενον τοῦ κλάδου, παρ' ᾧ διατελεῖ.

§ Β'. Ὁ Β'. Γραμματεὺς.

1) Κρατᾷ τὰ εἰς τὸ 8 ἐδάφιον τοῦ Β'. § τοῦ 2 ἄρθρου ἀναφερόμενα βιβλία, ἐγγράφων εἰς αὐτὰ τε καὶ εἰς τούς πρωτοτύπους φορολογικοὺς καταλόγους τὰς ἐνεργουμένης εἰσπραξέως.

2) Ὀφείλει νὰ ἐγκαταληθῇ μετὰ τοῦ Α'. Υποταμίου εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τακτοποίησιν τῶν χρηματικῶν τίτλων τῶν μέχρι τοῦδε καθυστερούντων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον.

3) Βοηθεῖ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πληρωτέων χρηματικῶν ἐνταλμάτων κατὰ τὸ ἄρθρ. 157 τοῦ Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

4) Ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν, ἢ τὸν προϊστάμενον τοῦ κλάδου, παρ' ᾧ διατελεῖ.

Άρθρον 5.

Οἱ Γραμματεῖς τῶν ἐπαρχικῶν ταμείων ἔχουσι τὰ ἐπόμενα καθήκοντα.

1) Κρατοῦσιν ἰδιοχείρως ὅλα τὰ λοιπὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ ταμείου, πλὴν τοῦ τῶν πρωτοσημειώσεων καὶ τοῦ καθημερινοῦ. Ὀφείλουσι δὲ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐγγραφὰς εἰς αὐτὰ ἐγκαίρως, πιστῶς καὶ καθαρῶς, ἄνευ σφαλμάτων ἢ ἀμαρτημάτων, καὶ καθίστανται συνυπεύθυνοι μετὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν Ταμείου διὰ πᾶσαν ἀλλοίωσιν αὐτῶν.

2) Συντάσσουσι τούς μηνιαίους, ετήσιους καὶ παντὸς εἶδους λογαριασμούς καὶ ἀπολογισμούς τοῦ ταμείου. Καθίστανται δὲ ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς Ταμίους ὡς πρὸς μόνην τὴν κατὰ τύπους ἀκριβῆ καὶ ἐγκαιρὰν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν αὐτῶν.

3) Ἐξελέγχουσι τοὺς λογαριασμούς τῶν εἰσπρακτῶν, ἐγγράφουσιν εἰς τοὺς πρωτοτύπους χρηματικοὺς καταλόγους τὰ εἰσπραττόμενα, καὶ παρασκευάζουσι τὴν ὕλην πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως τοῦ ταμείου.

4) Προεξετάζουσι τὰ ἐγγράφα ἐγγυοπαροχῆς τῶν εἰσπρακτῶν, καὶ κατασχέσεως κτημάτων τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν, καὶ φροντίζουσι νὰ προκαλεῖται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἡ διόρθωσις πάσης ἐλλείψεως ἢ παρατυπίας.

5) Διευθύνουσι τὸ γραφεῖον τοῦ Ταμείου· φροντίζουσι νὰ καταχωρῶνται εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ ἐγγράφα ἐγκαίρως καὶ τακτικῶς, ν' ἀντιγράφονται πιστῶς καὶ καθαρῶς τὰ ἐνεργούμενα ἐγγράφα, ἅτινα καὶ προσυπογράφουσιν ἐπὶ τούτῳ, νὰ διεκπεραιῶνται ταῦτα ἐγκαίρως, καὶ νὰ τυποθετῶνται καταλλήλως, καὶ φυλάσσωνται ἀσφαλῶς τὰ εἰς τὸ ἀρχεῖον μεταβιβάζόμενα ἐγγράφα.

6) Ἐνεργοῦσι μετὰ σπουδῆς τὰ ἐγγράφα τῆς ὑπηρεσίας, καθ' ἃς παρὰ τῶν προϊσταμένων ταμιῶν λαμβάνουσιν ἐγγράφους ἢ προφορικὰς διαταγὰς. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Ταμίης, ἀποσφαγίζων τὰ εἰσερχόμενα ἐγγράφα σημειοὶ ἐπ' αὐτῶν, ἢ διὰ ζώσης δηλοῖ πρὸς τὸν Γραμματέα τὴν περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἀπόφασιν τῶν, ὡς αὐτὸς δὲν φέρει ὁ ἴδιος ἐνέργειαν.

7) Ἐχουσι τὴν εὐθύνην τῆς ἀσφαλοῦς τηρήσεως τῶν βιβλίων ἐν γένει, τῶν ἐπιπλῶν, καὶ τοῦ ἀρχείου τοῦ Ταμείου. Ὀφείλουσι δὲ νὰ κρατῶσι τακτικῶς τὰ πρωτόκολλα παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰ βιβλία τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιπλῶν τοῦ ταμείου, καὶ νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ἀρχεῖον.

Μετατιθέμενοι, ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολυόμενοι, χρεωστοῦσι νὰ παραίidωσι ταῦτα πάντα πρὸς τὸν διαδοχόν των τακτικῶς ἐπὶ πρωτοκόλλῳ.

8) Ἀσχέτως τῆς ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 153 ἕως 156 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐπιβεβλημένης εἰς τοὺς ταμίους εὐθύνης, ὀφείλουσι διηγεῖσθαι μέρει μὲν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων, καὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς καταδιώξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν.

Γιὰ τὴν παραμέλησιν τῶν καθηόντων τούτων τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα. 206 καὶ 207 τοῦ Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Άρθρον 6.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν ταμείων τὸ καθήκον, ἵνα μετὰ τῶν ταμιῶν τακτοποιήσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τοὺς χρηματικοὺς ἐν γένει τίτλους τοῦ δημοσίου, μεριμνήσωσι περὶ τῆς ἐκ παντὸς τρόπου ἀποκαταστάσεως τῶν ἐλλειπόντων τοιούτων, ἐξελέγξωσι τοὺς μὴ πῶ ἐξελεχθέντας λογαριασμούς ὅλων τῶν κατὰ καιρὸς διατελεσάντων εἰσπρακτῶν, καὶ καταρτίσωσι τὸ βιβλίον διαχειρίσεως αὐτῶν, κατὰ τὰς δεδωμένας καὶ δοθησόμενας ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργείων ὁδηγίας. Εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν ταύτην οἱ Γραμματεῖς βοηθητικὸν μέρος μόνον ἔχουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ ψήφον, διότι ἡ ἀπόφασις εἶναι καθήκον τῶν Ταμιῶν.

Άρθρον 7.

Ἐπιβάλλεται ἐπίσης εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν ταμείων ἀποκλειστικὸν τὸ καθήκον καὶ ἡ εὐθύνη νὰ τακτοποιήσωσιν ἐντελῶς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ταμείου ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως αὐτοῦ· νὰ θέσωσιν ἐντὸς ἐπιγεγραμμένων φακέλλων τὰ ἐγγράφα καθ' ὕλην καὶ κατ' ἔτος· νὰ σχηματίσωσι βιβλίον κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ὅλων τῶν κανονισμῶν καὶ ἐγκυκλίων ὁδηγίων· νὰ συλλέξωσι, καὶ διαχωρίσωσι μετὰ αὐτῆς πρὸς τὸ ἀρχεῖον τὰ ἐντὸς τοῦ ἀρχείου ὑπάρχοντα λογιστικὰ ἐγγράφα, οἷον χρηματικοὺς τίτλους τοῦ δημοσίου, λογαριασμούς τῶν κατὰ καιρὸς δημοσίων εἰσπρακτῶν, ἐξελεχθέντας καὶ μὴ, βιβλία ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως, καὶ πᾶν ἄλλο σπουδαῖον ἐγ-

Β'. Υπόθεσις τοῦ διδάγματος τῶν ἱεροκηρύκων θέλει εἶναι διὰ παντός καὶ ὁριστικῶς αἱ διδασκαλίαι περὶ τῆς ἀρίας ἡμῶν πίστεως, περὶ τῶν ἱερῶν δογμάτων καὶ μυστηρίων, περὶ τῶν παραδόσεων καὶ ἐθίμων τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, περὶ τῆς ἀκριβοῦς διατηρήσεως καὶ ἀπαρασταλεύτου φυλακῆς ἀπάντων τῶν ἀνέκαθεν παραδεδεγμένων. Ἐτι δὲ περὶ τῶν χρεῶν τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον, περὶ τῆς ὀφειλουμένης πίστεως καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὸν Θεοφύλακτον ἡμῶν Βασιλέα, περὶ τῆς τελείας ὑποταγῆς καὶ εὐπειθείας εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐν γένει περὶ παντός θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἀντικειμένου.

Γ'. Πᾶσα ἄλλη παρὰ τὰ λεγθέντα ὑπόθεσις, ξένη ὅπως εἰς τὸ ἱερὸν κήρυγμα, εἶναι ἀπηγορευμένη καὶ ἀσυγχώρητος.

Δ'. Οἱ παραβαίνοντες τὸν ὅρον τοῦτον ἱεροκήρυκες, παρεκτρέπομενοι εἴτε εἰς πολιτικὰ ἀντικείμενα, εἴτε κοινὰ εἴτε μερικά, καὶ ἐπεμβαίνοντες εἰς πρωτοπικότητα, ἐξωκεῖλλοντες εἰς ἄλλας τοιαύτας διαπραγματεύσεις ἁλλοτρίας πάντῃ τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματός των, ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι.

Ε'. Μεταβαίνοντες ἀπὸ Ἐπισκοπῆς εἰς Ἐπισκοπὴν, ὀφείλουσι πρῶτον νὰ ἐμφανίζονται πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἐπισκοπῆς, διὰ νὰ γνωστοποιῶσι πρὸς αὐτὸν τὴν ἀφίξίν των, καὶ ὁδηγούμενοι παρ' αὐτοῦ νὰ ἐξέρχονται εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ κηρύγματος, διατελοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους διατάξεις αὐτοῦ.

ΣΤ'. Μετὰ τὴν ἀποπράττειν τῆς περιουσίας ἐκάστης Ἐπισκοπῆς ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι, ἢ νὰ στέλλωσι, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον κατάλογον συνοπτικὸν διαλαμβάνοντα τὰ πρακτικὰ των, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν Σύνοδον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1838.

- † Ὁ Κυνοῦρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πρόεδρος.
- † Ὁ Ὑδρας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.
- † Ὁ Σελλασίας ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.
- † Ὁ πρόην Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.
- † Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Θ. Φαρμακίδης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΤΓ'.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ εἰς δραχμὰς 5 τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῆς Κορινθιακῆς Σταφίδος ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος Ἑνετικῶν λιτρῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς πέντε ἀριθ. 5 ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος Ἑνετικῶν λιτρῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τελωνιακοῦ Δασμολογίου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σημερινῶν κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1838.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Δ Ι Α.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1838.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Ἰουλίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 6 τοῦ ΥΔΓ'. νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

Τοῦ σίτου δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 50.

Τοῦ ἀραβοσίτου καὶ σικαλεως δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 30.

Τῆς κριθῆς, καλαμποκίου καὶ βρώμης δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 20.

Καθίσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἄλευρα, τὰ μὲν τοῦ σίτου ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον 4 λεπτῶν κατ' ὅκαν, ὧν δὲ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς λεπτῶν 2.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ παρὸν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν Βουλῶν, μεταποιηθήσεται εἰς νομοσχέδιον καὶ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1838.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Δ Ι Α.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ ἀπαριθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ἐπευθύνει πρὸς τὸν ἀρμοδίον οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς ἐκπράξιν τοῦ νανομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν ἐλθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαριθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγῇ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἔφορου ὅταν καὶ αὐτοὶ εὐρεθῶσιν.

Οἱ δήμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν κειμένων ὁρίων, ἀμα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ Κράτος ὁδοῦ κτηνοτρόφου τινὸς ὀφείλουσι ν' ἀναγγεῖλωσι τοῦτο πάντα εἰς τὴν ἀρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 20. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Τὸ τρίτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδεται μετὰ τὴν κατὰ δῆμον εἰσπράξιν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 21. Ὅστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδικαῖς κατηγορίων ἀμείλῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐγκαίρως εἰς δίκην τοὺς κτηνοτρόφους ἢ μελισσοκόμους κατὰ τὰ παραπεμπθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων ἢ μελισσίων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 § 1—2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὀριζόμενας πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑποχρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 22. Εἰδικὴ διάταξις.

Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων ἐξαίρεσει ἐνὸς οἰκοσίου, γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἡ δὲ ἀπαριθμησις αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν ὁ Δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν οὐδὲως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὀριζόμενας ἐν τῷ ἄρθρῳ 16. ἐδαφ. 6'. § 3—4 τοῦ παρόντος νόμου ποινὰς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 28 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΥΜΑ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1858.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν Μελισσίων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1858 προσδιορίζεται.

- 1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.
- 2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
- 3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχμὴ 1.
- 5) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κοφρίνιον).

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον

- 1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
- 2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε ὄχι.
- 3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες, καὶ βουβάλια.
- 4) Εἰς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθ. 6—7.

(Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 28 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΜΥΑ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1857.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΑΘΗΝΑΝ

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουνίου 1858.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν περιορισμένην ἄδειαν φερόντων ἱατρῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες ὑπ' ὅψιν τὸν 6 § τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1834 Διατάγματος, τὸ 19 ἄρθρον τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐξετάσεων τῶν ἱατρῶν κλπ. καὶ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1834 περὶ ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἱατρικὴν κτλ.

Προθέμενοι νὰ κανονίσωμεν τὰ περὶ τῆς διαπράξεως καὶ ἐξασκήσεως τῆς ἱατρικῆς εἰς τρόπον σύμφωνον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς υγείας τῶν πολιτῶν, καὶ αὐτῶν τῶν μετερχομένων τὴν ἐπιστήμην ταύτην.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς περιορισμένην ἄδειαν λαθόντας ἱατροὺς νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των εἰς δῆμους πρώτης ταξείας.

β) Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς αὐτοὺς νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των εἰς τὴν πρωτεύουσαν δῆμον δευτέρας καὶ τρίτης ταξείας, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐκεῖ ἱατροὶ φέροντες ἀπόλυτον ἄδειαν, καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἀνολογίαν ἑνὸς ἱατροῦ πρὸς δύο χιλιάδας ψυχῶν.

γ) Ὁ περιορισμένην ἄδειαν φέρων ἱατρός, ἀποκατασταθεὶς ἅπας ὑπὸ τοὺς προηγουμένους ὅρους εἰς τινὰ πόλιν ἢ κωμόπολιν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξασκῇ διὰ παντός τὸ ἐπάγγελμά του ἐκεῖ, ἐὰν ὁμῶς ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐδρὰν του ταύτην ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τοῦτο.

δ) Ἐν καιρῷ ἐπιδημίας ἐκτεταμένης, καθ' ἣν οἱ ἔχοντες ἀπόλυτον ἄδειαν ἱατροὶ εἰς τινὰ πόλιν ἢ κωμόπολιν δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς χρεῖας τῶν κατοίκων, οἱ ἔχοντες περιορισμένην ἄδειαν δύνανται ἐγκρίσει τοῦ ἐπάρχου νὰ ἐξασκήσωσιν εἰς τὰς τοιαύτας πόλεις ἢ κωμοπόλεις τὸ ἐπάγγελμά των προσωρινῶς, ἕως οὗ διαρκῇ ἡ ἀνάγκη.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1858.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35—40.

(Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 41.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς σημαίας

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θέλοντες νὰ δώσωμεν πλείονα σαφήνειαν εἰς τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1833 Διάταγμα τὸ περὶ πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς σημαίας τοῦ Βασιλείου πραγματευόμενον, συνάμα δὲ καὶ νὰ κανονίσωμεν τὰ εἰς χρῆσιν τοῦ Ναυτικοῦ διάφορα διακριτικὰ καὶ ἀρχηγικὰ σημεῖα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Περὶ Ἑλληνικῆς σημαίας.

1.

Τὰ Ἡμέτερα παράσημα, δι' ὧν διακρίνεται ἡ σημαία τῶν Βασ. πλοίων ἀπὸ τῆς τῶν ἐμπορικῶν, συνίστανται εἰς τοὺς κυανοὺς καὶ λευκοὺς ῥόμβους τοῦ πατρογονικοῦ Ἡμῶν Οἴκου, ἐπέχοντας τὸ μέσον τοῦ λευκοῦ τῆς σημαίας σταυροῦ, εἰς τὸ ἐπ' αὐτῶν στέμμα, καὶ τέλος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ στέμματος μικρὰν σταυροφόρον σφαῖραν.

Καὶ ὁ μὲν λευκὸς σταυρὸς εἶναι ὀρθίος καὶ ἰσόκερως ἐκτεινόμενος μέχρι τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ περιέχοντος αὐτὸν τετραγώνου κυανοῦ δαπέδου.

Τὸ δὲ στέμμα, καὶ ἡ μικρὰ σταυροφόρος σφαῖρα ἀνατείνουσι μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἀνωτάτου κέρατος, δηλαδὴ εἰς ὕψος ἰσὺς τῷ πλάτει μιᾶς ταινίας.

2.

Ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος τῆς σημαίας ὀρίζεται ἡ τοῦ 2 πρὸς τὸ 3, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ σταυροῦ εἶναι τὸ αὐτὸ τῶν ταινιῶν, ἥτοι τὸ ἑννατον τοῦ τῆς σημαίας πλάτους.

3.

Ἡ σημαία ἐπαίρεται εἰς τὴν πρύμνην τῶν Βασιλικῶν πλοίων εἴτε ἀπὸ στηλίδιου ὥς ἐν ταῖς λέμβοις, εἴτε εἰς τὸ τέρβρον (πίκι) τοῦ ἐπιδρόμου.

Χρησιμεύει δὲ καὶ ὡς διακριτικὸν σημεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑποφροῦ ἐκπεταννυμένη, ὅταν μὲν ἐπιβαίνει πλοίου, εἰς τὸν ἀκάτιον ἱστὸν (Γουρκέτο), ὅσάκις δι' ἐντὸς λέμβου διαπορθμεύεται, εἰς τὴν πρῶραν ἀπὸ στηλίδιου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Πρὸς χρῆσιν τῶν Βασιλικῶν πλοίων καὶ λεμβῶν ἐξ μόνῃς μεγέθη Ἑλληνικῶν σημαίων θέλουσι κατασκευάζεσθαι ὡς ἐξῆς.

καθίσταται προσωπικῶς υπεύθυνος ν' ἀναπληρώσῃ ἐξ ἰδίων τὰς ἐλλείψεις τὰς ὁποίας δὲν καταγγεῖλῃ ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον. 5.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργός, καὶ, κατ' ἐντολὴν τούτου, ὁ ὑπ' αὐτὸν Γενικὸς Γραμματεὺς, δύνανται νὰ ἐκδίδωσιν, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπογραφῶν, ἐξωτερικὰ διαβατήρια εἰς ξένους διπλωματικούς Πράκτορας, εἰς ὑπαλλήλους τῆς Αὐλῆς, εἰς τοὺς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας διπλωματικούς καὶ προξενικούς ὑπαλλήλους, καὶ εἰς ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, ἐκάτερος ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1858.

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 53—55. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 56.

Ἐν Ἀθῆναις, 12 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΥΛΑ'.

Περὶ ὀρκοδοσίας τῶν ληξιαρχῶν καὶ τῶν δικαιοκρίτων αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1858 νόμου διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος διοριζόμενοι ληξιαρχοὶ ὀρκίζονται τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅρκον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατελοῦσιν.

Ἡ περὶ ὀρκοδοσίας ἐκθεσις γράφεται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ὑπὸ παντὸς ληξιαρχοῦ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ εἰρημένου Νόμου γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου ταξέως τρίτης κλάσεως ἐρυθρᾶς σφραγίδος.

Τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ τέλους τούτου ἀνήκει εἰς τὸν ἐκδόντα αὐτὰ ληξιαρχον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἀρμόδιοι συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸν αἰτοῦντα ληξιαρχον τὸν ἀναγκαζόμενον ἐνσημὸν χάρτην ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα προϋπάρχουσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦται.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ Νόμου τούτου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργούς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ Ἱπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Τέλος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1858.

Φαρμακοποιία· Καλῶς
Περὶ δηλητηρίων· Καλῶς
Περὶ ἀπαρτισμοῦ φαρμακείων· Καλῶς
Ἀνάγνωσις συνταγῶν εἰς τὴν Λατινικὴν· Καλῶς
Πρακτικαὶ ἐργασίαι· Καλῶς.

Ἄρθρον 53. Οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς* λαμβάνουν περιορισμένην ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν φαρμακευτικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους θέλει διαγράψει ἰδιαιτέρον περὶ τούτου Διάταγμα, ὅταν κατέχωσιν ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων ἀντικειμένων εἰς βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν πίνακα.

Φαρμακευτικὴ Βοτανικὴ· Σχεδὸν Καλῶς.
Φυσικὴ Ἱστορία τῶν ἀπλῶν φαρμάκων καὶ Φαρμακογνωστικὴ· Σχεδὸν Καλῶς.
Φαρμακευτικὴ χημεία· Καλῶς.
Φαρμακοποιία· Καλῶς.
Περὶ δηλητηρίων· Καλῶς.
Περὶ ἀπαρτισμοῦ φαρμακείων· Σχεδὸν Καλῶς.
Ἀνάγνωσις συνταγῶν εἰς τὴν Λατινικὴν· Σχεδὸν Καλῶς.
Πρακτικαὶ ἐργασίαι· Καλῶς.

Ἄρθρ. 54. Αἱ διδόμεναι ἄδειαι εἰς τοὺς φαρμακοποιούς ἐκδίδονται ἐν ὀνόματι τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν ἐξεταζόντων τοὺς φαρμακοποιούς Συνέδρων, φέρουν τὴν σφραγίδα τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ εἶναι συντεταγμένα κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν τύπον.

Διὰ τὴν ἀπόλυτον ἄδειαν.

Ἀριθμὸς Πρωτοκόλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βασιλικὸν Ἱατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος ἐκ τῆς
ὑποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπιδοκιμασθεὶς ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν φαρμακευτικὴν, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Διὰ δὲ τὴν περιορισμένην ἄδειαν.

Ἀριθμὸς Πρωτοκόλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βασιλικὸν Ἱατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος ἐκ τῆς
ὑποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἔλαβε περιορισμένην τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν φαρμακευτικὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλουν ἰδιαιτέραι περὶ τούτου διατάξεις, τῶν ἀκριβῶς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 55. Οἱ λαβόντες περιορισμένην ἄδειαν φαρμακεῖς, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιασθῶσι μετὰ δύο ἔτη εἰς δευτέρας δοκιμασίας καὶ ἂν ἐπιτύχωσι ἓνα ἐκ τῶν δύο βαθμῶν *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς*, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 51, λαμβάνουν ἀπόλυτον ἄδειαν.

Ἄρθρ. 56. Οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ *Μετρίως* ἀποδοκιμάζονται καὶ δὲν λαμβάνουν ἄδειαν.

Ἄρθρ. 57. Διὰ τοὺς παραπεμπομένους εἰς ἄλλας μερικὰς ἢ γενικὰς δοκιμασίας φαρμακοποιούς ἐνεργοῦνται τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 23 περὶ Ἱατρῶν. Ἀλλὰ εἰς τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς* καὶ μὴ τυχόντας τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως δίδεται προθεσμία δύο μέχρι τεσσάρων μηνῶν.

Διὰ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς* καὶ μὴ ἐπιτυχόντας τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως, ἂν γίνῃ χρεια τρίτης δοκιμασίας, γίνεται αὕτη ἐξ μηνῶν μετὰ τὴν δευτέραν. Διὰ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς* καὶ ἀποτυχόντας τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως, θέλοντας δὲ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δευτέραν γενικὴν δοκιμασίαν δίδεται προθεσμία ἐξ μέχρι δέκα μηνῶν. Εἰς τοὺς λαχόντας τοῦ βαθμοῦ *Μετρίως* δίδεται προθεσμία ὀκτὼ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους διὰ νὰ ὑποστώσῃ τὴν δευτέραν γενικὴν δοκιμασίαν.

Τὸ Ἱατροσυνέδριον θέλει ὀρίζει εἰς τὴν πρὸς τοὺς παραπεμπομένους εἰς ἄλλας μερικὰς ἢ γενικὰς δοκιμασίας ἑγγραφοὶ κοινοποιήσιν τοῦ ἐὰν ὑποχρεοῦνται ν' ἀκολουθήσωσι μαθήματα εἰς τὴν φαρμακευτικὴν σχολὴν καὶ ποῖα· ἢ ἐὰν ὀφείλωσι νὰ ἐξασκηθῶσι κατὰ τὸ πρακτικὸν μέρος εἰς τι φαρμακεῖον τῆς πρωτεύουσας, ἢ νὰ ἐνασχοληθῶσι συγχρόνως εἰς τε τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν.

Ε΄.

Περὶ Κτηνιατρῶν.

Ἄρθρ. 58. Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι καὶ λάβωσιν ἄδειαν παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου Κτηνιατροὶ πρέπει νὰ παρουσιάσωσιν ἀποδεικτικὸν ἐπίσημον ὅτι ἐδιδάχθησαν τὴν κτηνιατρικὴν εἰς τινὰ ἐγνωσμένην σχολὴν.

Ἄρθρ. 59. Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι εἴτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν εἴτε εἰς ξένην διάλεκτον παρὰ πάντων τῶν ἐξεταζόντων ἐννοουμένων.

Ἄρθρ. 60. Τὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται εἶναι τὰ ἀκολουθῶντα.

α) Ἀνατομία τῶν κατοικιδίων ζώων καὶ ἰδίως τῶν μινύχων καὶ κερατοφόρων.

β) Φυσιολογία.

γ) Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία.

δ) Χειρουργία.

ε) Φαρμακολογία.

ς) Περὶ τοκετοῦ τῶν ζώων.

ζ) Ἱατροδικαστικὴ.

η) Περὶ καλλιέργειας τῶν κατοικιδίων ζώων.

Ἄρθρ. 61. Αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἑγγραφοί, προφορικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐπὶ πασχόντων ζώων. Εἰς τὰς ἑγγράφους ἐξετάσεις δίδονται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων ἀντικειμένων τρία μόνον ζητήματα, ἐκλεγόμενα μετὰ τῶν κυριωτέρων καὶ ἀποφασιζόμενα παρ' ὅλων τῶν ἐξεταζόντων. Εἰς δὲ τὰς προφορικὰς δοκιμασίας ἐξετάζοντα ἐπὶ ὅλων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 60 μνημονευμένων ἀντικειμένων, καὶ ἐπὶ τῶν νόσων τῶν ζώων αἵτινες μεταδίδονται εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἔως οὗ συστήθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα κτηνιατρικὸν κατὰστημα θέλουν γίνεσθαι αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις ἐπὶ πασχόντων ζώων, ὅπου καὶ ἂν εὕρισκωνται ταῦτα.

Ἄρθρ. 62. Ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος ὑποχρεοῦνται οἱ ἐξεταζόμενοι ν' ἀποκριθῶσιν εἰς τὰ ἑγγραφα ζητήματα, ἄλλως ὑποκείνται εἰς τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 8. Μιαν μὲν ἐβδομάδα μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἑγγραφῶν ζητημάτων τὸ Ἱατροσυνέδριον ὀφείλει νὰ δεχθῇ αὐτοὺς εἰς προφορικὴν ἐξέτασιν.

τέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν μαιευτικὴν τη-
ροῦσα τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Διὰ τὴν περιορισμένην ἄδειαν.

Ἀριθ. πρωτοκόλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἱατροσυνέδριον.

Ἡ Κυρία ἐκ τῆς
ὑποστᾶσα τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυν-
εδρίου ἐλαβε περιορισμένην τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν μαιευτικὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ
ὁποῖου ἐπιβάλλουν ἰδιαίτεροι περὶ τούτων διατάξεις, τηροῦσα
τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἀρθρ. 41. Αἱ λαβοῦσαι περιορισμένην ἄδειαν ἔχουν τὸ δικαί-
ωμα νὰ ὑποστῶσι, μετὰ δύο ἔτη, νέας δοκιμασίας καὶ ἐὰν ἐπι-
τύχωσι, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 38, λαμβάνουν ἀπόλυτον
ἄδειαν.

Ἀρθρ. 42. Αἱ τυχούσαι τοῦ βαθμοῦ *Μετρίως* ἀποδοκιμάζον-
ται καὶ δὲν λαμβάνουν ἄδειαν.

Ἀρθρ. 43. Αἱ ἀποδοκιμασθεῖσαι εἴτε ἀπολύτως, κατὰ τὸ
προηγούμενον ἀρθρον, εἴτε σχετικῶς, κατὰ τὰ ἀρθρα 38 καὶ 39
παραπέμπονται εἰς γενικὰς ἢ μερικὰς ἐξετάσεις μετὰ ἑξ μῆνας
ἢ καὶ μετὰ ἓν ἔτος, ἀναλόγως τῶν ἐλλείψεων αὐτῶν, καὶ ἐπει-
τα εἶναι δεκταὶ εἰς δευτέρας δοκιμασίας. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ-
το ὑποχρεοῦνται νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ μαιευτικὸν κατὰστημα,
νὰ παρευρίσκωνται εἰς τοκτοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν διδασκόμενης
καὶ παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου παραδεδεγμένης τινὸς μαίας, ἢ νὰ
ἀκούσωσι μαθήματα τῆς μαιευτικῆς σχολῆς. Ὅταν δὲ παρουσι-
άσωσιν ἐν καιρῷ ἀποδεικτικὰ τῆς τακτικῆς καὶ ἐπιμελὸς φοι-
τήσεως, κατὰ τὰ ὁρισθέντα αὐταῖς ὑπὸ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ὑ-
ποβάλλονται εἰς τὴν δευτέραν ἐξέτασιν ἀνεξόδως. Ἐὰν ἀποτύ-
χωσι καὶ εἰς ταύτην εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπαραδεκτοὶ εἰς ἐξέτασιν.

Δ'.

Περὶ φαρμακοποιῶν.

Ἀρθρ. 44. Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι παρὰ τοῦ Ἱατροσυνε-
δρίου φαρμακοποιοὶ διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται
εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν φαρμακευτικὴν, οφείλουν νὰ φέρωσι δίπλω-
μα φαρμακευτικῆς τινὸς σχολῆς ἀνεγνωρισμένης, καὶ ἀποδει-
κτικὸν ὅτι ἀφοῦ ἐλαβον τὸ δίπλωμα τῆς σχολῆς ἐξησκούντο ἀ-
κόμη ἓν ἔτος εἰς τὴν φαρμακευτικὴν ἐν τινὶ φαρμακείῳ.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον, ἢ καὶ
εἰς ἄλλην διάλεκτον παρ' ὅλων τῶν ἐξεταζόντων γινωσκόμενην.
Μολοντοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ ἐξετασθησόμενος νὰ γνωρίζῃ τὴν κα-
θομιλουμένην Ἑλληνικὴν διάλεκτον.

Ἀρθρ. 45. Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται οἱ
φαρμακοποιοὶ εἶναι ταῦτα.

α) Φαρμακευτικὴ βοτανικὴ καὶ ἰδίως περὶ τῶν ἐγχωρίων
φυτῶν.

β) Φυσικὴ ἱστορία τῶν φαρμάκων καὶ φαρμακογνωστικὴ.

γ) Φαρμακευτικὴ χημεία.

δ) Φαρμακοποιία ἢ περὶ σκευασίας φαρμάκων.

ε) Περὶ δηλητηρίων.

ς) Περὶ ἀπαρτισμοῦ φαρμακείου.

ζ) Ἀνάγνωσις συνταγῶν καὶ φαρμακοποιίας εἰς τὴν Λατινι-
κὴν διάλεκτον.

Ἀρθρ. 46. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν φαρμακοποιῶν παρευρίσκον-
ται ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἐὰν ὑ-

πάρχη, εἰ δὲ μὴ ἀντ' αὐτοῦ εἰς τῶν ἱατροσυνηδόνων, ὁ ἐξετάζων,
κατὰ τὸ ἀρθρον 12, τὴν φαρμακολογίαν, καὶ δύο φαρμακεῖς
συνεδροὶ· ἐὰν δὲ τις τῶν τριῶν συνεδρῶν κωλύσται, προσκαλεῖ ὁ
πρόεδρος ἄλλον ἱατροσυνεδρὸν ἵνα ἀναπληρώσῃ αὐτόν.

Οἱ ἐξετάζοντες θέλουν ὁρίσει ποῖον ἀντικείμενον καὶ ἐπὶ
πόσον ἐξετάζει ἕκαστος.

Ἀρθρον 47. Εἰς τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις δίδοντας ἐκ τῶν
ἀναφερομένων ἀνωτέρω (ἀρθρον 45) τρία μόνον ζητήματα, τὰ
ὅποια ἀποφασίζουν κατὰ πλειονοψησίαν ὅλοι οἱ ἐξετάζοντες.
Πρέπει δὲ καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἱατροὺς τὰ τίθεμενα
ζητήματα νὰ ᾖ· αἰ ἀκριβῶς ὁρισμένα σαφῆ εὐληπτα καὶ ἐπὶ
ἀντικειμένων ἐγνωσμένων.

Μία ἐβδομάς δίδεται προθεσμία εἰς τὸν ἐξεταζόμενον διὰ νὰ
περαιώσῃ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις παρελθούσας δὲ ταύτης, ἐὰν
ὁ ἐξεταζόμενος, ἀνευ νομίμου κωλύματος, δὲν περαιώσῃ αὐτάς
ἀναβάλλεται ἐπὶ ἑξ μῆνας ἡ ἐξέτασις καὶ δίδονται τότε ἄλλα
ζητήματα.

Ἀρθ. 48. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων,
ὁ ἐξεταζόμενος ἐκτελεῖ, ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν
ἑνὸς τῶν φαρμακείων συνεδρῶν ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἐξεταζόντων
μελῶν, τρεῖς τοῦλάχιστον φαρμακευτικὰς ἐργασίας, μίαν τοξι-
κολογικὴν ἔρευναν καὶ μίαν χημικὴν ἀνάλυσιν, ὅλας προσδιο-
ριζόμενας ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν ὁμοῦ. Τὰ προϊόντα τῶν ἐργασιῶν
τούτων ὑποβάλλει ἔπειτα εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐξεταζόντων, ἐπι-
συνάπτων καὶ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐπιτηροῦντος μέλους ὅτι ἐξετε-
λέσθησαν πραγματικῶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐξεταζομένου καὶ ἐκθέ-
τει τὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη πρὸς σκευασίαν
αὐτῶν.

Ὁ ἐξεταζόμενος οφείλει νὰ ἀποπερατώσῃ ἐντὸς μιᾶς ἐβδο-
μάδος τὰς πρακτικὰς ταύτας δοκιμασίας, ἄλλως, ἐὰν δὲν συνέ-
βῃ νόμιμον κώλυμα, ἀναβάλλονται ἐπὶ ἑξ μῆνας αἱ ἐξετάσεις καὶ
δίδονται νέα ζητήματα.

Ἀρθρον 49) Μίαν ἐβδομάδα τὸ πολὺ μετὰ τὴν περαιώσιν
τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν τὸ Ἱατροσυνέδριον οφείλει νὰ παραδε-
χθῇ τὸν ἐξεταζόμενον εἰς τὰς προφορικὰς δοκιμασίας, αἵτινες δὲν
διαρκοῦν οὔτε ἐλαττον τῆς μιᾶς ὥρας οὔτε περισσώτερον τῆς
μιᾶς καὶ ἡμισείας.

Ἀρθρον 50. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι
γινωστὸν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον ἐλαβεν ὁ ἐξεταζόμενος. Οἱ
δὲ βαθμοὶ ὁρίζονται καὶ ἐξάγονται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀρθρῶν
14, 15, καὶ 16 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Διὰ τὰς φαρμακευτικὰς ἐργασίας, τὴν τοξικολογικὴν ἔρευναν
καὶ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν ὁμοῦ διπλασιάζεται ὁ ἀριθμὸς ὁ ἐκ-
φράζων ἓνα ἕκαστον τῶν τεσσάρων βαθμῶν εἰς τὰ λοιπὰ ἐξα-
ταζόμενα ἀντικείμενα.

Ἀρθρον 51. Ὁ βαθμὸς *Ἀριστα* δίδεται εἰς τὸν λαχόντα τὸν
ἀριθμὸν 167 ἀνωτέρω μέχρι 192. Ὁ βαθμὸς *Καλῶς* εἰς τὸν ἐ-
πιτυχόντα 119 μέχρι 166. Ὁ βαθμὸς *Σχεδὸν Καλῶς* εἰς τὸν
λαβόντα 71 μέχρις 118, καὶ ὁ βαθμὸς *Μετρίως* εἰς τὸν τυχόν-
τα 70 καὶ κατωτέρω.

Ἀρθρον 52. Διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἐξεταζόμενος ἀπόλυτον ἄδειαν
νὰ μετέρχεται τὴν φαρμακευτικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ-
ται νὰ τύχῃ τοῦ βαθμοῦ *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς* καὶ νὰ κατέχῃ
εἰς ἕκαστον τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀρθρον 45 ἀντικειμένων
τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατὰ τὸν
ἀκόλουθον πίνακα.

Φαρμακευτικὴ Βοτανικὴ· Σχεδὸν Καλῶς.
Φυσικὴ ἱστορία τῶν φαρμάκων καὶ φαρμακογνωστικὴ·
ἢ Σχεδὸν Καλῶς.
Φαρμακευτικὴ χημεία· Καλῶς.

	Σελ.
Νόμος περί ἐπιβολῆς τέλους ἐφ' ὧν τῶν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἀντικόντων πλοίων πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου	36
Διάταγμα περί τῶν γρῶν τῶν ἱεροκηρύκων	37
Νόμος περί τοῦ προσδιορισμοῦ εἰς δραχμὰς 5 τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν	38
Διάταγμα περί τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν καὶ ἀλεύρων	38
» περί ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρου	39
» περί τῶν καταστημάτων τῶν δι' αἰρίου (gaz) φωτισμοῦ.	39
» περί σχεδίου Μουσείου τῶν ἀρχαιοτήτων	40
Νόμος περί κυρώσεως τῶν ἐξοδῶν τῆς χρήσεως 1859	41
» » » τῶν ἐσόδων » » »	41
Διάταγμα περί πεζοδρομίων	42
» περί τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας	42
» περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΓΕΝ', ἐπιτρέποντος τὴν ἐπιβολὴν φόρου διὰ βελτιώσεις τῶν λιμένων τῆς νήσου Θήρας	42
» περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθ. 44 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ	43
» περί κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ ἱατροῦνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μεταλθῶσιν οἰοῦνδήποτε ἱατρικὸν ἐπάγγελμα	44
» περί τῶν πειροσμένων ἀδελφῶν φερόντων ἱατρῶν	51
» περί τῆς Ἑλληνικῆς πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς σημαίας	51
» περί ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν Γαλατῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ναυτιλιακοῦ τμήματος	53
» Κανονισμὸς περί τῶν μοναστηρίων	54
» περί κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις ρουσσιγραφικοῦ Μουσείου	58
» περί θαυματολογίας καὶ στολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ	62
» περί ἀποζημιώσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ γεωμετρῶν	64
» περί προσδιορισμοῦ χρηματικοῦ ἐραβείου καὶ χρυσοῦ νομίσματος ὑπὲρ τοῦ συντάξοντος τὸ ὠφελιμώτερον γεωργικὸν σύγγραμμα	65
» περί παρὰλληλισμοῦ τῶν νέων Αὐστριακῶν ἀργυρῶν νομισμάτων	65
» περί νέας διατιμήσεως τοῦ Γερμανικοῦ εἰκοσαρίου (τοβάτσκας)	66
» περί ἐκδόσεως ἐξωτερικῶν διαβατηρίων	66
Νόμος περί ὁρκοδοσίας τῶν ἀρχιτεχνικῶν καὶ τῶν δικαιομάτων αὐτῶν	67

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαίρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δραχ. 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Εἶδος προϊόντος.	Ἐγγειος φόρος		Ἐγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ.		Ἐξαγωγικὸν τέλος	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Βελανιδία.						
1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας.	Ἐφ' ἑκάστου κανταρίου		3		60	
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἡλείας			2	50	50	
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν			2		40	
3) Διὰ τὴν Κεάν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαιμόνα		1	10		55	
5) Διὰ τὴν Ἀττικὴν, Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον		1	5		53	
Κικιδία.						
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἡλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν	Ἐφ' ἑκάστης ὀκάς			25		
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους			10			
Πρινοκόκκιον, ἐφ' ἑκάστης ὀκάς		1	50		75	
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου κανταρίου		2			1	
Ξηρὰ σύκα		1	50		70	
Λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		1			50	
Πορτοκάλια		2			1	
Λίτρα ἐφ' ἑκάστης ὀκάς			2		1	

Ἄν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται ὡταύτως καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βελανιδίων, τῶν κικιδίων, τοῦ Ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δὲ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἔγγειων φόρων κτλ. νόμου ΣΟΖ'.

Περὶ Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 7. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν,

2) Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετὰξος πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλιῶν δραχμὴν 1 τὴν ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκου (μούστου) ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4, ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποὶ, καὶ τὸ προϊόν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρῇσιν ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' ὧν παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας, ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλῳ παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιοῦχσι μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1858.

Ἄρθρ. 11. Ἐξαίρονται τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς Ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηριῶν καὶ ἐπισκοπῶν ἄμπελοι, αἵτινες περιήλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρ. 12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἔγγειου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας.

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποραδην ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, τὰς αὐλὰς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς, καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοἰδιοκτήτους ἄμπελωνας, ἢ σταφιδάμπελωνας εὐρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου Ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τα φύλλα τῶν συκαμινομυρεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώδη, ὁ βίκος καὶ τ' ἀγριολάβυρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ὁ παρὼν νόμος ψαφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ζόντων οίκων καὶ ἡσφαλισμένοι δι' ἀλεξικεραυνίων, τῶν ὁποίων ἡ ῥάβδος θέλει ἔχει ὕψος ἴσον τοῦλάχιστον τῷ ἡμίσει τῆς διαμέτρου τῆς ἀεριοδόχης.

Ἄρθρ. 16. Πάσης οἰκοδομῆς περιεχούσης ἀεριοδόχην οἷαςδὴ ποτε χωρητικότητος θέλει ἀνανεοῦσθαι ὁ ἀνὴρ δι' ὅπων ἡνεωγμένων εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ συνάγεται ἐν τῇ οἰκοδομῇ πολὺ ἐλαιογόνον ἀέριον, καθ' ἣν περίστασιν ἤθελεν εὑρεῖ τινὰ διέξοδον· θελοῦσι προσέτι ἀνοίγεσθαι καὶ κύκλῳ τῆς οἰκοδομῆς ὅπαι ἱκαναὶ κλειόμεναι διὰ μεταλλίνων πλεγμάτων ἢ δικτυωτῶν κλειθριῶν (persiennes).

Ἄρθρ. 17. Σωλὴν τῆς ὑπερπληρώσεως προωρισμένος ν' ἀποχετεύῃ τὸ ἀέριον ὑπεράνω τῆς στεγῆς θέλει προσαρμοζεσθαι εἰς ἐκάστην ἀεριοδόχην κειμένην ἐντὸς οἰκοδομήματος. Ἄν δὲ ἡ ἀεριοδόχη ὑπάρχῃ ἐν ὑπαίθρῳ, ὁ σωλὴν δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τεσσάρων ὅπων ἐχουσῶν διάμετρον ἐνὸς ἢ δύο ὑφεκατομέτρων ἀπὸ τῆς κατωτέρας ἄκρας αὐτῆς, ἴσην δὲ ἀπ' ἀλλήλων.

Ἄρθρ. 18. Δὲν δύνανται νὰ τοποθετῶνται ἐν τοῖς ὑπογείοις, εἰμὴ ἀεριοδόχαι δέκα τὸ πολὺ κυβικῶν μέτρων, καὶ αὗται μὴ παρακείμεναι εἰς παραγωγικὰς τοῦ ἀερίου συσκευάς, δηλαδὴ εἰς τὰ παραγωγικὰ τοῦ ἀερίου ἐργαστήρια. Τὰ δὲ ὑπόγεια ταῦτα πρέπει νὰ ὦσιν ἀποκλειστικῶς ὠρισμένα διὰ τὰς ἀεριοδόχας, νὰ ἐξαερίζωνται δεόντως διὰ δύο ὅπων ἡνεωγμένων, τῆς μὲν πλησίον τοῦ ἐδάφους τοῦ ὑπογείου, τῆς δὲ ἑτέρας εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ θόλου. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θόλου ὁπὴν θέλει ἐπίκεισθαι σωλὴν ἀεριοδόχης ὑψούμενος ὑπὲρ τὴν κορυφὴν τῆς οἰκίας.

Ἄρθρ. 19. Πρὶν ἡ ἀεριοδόχη πληρωθῇ τὸ πρῶτον ἀερίου, πρέπει νὰ προηγηθῇ τεχνικὴ ἐξέτασις τῆς κατασκευῆς τῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 20. Τὰ συμπεπυκνωμένον ἀέριον περιέχοντα κινητὰ δοχεῖα θέλουσι κατασκευάζεσθαι ἐκ χαλκοῦ, ἢ ἐκ πετάλων σιδήρου, πρέπει δὲ νὰ δοκιμάζωνται εἰς πίεσιν διπλασίαν ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπόκεινται ἐν τῇ καθημερινῇ χρήσει, καὶ ἥτις ὀρίζεται ἐν τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 21. Τὸ εἰς κοινὴν κατανάλωσιν χορηγούμενον ἀέριον θέλει εἶσθαι ἐντελῶς καθαρισμένον· ἡ δὲ καθαρότης του θέλει δοκιμάζεσθαι καὶ βεβαιοῦσθαι κατὰ τὰ δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρ. 22. Τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερόμενα ἐργαστήρια καὶ συσκευαὶ δύνανται ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῷ ὀρισμένων νὰ ὑποβληθῶσι καὶ εἰς ἄλλα προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὅποια τὸ συμφέρον τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς δημοσίας ὑγείας ἤθελον ὑπαγορεύει.

Ἄρθρ. 23. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τῇ 12 Ἰουλίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ σχεδίου Μουσείου τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν γενομένην χρηματικὴν προσφορὰν τοῦ φιλογενεστάτου Κ. Βερναρδάκη πρὸς ἀνέγερσιν Μουσείου καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως ληφθῇ πᾶσα πρόνοια ὑπὲρ τῆς σκοπίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς διατηρήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι σωζομένων λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπετασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἀνεγερθήσεται ἐν Ἀθήναις, εἰς θέσιν κατὰλληλον, ἐν καιρῷ προσδιορισθησομένην, Μουσεῖον ἀρχαιοτήτων περιεκτικὸν τῶν ἤδη ἀνευρημένων καὶ τῶν εἰσέτι πιθανῶς ἀνευρεθησόμενων λειψάνων, καὶ ἀξίων τῆς εὐκλείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Θέλουσι προσκληθῇ οἱ βουλόμενοι τῶν ἀπανταχοῦ ἀρχιτεκτόνων νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε εἰς ἓνα τῶν Πρέσβειων, ἢ Προξένων αὐτῆς, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν σήμερον, ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματος τούτου μετὰ τῶν ἀναγκαίων λεπτομερειῶν. Ὁ ἀρχιτέκτων, οὗ τὸ σχέδιον προτιμηθῇ κατὰ τὸν διαγωνισμόν, ἔξει τὸ δικαίωμα ν' ἀναλάβῃ ἂν θέλῃ ὁ ἴδιος τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκοδομῆς. Τὸ σχέδιον θέλουσι συνοδεύει καὶ προϋπολογισμοί.

Ἄρθρον 3. Τὸ Μουσεῖον πρέπει νὰ ἔχῃ γενικὰς μὲν διαιρέσεις κατ' ἐποχὰς, ὑποδιαιρέσεις δὲ κατ' εἶδος τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος. Ἐν ταῖς κατ' ἐποχὰς διαιρέσεσι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τόπος καὶ διὰ προπλάσματα τῶν ἐν ξένοις Μουσείοις διατηρουμένων ἀρχαιοτήτων τῶν αὐτῶν ἐποχῶν, ὡς καὶ διὰ σχέδια τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων.

Ἄρθρον 4. Εἰς τὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται δωμάτια διὰ βιβλιοθήκην ἀρχαιολογικὴν, διὰ τὴν λοιπὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δι' ἀποθήκας πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος πρὶν ἐτι καταταχθῶσιν.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ δημοσίευσίς τῶν ἀναγκαίων ὁδηγίων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰουνίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Θεοσεβεστάτου καὶ Φιλοφρόνου Βασιλέως ἡμῶν Ὁθωνος καὶ τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας. »

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (ἢ Ἐπισκόπου) ἡμῶν (δεῖνος.) »

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος ἡγουμένου.) »

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀποκαλέσθαι ἡμῖν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἄξιον τῆς προστασίας ἡμῶν. »

Καὶ μετὰ τὰς γονυκλισίας ταύτας ὁ ἱερεὺς, τρεῖς καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς γονυκλισίας βαλὼν μέχρι γῆς, καὶ τὸ αὐτὸ κάκεινος πρόσρημα ἐπιλέγων, ἐκφωνεῖ τὸ

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι κτλ. »

Οἱ δὲ περιστώτες ἐκφωνοῦσι τὸ « Κύριε ἐλέησον μί. »

« Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν κτλ. »

Τὸ Κύριε ἐλέησον, τρεῖς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ.

Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, μενόντων ἐν τῷ ναῷ μόνον τῶν ἐκλογέων, ἀρχεται ἡ ἐκλογή.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

† Ὁ Θήρας ΙΕΡΟΘΕΟΣ.

† Ὁ Νάξου ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ.

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

Ὁ Β. Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀρχιμανδρ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 19 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ Κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Φυσιογραφικοῦ Μουσείου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 1, 13, 17, 20, 21, καὶ ἐπόμενα τοῦ ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834, περὶ σχηματισμοῦ δημοσίων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν συλλογῶν Νόμου, ἐπιθυμοῦντες ἵνα κανονίσωμεν τὰ πρὸς διατήρησιν καὶ πλουτισμὸν τοῦ ἐν τῷ Ἐπωνύμῳ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ καθεσταμένου Φυσιογραφικοῦ Μουσείου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἱπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τοῦ Μουσείου καθόλου

Ἄρθρον 1. Τὸ ἐν τῷ Ὁθωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ ὑπάρχον φυσιολογικὸν Μουσεῖον συνίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῶν ζωο-

λογικῶν, ὀρυκτολογικῶν, γεωλογικῶν καὶ φυτολογικῶν συλλογῶν, ὅσας ἡ ἐν Ἀθήναις Φυσιογραφικὴ εἰσαγγελία συνέλεξε καὶ ἐπὶ ὅροις παρεχώρησεν ἐγκρίσει τοῦ Ἱπουργείου τῷ Ὁθωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ, καὶ ἐκ τῶν ὅσαι συνυπῆρχον μὲν μετὰ τῶν τῆς εἰσαγγελίας, ἀνῆκον ὁμῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον· θέλουσι δὲ αὐξάνεσθαι αὐταὶ βαθμηδὸν, προστιθεμένων εἰς τὸ ἐξῆς φυσιολογικῶν σωμάτων, ὅσα ἡ Κυβέρνησις, ἢ τὸ Πανεπιστήμιον ἢ τὸ Μουσεῖον αὐτὸ προσκτᾶται ἢ ἄλλος ὅστις δῆποτε προσφέρει. Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ ἑκασταχοῦ Ἑλληνικαὶ Πρόεδροι, Πρόξενοι, καὶ Πράκτορες καὶ ἰατροὶ τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους φαρμακοποιοὶ, ἵνα συνεργῶσιν εἰς τὸν πλουτισμὸν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2. Τὸ Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον χρησιμεύει εἰς τε τὴν διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ποιῶσιν αὐτοῦ χρῆσιν ἐν ταῖς παραδόσεσιν αὐτῶν οἱ καθηγηταὶ φυσιολογικῶν μαθημάτων, καὶ εἰς ἰδιαίτεραν μελέτην τῶν σπουδαζόντων· πρὸς δὲ καὶ εἰς γενικὴν διάδοσιν γνώσεων περὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων πάσης μὲν χώρας ἰδιαίτερον δὲ τῆς Ἑλληνικῆς.

Ἄρθρον 3. Ἡ δαπάνη πρὸς διατήρησιν καὶ πλουτισμὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς μισθοδότησιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ πορίζεται εἰς τὸ ἐξῆς ἐκ τῆς ἰδιαίτερας περιουσίας τοῦ Ὁθωνεῖῳ Πανεπιστημίου καὶ ἐκ τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἱπουργείου χορηγούμενης συνδρομῆς.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ Διευθύνσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 4. Οἱ ἐκάστοτε τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Ζωολογίας, τῆς Ὀρυκτολογίας, τῆς Γεωλογίας καὶ τῆς Φυτολογίας εἶναι οἱ αὐτοὶ καὶ ἔφοροι τῶν φυσιολογικῶν τοῦ Μουσείου συλλογῶν· ἕκαστος δηλονότι ἐκείνης τῆς συλλογῆς, ἣτις ἀνήκει εἰς τὸ μέρος τῆς Φυσιολογίας τὸ ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενον. Εἰς τοὺς ἔφορους τούτους προστίθεται καὶ εἰς γενικὸς ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου, διοριζόμενος ἐπὶ μνηνιαία ἀντιμισθία διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἔφορων ἡτιολογημένη, ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διὰ τοῦ Πρυτάνεως· οἱ ῥηθέντες ἔφοροι καὶ ὁ ἐπιμελητὴς συναποτελοῦσι τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Μουσείου καὶ διευθύνουσιν αὐτὸ, διαφροντίζοντες καὶ διέποντες ἕκαστος ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῶν ἄλλων τὰ εἰς αὐτὸν ὑπαγόμενα.

Ἄρθρον 5. Ἐὰν ὦσι πλείους τοῦ ἐνὸς Καθηγηταὶ ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων, ὁ βασιλεὺς διορίζει τὸν ἔφορον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 20 ἁρθροῦ τοῦ μνησθέντος νόμου. Ἐν γένει μὲν οἱ ἔφοροι εἶναι ἄμισθοι, δύναται δὲ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Νόμου, χρείας καλούσης νὰ προσδιορισθῇ αὐτοῖς διὰ Β. Διατάγματος μισθός τι ἢ ἐπιμισθίον.

Ὅ,τε μισθὸς ἢ τὸ ἐπιμισθίον τῶν ἔφορων καὶ ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἐπιμελητοῦ καταβάλλονται ἐκ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῳ 3 ὀριζομένων χρημάτων, καὶ προσδιορίζονται ἑκάστοτε ἐν τῷ περὶ διορισμοῦ διατάγματι.

Ἄρθρον 6. Ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου κατ' ἔτος ὀριζομένων μισθοδοτοῦνται, καὶ εἰς ἡ πλείονες κατὰ τὴν ἀνάγκην ταριχευτῆς καὶ σχηματιστῆς, καὶ φύλαξ, οἵτινες καὶ διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κατὰ πρότασιν τῆς Πρυτανείας στηριζομένης ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Συγκλήτου. Διὰ δὲ τὰς ἐργασίας τῶν φυτολογικῶν συλλογῶν θέλει

δίου Εφόρου, είτε τοῦ Ἐπιμελητοῦ, νὰ ἀποξηραίνῃ, νὰ φουσκώ-
νῃ ζῶων δερμάτα, νὰ ἐνθέτῃ εἰς οἰνόπνευμα τὰ ἐν τῷ οἰνόπνευ-
ματι διατηρούμενα, νὰ προπαρασκευάζῃ σκελετοὺς ζῶων, νὰ ἐ-
ξαπλώνῃ τὰ πτερὰ τῶν ἐντόμων, καὶ τὰ τοιαῦτα· προσέτι νὰ
ἐργάζεται εἰς τὸ ὀρυκτολογικὸν καὶ γεωλογικὸν μέρος τοῦ Μου-
σείου καὶ νὰ εὐθετῇ τὰ ἐρμάρια, τὰς θήκας, τοὺς ὑέλους, ἐν αἷς
τίθενται ἢ διατηροῦνται φυσικὰ τοῦ Μουσείου σώματα, καὶ νὰ
ἀντιγράψῃ ὀνομαστικὰ δελτία καὶ καταλόγους αὐτῶν.

Ἄρθρον 31. Μὴ ὦν εἰς ἐκδρομὴν ἢ εἰς ἀποδημίαν, χρεωστῇ
νὰ ἐργάζεται ἐν τῷ Μουσείῳ ἢ ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ αὐτοῦ
καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς ἐννάτης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι μεσημβρίας
καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς τετάρτης μετὰ μεσημβρίαν,
πλὴν τῆς Πέμπτης καὶ Κυριακῆς καὶ τῶν ἑορτῶν, καθ' ἃς ἄρ-
γοῦσι τὰ δημόσια καταστήματα. Ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ὑπάρχει ἰδι-
αίτερον δωμάτιον, θέλει ἐργάζεσθαι κατ' οἶκον τὰς ἐργασίας ἐ-
κείνας, αἵτινες ἀκαθαροῦς ἐπάγουσαι καὶ δυσωσμίας, δὲν δύναν-
ται νὰ γίνωνται ἐν αὐτῷ τῷ Μουσείῳ.

Ἄρθρον 32. Πρὸς διατήρησιν τῶν τοῦ Μουσείου, ἧτις εἶναι
ἐν τῶν κυριωτέρων καθηκόντων αὐτοῦ, καταβάλλει πᾶσαν ἐπι-
μέλειαν, ὅπως προφυλάσσωνται ἀπὸ σκωληκοβρωσίας, ὑγρασίας
κονιορτοῦ, ἐπιδράσεως φωτός, καὶ διορθῶναι τὰ βλαβέντα. Ὁ-
θεν φροντίζει καὶ ὅπως κλείωνται, ὡς δεῖ, αἱ θύραι, τὰ ἐρμάρια
καὶ αἱ θήκαι καὶ τὰ παράθυρα τοῦ καταστήματος, καὶ συχνό-
τατα ἐπιθεωρεῖ τὰς συλλογὰς πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς συμβαινού-
σης πού βλάβης καὶ τοῦ διορθωτέου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδε-
χόμενης κλοπῆς ἢ πυρκαϊᾶς· πᾶν δὲ τοιοῦτον γνωστοποιεῖ εὐ-
θύς εἴτε εἰς τὸν Ἐπιμελητὴν, εἴτε εἰς ἓνα τῶν Εἰσέδων.

Ἄρθρον 33. Ἐκτελεῖ ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσέδου ἢ
τοῦ Ἐπιμελητοῦ παραγγελλόμενα, καὶ σπουδάζει νὰ γίνηται
εὐμαθέστερος καὶ ὠφελιμώτερος εἰς ὅσα παροτρύνεται ὑπὸ τῶν
προϊσταμένων.

Ἄρθρ. 34. Ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Ἐπιμελητοῦ οὐδένα
δύναται ὁ Ταριχευτὴς νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Μουσεῖον εἰς ὥρας
καὶ ἡμέρας, καθ' ἃς δὲν εἶναι τοῦτον ἀνοικτὸν διὰ τὸ δημόσιον.
Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἄλλον
τινὰ τὰς κλεῖδας τοῦ Μουσείου, τὰς ὁποίας πάντοτε παρὰ τοῦ
Ἐπιμελητοῦ λαμβάνει καὶ εἰς αὐτὸν πάλιν παραδίδει.

Ἄρθρ. 35. Καὶ τοῦ Ταριχευτοῦ καθηκὼν εἶναι νὰ φροντίζῃ
καὶ πάντα νὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τοῦ πλουτισμοῦ τῶν συλλογῶν
τοῦ Μουσείου ζῆλον. Ὅθεν οὐ μόνον ἀποστελλόμενος ὑπὸ τῆς
Διευθύνσεως τοῦ Μουσείου εἰς ὀριζόμενας ὑπ' αὐτῆς ἐκδρομὰς
ἢ ἀποδημίας καταβάλλει πάντα κόπον καὶ ζῆλον εἰς θήρευσιν
ζῶων καὶ εἰς συλλογὴν ὡς πλείστων φυσιογραφικῶν πραγμάτων,
ἀλλὰ καὶ μαθὼν, ὅτι ἄξιόν τι λόγου ὑπάρχει πού διὰ τὸ Μου-
σεῖον πρὸς ἀγορὰν ἢ πρὸς συλλογὴν, γνωστοποιεῖ τοῦτο ἐγκαί-
ρως εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ὅπως πραχθῶσι τὰ δέοντα. Πάντα δὲ
τὰ φυσιογραφικὰ σώματα, ὅσα κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ ἐκδρομὴν
ἢ ἀποδημίαν συλλέγει, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Μουσεῖον, καὶ παρα-
διδόμενα εἰς αὐτὸ σημειοῦνται εἰς τὸ ἰδιαιτέρον βιβλίον, τὸ ἐν
τῷ ἄρθρῳ 28 μνημονευόμενον, καὶ εἰς τὴν γενικὴν τοῦ κατα-
στήματος βιβλίον· εἰς ἰδιαιτέρον δὲ σημειοῦται ἐκάστοτε ἀπέ-
ναντι τῶν συλλεγέντων καὶ ἡ γενομένη δι' αὐτὰ δαπάνη. Λαμ-
βάνει δὲ καὶ οὗτος τὰς ὑπὲρ τῶν συλλεγέντων ἀποδεδειγμένας
δαπάνας καὶ ἀνά μίαν τοῦλάχιστον δραχμὴν ἐπιμίσιον διὰ τὴν
καθημερινὴν αὐτοῦ τροφήν, καθ' ἃ ὠρίσθη ἐν τῷ 28 ἄρθρῳ περὶ
Ἐπιμελητοῦ. Μετὰ τούτου δὲ ἀποδημῶν διατελεῖ ὅλως ὑπὸ τὰς
διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 36. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ταριχευτὴν νὰ ἔχῃ ἰδίαν
φυσιογραφικὰς συλλογὰς, μηδὲ νὰ ἐμπορεύηται τειούτων ἀντι-
κειμένων ἐμπορίον.

Ἄρθρ. 37. Χρέος τοῦ Ταριχευτοῦ εἶναι νὰ ἐτοιμάζῃ κατὰ
παραγγελίαν τῶν Εἰσέδων καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Μουσείου δύναται
νὰ φέρωνται εἰς τὸ ἀκροατήριον διὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν,
καὶ μετὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ παραδόσει χρῆσιν νὰ θέτῃ πάλιν
αὐτὰ εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν τόπους. Ὅσάκις δὲ τὸ ἔργον τοῦτο
γίνεται ἐμπόδιον εἰς ἄλλα σπουδαιότερα αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Μου-
σείου ἔργα, οἷον εἰς ταριχευσιν, σχηματισμὸν, εὐθέτησιν κτλ.
ἀναθέτει αὐτὸ τῇ ἀδείᾳ τοῦ προσήκοντος Εἰσέδου εἰς τὸν Φύ-
λακα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Φύλακος.

Ἄρθρ. 38. Ὁ Φύλαξ χρεωστῇ νὰ εἶναι ἐν τῷ Μουσείῳ ἀπὸ
ὥρας 9 Π. Μ. μέχρι 4 Μ. Μ. οὐ μόνον καθ' ἃς ἡμέρας εἶναι ἀ-
νοικτὸν τὸ Μουσεῖον διὰ τὸ δημόσιον ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας
πλὴν τῶν δημοσίων ἑορτῶν.

Ἄρθρ. 39. Καθ' ἃς ἡμέρας εἶναι ἀνοικτὸν τὸ Μουσεῖον, χρεω-
στῇ νὰ προσέχῃ πανταχοῦ τοῦ καταστήματος, καὶ εὐσχημῶς
νὰ ἀπαγορεύῃ πᾶσαν ψηλάφησιν καὶ χειραψίαν τῶν ἐν αὐτῷ φυ-
σικῶν σωμάτων ὑπὸ τῶν θεατῶν.

Ἄρθρ. 40. Καθηκὼν τοῦ φύλακος εἶναι νὰ βοηθῇ καθ' ὅσον
δύναται τὸν ἐπιμελητὴν ἢ τὸν Ταριχευτὴν εἰς τὰ ἔργα των, νὰ
φέρῃ ἐκ τοῦ Μουσείου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅσας κωλύεται ὁ
Ταριχευτὴς (ἄρθρ. 37), τὰ εἰς διδασκαλίαν ἀναγκαῖα σώματα
καὶ μετὰ τὴν παραδοσὶν ἐπαναφέρῃ αὐτὰ εἰς τὸν τόπον των νὰ
φροντίζῃ περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ Μουσείου καὶ τῶν εἰσόδων
καὶ κλιμάκων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 41. Ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἔχει χρέος, ἀφοῦ ὁδηγηθῇ
ὑπὸ τοῦ Ταριχευτοῦ, νὰ καθαρῇ τὰ στημένα ταριχεύματα
τῶν θαλαστικῶν, καὶ παρατηρήσας αὐτὰ φθειρόμενα ὑπὸ ἐν-
τόμων νὰ γνωστοποιῇ τοῦτο εὐθύς εἰς τὸν Ἐπιμελητὴν ἢ τὸν
Ταριχευτὴν.

Ἄρθρ. 42. Τὰ ἐν τοῖς ἐρμαρίοις ἢ ἐν ταῖς ὑελοσκεπέσι θή-
καις δὲν δύναται νὰ καθαρῇ ἐὰν δὲν λάβῃ διαταγὴν παρὰ τῶν
προϊσταμένων.

Ἄρθρ. 43. Ἐπειδὴ πᾶσα βλάβη εἴτε ὑελίνων ἀγγείων, ἐν οἷς
διατηροῦνται πράγματα τοῦ Μουσείου, εἴτε ὑέλων ἐρμαρίων
εἶναι εἰς βάρος τοῦ βλάψαντος (ἄρθρ. 16), ὁ Φύλαξ δὲν ἐπιχει-
ρεῖ οὐδὲ τούτων τὴν καθαρσιν, ἐὰν δὲν παραγγελθῇ ὑπὸ τῶν
προϊσταμένων.

Ἄρθρ. 44. Διὰ πᾶσας τοῦ Μουσείου τὰς ὑπηρεσίας ὑπακούει
εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων, ἀλλ' οὗτοι δὲν δύναν-
ται νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸν καὶ εἰς ἰδιωτικὰς τῶν ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 45. Ὅσας τις τῶν Καθηγητῶν τῆς Χημείας ἢ τῆς
Φυσικῆς λάβῃ χρεῖαν διὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν
σωμάτων τινων φυσιογραφικῶν, ζητεῖ αὐτὰ παρὰ τοῦ ἀνήκοντος
Εἰσέδου, ὅστις παραγγέλλει τὸν Ταριχευτὴν ἢ τὸν Φύλακα νὰ
φέρῃ αὐτὰ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Καθηγητοῦ καὶ φροντίστῃ μετὰ
τὴν παράδοσιν νὰ παραλάβῃ αὐτὰ καὶ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν τόπον
των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς δημοσίας χρήσεως τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρ. 46. Πλὴν τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ τοῦ 17 ἄρ-
θρου τοῦ μνησθέντος νόμου σημειούμενων προσώπων, ἢ εἰς τὸ
Μουσεῖον εἰσόδος εἶναι ἐλευθέρη εἰς πάντα κατὰ πάντα Τετάρ-
την καὶ πᾶν Σάββατον καθ' ὥρας ὀριζόμενας κατὰ πάντα χει-

παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἐτέ-
ρου δὲ παρὰ τοῦ ἐν Μασσαλίας Διευθυντοῦ τῆς Φωκαϊκῆς ἑται-
ρας· αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὗται θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις
διαστήματι δύο μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, καὶ
τωσὶ ἡ σύμβασις αὕτη θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως μετὰ
τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως, καὶ τὴν συνομολόγησιν τῆς
ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας συμβάσεως τῆς ἀναφερομένης

ἐν τῷ § 4 τοῦ ἀρθροῦ 9.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη ὑ-
πέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1858.

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ. (Τ. Σ.) ΑΘ. ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ. (υἱοὶ)

Θεωροῦντες τὸν ἀπὸ 10 Μαΐου 1858 Νόμον, δι' οὗ ἐδόθη ἡ συγκατάθεσις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας κατὰ
ἀρθρον 25 τοῦ Συντάγματος.

Θεωροῦντες τελευταῖον τὸ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1858 Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ εἰμεθ' ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐπικυρώ-
σωμεν αὐτήν.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν μνησθεῖσαν ἀτμοπλοϊκὴν σύμβασιν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλα-
θησομένην διὰ τῆς σταλείσης ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Μασσαλίας ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας γνωστῆς ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρεία Φωκαϊκῆ» ἐπιφυλασσομένου πάντοτε τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ν'
ἀνακαλέσῃ τὴν ἔγκρισίν του, ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ὑπὸ τῆς μνησθείσης ἑταιρείας ἐνός ἢ
πλειοτέρων ὅρων τῆς συμβάσεως.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παρούσαν ἐπιθέντες τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός

(Τ. Σ.) Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΝΟΜΟΣ Τῆς Α'.

Περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Κύμης εἰς τὸν λιμένα τῆς αὐτῆς
πόλεως ἀγορᾶς ὁδοῦ, ὡς ἐθνικῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χαρακτηρίζεται ἐθνικὴ ὁδὸς κατὰ τὸν Νόμον
ΣΤ'. περὶ ὁδοποιίας, ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης, πρωτευούσης
τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας πρὸς τὸν λιμένα τῆς πόλεως Ἄγρους.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν τῷ
προηγούμενῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένης ὁδοῦ, χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑ-
πουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἰκοσιπέντε
χιλιάδων, ἀριθ. 25.000 καταλογισθησομένη ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ζ'.
ἀρθρ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐνεστῶσης χρήσεως τοῦ Ὑπουρ-
γείου τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτίθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουνίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ
Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν εὐδοκούμεν ν'
ἀναθέσωμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του εἰς τὸν ἡμε-
τερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Α. Σμύλιν καὶ
τὴν διευθύνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-
πουργός ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ
παρὸν Διάταγμα.

Ἀθήνησι, τῇ 21 Ἰουνίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

ΑΘ. Α. ΜΙΛΟΓΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διακρίσεως τῆς ἑσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κεντρικοῦ
Ταμείου, καὶ περὶ καθηκόντων τῶν Γραμματέων
τῶν Ταμείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 2 ἀρθρον τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857

τάς περιπτώσεις συντάσσεται ἐγκλητήριο, κατὰ τὸ ἄρθρον 265 τῆς ποιν. δικονομίας, ὅπερ, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐμφάνισιν κλήσις, ἐπιδίδεται εἰς τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 163 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὀριζομένην προθεσμίαν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασία γίνεται ὅπως καὶ ἐπὶ κακουργημάτων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Ἐάν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναφανῇ ὅτι ἡ πράξις φέρει χαρακτῆρα κακουργήματος, τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων διατάσσει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἀναβάλλει τὴν δίκην εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ἵνα ὁ εἰσαγγελεὺς συντάξῃ νέον ἐγκλητήριο, κοινοποιήσῃ αὐτὸ, τὸν κατάλογον τῶν μαρτύρων καὶ νέαν κλήσιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐπὶ κακουργημάτων προθεσμίαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Ἐάν δὲ ὁ κατηγορούμενος ζητήσῃ τὴν πρόοδον τῆς δίκης, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν αἴτησιν τοῦ ταύτην καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἄν ὁ κατήγορος προσηκόντως κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ δικάζεται ἐρήμην ὑπὸ μόνων τῶν Συνέδρων, ἀναγινωσκόμενου τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλεύματος, ἂν ὑπάρχῃ, μετὰ τοῦ ἐγκλητηρίου ἐγγράφου, καὶ γενομένης τῆς περαιτέρω συζητήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 377—396 καὶ 398—304 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνακοπὴν διαδικασία γίνονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 337—341 ὠρισμένα· ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν κακουργιοδικῶν, μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς Συνόδου, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν πλημμελειοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ἀνακόπτοντος, ἢ τῆς ἐδρας τοῦ ληξαντος κακουργιοδικείου, ὁ δὲ γραμματεὺς πέμπει τὴν ἐκθεσιν τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεὰ τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα δημοσιευθῇ, ἡ δὲ κατ' ἐρήμην ἅμα καταστῇ τελεσιδικία· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 459 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἀποχωρήσῃ, μετὰ τὴν κατὰ τὸ 71 ἄρθρον τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἐναρξιν τῆς κληρώσεως τῶν ἐνόρκων, ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ ὥσπερ ὁ κατηγορούμενος ἦτο παρών, καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν.

Ἄρθρον 6.

Ἐάν ἡ ἀνακοπὴ δὲν δύναται νὰ δικασθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον τῶν κακουργιοδικῶν, δικάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ὑπὸ κακουργιοδικείου τῆς αὐτῆς περιφερείας, μετὰ προηγουμένην κλήσειν τοῦ ἀνακόπτοντος εἰς συνεδρίασιν προσδιορισμένην ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν.

Ἡ τῆς ἀναιρέσεως αἴτησις γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 406 τῆς ποιν. δικονομίας ἀναφερομένων, εἴτε παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν κακουργιοδικῶν, εἴτε κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ αἰρημένου ἄρθρου καὶ κατὰ τὰς αὐτοῦ ὠρισμένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, ἐπιτρέπεται δὲ καὶ κατὰ τῶν τελεσιδικῶν ἐρήμην ἀποφάσεων.

Ὡς λόγοι ἀναιρέσεως ἰσχύουσιν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 458 πλὴν τοῦ 6', ἐδαφίου ἀναφερόμενοι καὶ ἡ παράλειψις τῶν ἐν τῷ 1. ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Νόμου προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πλημμελήματα εἴτε κατ' ἄμεσον κλήσιν εἴτε ἐκ παραπομπῆς εἰσαγόμενα ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου δικάζονται παρ' αὐτοῦ, καὶ ἂν κατέστη ὥριμος ἡ δίκη μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου.

Ἄρθρον 9.

Οἱ περὶ φυγοδικῶν καὶ ἀπόντων ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 460—462 τῆς ποιν. δικονομίας ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ κακουργιοδικῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικάζομένων πλημμελημάτων, ἡ δὲ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἐρήμην δίκη γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου τηρουμένη καὶ τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου περὶ συντάξεως ἐγκλητηρίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΕΕ'.

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΥΕΕ'. Νόμου περὶ φόρου τοῦ Θηραϊκοῦ οἴνου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1856 ΥΕΕ' νόμου, παρατείνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἔμπορον Κύριον Ρέγγιον χρέους τοῦ δήμου Θήρας.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνησιν, τῇ 29 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΔΙΑΤΑΞΟΜΕΝ.

Άρθρον 1. Η ημέρα και η ώρα των του συλλόγου των καθηγητών ή διδασκάλων συνεδριάσεων, των λαμβανουσών χώραν άπαξ μὲν τοῦ μηνὸς υποχρεωτικῶς, συνεχέστερον δὲ κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας, προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γυμνασίου ἢ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὰς παραδόσεις ὁρισμένου χρόνου.

Άρθρον 2. Αἱ συνεδριάσεις γίνονται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Γυμνασίου ἢ Σχολείου, ἐκτὸς ἐάν οἱ καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι ἐκ συμφώνου ὁρίσωσιν ἄλλον πρὸς τοῦτον τόπον.

Άρθρον 3. Προεδρεύει τῆς συνεδριάσεως καὶ διευθύνει τὴν συζήτησιν, παρούσης μὲν τῆς Ἐφορείας ὁ πρόεδρος αὐτῆς, ἀπούσης δὲ ταύτης, ὁ προϊστάμενος τοῦ Γυμνασίου ἢ Σχολείου, ὅστις ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καὶ εἰσηγητὴς τῶν συζητηθησομένων.

Άρθρον 4. Ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις τοῖς εἰς Γυμνάσια προσηρτημένοις προεδρεύει τῆς συνεδριάσεως τῶν διδασκάλων ὁ Γυμνασιάρχης, μόνον δὲ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ Σχολάρχης.

Άρθρον 6. Ἐκαστος τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν κοινὴν σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν πρότασιν τινα, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γυμνασίου ἢ Σχολείου προταθέντων.

Άρθρον 6. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων μετὰ ἢ ἄνευ τῆς Ἐφορείας λαμβάνεται κατ' ἀπολύτον πλειονοψηρίαν τῶν παρόντων. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας, νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος.

Άρθρον 7. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων συντάσσονται ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων καὶ ὑπογράφονται παρ' ἑκάστου τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν διάσκεψιν, διατηρουμένου τοῖς μειονοψηροῦσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀπακτίσῃσιν ἵνα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τεθῶσιν οἱ λόγοι τῆς μειονοψηφίας.

Άρθρον 8. Ὁ Γυμνασιάρχης ἢ ἐν τοῖς μὴ προσηρτημένοις εἰς Γυμνάσια Ἑλληνικοῖς Σχολείοις ὁ Σχολάρχης κοινοποιεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, κατὰ τὴν σπουδαιότητα τῶν συζητηθέντων, ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν, ἢ περίληψιν αὐτῶν.

Άρθρον 7. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Γυμνασίου ἢ Ἑλληνικοῦ σχολείου κοινοποιεῖ ἐν τῇ συνεδριάσει τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων τὰς ἀφαιρέσας τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν γενικὴν τοῦ εκπαιδευτηρίου διαίρησιν ἐγκυκλίους διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου. Πρὸς τοῦτο συγκαλεῖ μὲν ἀμέσως τοὺς καθηγητὰς ἢ διδασκάλους, ἐάν τὰ ἐγγράφα ταῦτα ὧσι κατεπεύγοντα ἄλλως δὲ κοινοποιεῖ ταῦτα ἐν τῇ ἀμέσῳ προσεχῇ συνεδριάσει.

Άρθρον 10. Κατὰ τὴν γραφικὴν περὶ τοῦ εκπαιδευτηρίου ἐργασίαν, ὁφείλουσι νὰ βοηθῶσι τὸν προϊστάμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ ἐναλλάξ οἱ νεώτεροι τὴν ἡλικίαν, χρείας δὲ τυχούσης καὶ ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι.

Άρθρον 11. Ὁ παρὼν κανονισμὸς θέλει τυπωθῇ καὶ ἀναρτηθῇ ἐπὶ πῖνακος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων. Ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται ἰδίᾳ εἰς τὸν προϊστάμενον ἑκάστου Γυμνασίου ἢ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαρτίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλητ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδ. Ὑπουργός

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΓΝ'.

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 50,900 εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς χρήσεως 1857.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων ὀκτακοσίων, ἀριθ. 50,900, ἥτοι, ἐπὶ μὲν τοῦ Κεφ. Α' ἄρθρ. 2 « Ὑλικὸν Ὑπουργείου » δραχ. 900, ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφ. Ζ' ἄρθρ. 4 « Ἐξοδα διατροφῆς ὑποδικῶν » δραχ. 15,000 καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η' ἄρθρ. 4 « ἀποζημιώσεις μαρτύρων » δραχ. 35,000 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1857.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΓΝΑ'.

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1857.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχ. 50,000 ἐπὶ τοῦ Κεφ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 ἔτους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τροφοδοσίας τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαρτίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΘΗΝΑΝ

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΓ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 65269 διὰ προσθήκην 40 δραμίων ἄρτου εἰς τὴν μερίδα τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστις δραχμῶν 65,269 ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων διακοσίων ἐξήκοντα ἑννέα, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 πρὸς πληρωμὴν τῆς προσθήκης 40 δραμίων ἄρτου ἐφ' ἐκάστης μερίδος τοῦ στρατοῦ τῆς ἡμέρας ἀπὸ α. Μαρτίου ε. ε. ψηφισθείσας διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΜΓ τῆς α. τοῦ ἱσταμένου νόμου.

Ἡ πίστις αὕτη διανεμηθήσεται ὑπὸ τὰ ἐξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Κεφάλαιον 2	τροφαί	60,600
» 17	» ἄρθρον 2 λόγος ἀπομάχ.	1,980
» 19	» μόνον χωροφυλακῆ.	1,836
» 20	ὁμ. λόγος πυροβολ.	853

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθείς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΔ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δραχ. 252,081 67 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστις δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα δύο χιλιάδων ὀγδοήκοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν ἐξήκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858.

Εἰς ἀποζημιώσεις Βουλῶν	δραχ.	130,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	39,242,67
Εἰς ἐξόδα διοικήσεως	»	72,839
Εἰς διαφόρους πληρωμὰς	»	10,000

Τὸ ὅλον » 252,081,67

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωματικὴ πίστις θέλει καταλογισθῇ εἰς διάφορα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858 κατὰ τὸν ὡδε προσσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐξόδα, δι' ὧν χορηγείται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστις θέλουσι πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. 7 χορηγηθεῖσα πίστις θέλει χρησιμεύσει ὁλοσχερῶς διὰ τὰ ἐξόδα ὑπηρεσίας καὶ ὑλικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ δι' ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθείς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

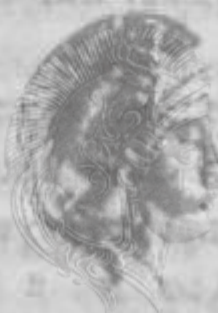
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1858

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 11 Ἰανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΥΑΕ'.

Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως 25,000 δραχμῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωση ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων ἐπὶ τοῦ Κερ. Θ'. ἄρθρου 2 «Βοήθεια ἰδιαίτεραι» τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΤΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Δεκεμβρίου 1857.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΑΣ'.

Περὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταριδοκαρποῦ διὰ τὸ ἔτος 1858.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΥΕ'. Νόμον εἰσπραττόμενος κατὰ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1858.

τὴν ἐξαγωγὴν ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ σταριδοκαρποῦ τῆς παραγωγῆς τοῦ 1857 ἔτους προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου τοῦ 1858 εἰς δραχμὰς δώδεκα δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, τὸ δὲ ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς δραχμὰς ἕξ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰανουαρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΑΣ'.

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΥΙΑ'. νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Ὁ ΥΙΑ'. ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1857 Νόμος, ἰσχύει καὶ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ συνέπειαν χορηγοῦνται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, αἱ ἐξῆς ποσότητες.

Εἰς μὲν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τοῦ άρθρου 1 τοῦ 1ου κεφαλαίου δραχμαὶ 121,260 καὶ ἐπὶ τοῦ άρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δραχμαὶ 186,831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΥΝΖ'.

Περὶ τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Τοπογραφικὸς χάρτης, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ὅρια τῆς ἁνῶ πόλεως Πατρῶν, ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ἑμαρτοῦ, καθὼς καὶ ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντος βιβλίου τοῦ περιλαμβάνοντος τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἁνῶ πόλεως ιδιόκτητα γήπεδα καὶ τὴν κατὰ τὰ προαφασισθέντα ὁριστικὴν αὐτῶν ἑκτασιν.

Ὁ ἀξίων ἐπὶ γηπέδου κειμένου ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἁνῶ πόλεως δικαίωμα κυριότητος μὴ σημειούμενον ἐν τῷ ἁνωτέρῳ βιβλίῳ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἀξιώσεις του ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν δι' ἀναφορᾶς κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ὅταν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις δὲν λυθῇ συμβιβαστικῶς, αἱ τοιαῦται ἀξιώσεις πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται καὶ ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὸ μὴ κατὰ τὰς ἁνωτέρω διατάξεις προτεινόμενον δικαίωμα κυριότητος ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν γηπέδων, ἅτινα ὁ ιδιοκτήτης διατηρεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 § 6', παραγράφεται καὶ ἐπιβαρύνει ὡς προσωπικὸν τὸν λαβόντα παρὰ τοῦ δημοσίου γήπεδον λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ διὰ πράξεων τῶν ὑπαρξασῶν ἐπιτροπῶν ἐπικυρωθεῖσων διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1852 Β. διατάγματος λαβόντες ἤδη γήπεδα πρὸς ἀποζημιώσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ιδιοκτησιῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἁνῶ πόλεως κειμένων, εἴτε ἐλάβον ἐτι τακτικὰ παραχωρητήρια, θέλουσιν ἐφοδιασθῇ μὲ προσωρινὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπάλληλον ἀφοῦ προηγουμένως παρουσιάσωσι τὰ χρηρηθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐνδεικτικὰ, ἢ ἄλλας ἰσοδυνάμους πράξεις, εἴτε δὲ ἀφορῶσιν οἰκοπέδα κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων. Ἐπίσης δὲ θέλουσιν ἐκδοθῇ παραχωρητήρια καὶ διὰ τὰ παραχωρηθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν οἰκοπέδα ἀπέναντι δωρεῶν, ἐκπιπτομένης τῆς δωρηθείσης ἐκτάσεως ἀπὸ τὰς μερίδας τῶν δωροδοτῶν, εἴτε αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δωρεαὶ δὲν ἀνεκαλέσθησαν ὑπὸ τῶν δωρητῶν. Δυνάμει δὲ τῶν προσωρινῶν τούτων παραχωρητηρίων, θέλουσιν εἶναι τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων ὑπὸ μόνους τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐνδιαλαμβανόμενους περιορισμούς.

Εἴτε ἡ ἑκτασις τῶν δι' ἰσχυρῶν πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν ἢ συνεπειὰ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθείσης κληρώσεως παραχωρηθέντων εἰς τινὰ οἰκοπέδων ἦναι ἁνωτέρα τῆς ἐκτάσεως τῶν γηπέδων, τὰ ὅποια εἶχεν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἁνῶ πόλεως, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποκοπῇ τὸ πλεόνασμα, εἴτε διότι ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομή, εἴτε διότι δὲν ἔχει ἀνάλογον ἐπὶ τῆς οἰκίας πρόσωπον, ἀφίνεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμήσει.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ἀρχικοὶ ιδιοκτῆται, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες δὲν συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἤδη γενομένων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐγκύρων παραχωρήσεων, ἢ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθείσης κληρώσεως πρὸς δὲ οἱ νομίμως τίτλῳ ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἁνῶ πόλεως κειμένων γηπέδων τῶν ἐκ διαθεσίμων γηπέδων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἁνῶ ἢ κάτω πόλεως, ἢ νὰ κρατήσωσιν ἴσην ἑκτασιν ἐκ τῶν γηπέδων τῶν, διὰ τὰ ὅποια δὲν ἀπεζημιώθησαν ἐτι.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἐκ παλαι ἐν τῇ κάτω πόλει ἐμπορικὰ καταστήματα οἰκίας καὶ ἐργοστάσια, τῶν ὁποίων τὰ γήπεδα προσεβλήθησαν ἀπὸ τὰς γραμμάς τοῦ σχεδίου.

Ἄρθρ. 4.

Διαθέσιμα οἰκοπέδα εἶναι 1) Τὰ ἐν τῇ ἁνῶ ἢ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί. 2) Τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἁνῶ πόλεως ιδιόκτητα, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι ἐλάβον ἤδη ἀλλάχου τὸ ἀντάλλαγμα καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί καὶ γ') τὰ ἐν τῇ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικὰ, ἅτινα κατελήφθησαν ἀνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεσκευάσαν οἱ κάτοχοι ξύλινα παραπετήματα, ἢ ἀνήγειραν πλινθοκτίστους, ἢ λιθοκτίστους οἰκοδομάς, ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν.

Δὲν παραχωροῦνται πρὸς ἀποζημιώσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ὅσα οἰκοπέδα προσδιωρίσθησαν ἢ θέλουσι προσδιορισθῇ δι' ἄλλην χρῆσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 5.

Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, τὸν προηγουμένον τῆς διευθύνσεως καὶ ἓνα ἕτερον Μηχανικόν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει χαρακτηρίσει μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, ποῖα ἐκ τῶν ἀνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καταληφθέντων ἐν τῇ κάτω πόλει ἐθνικῶν γηπέδων ὑπάγονται εἰς τὴν γ' κατηγορίαν τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ.

Αἱ ὁποῖαι τῆς ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν κάτοχον τοῦ γηπέδου καὶ εἰς τὸν ἐκλεξάντα αὐτὸ πρὸς ἀποζημιώσιν ἢ ἀνταλλαγὴν πολίτην, εἴτε ὑπάρχῃ τοιοῦτος, καὶ δημοσιεύονται διὰ τινος ἐγγωρίου ἐφημερίδος ἐντὸς δὲ δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δύναται ὁ κάτοχος ἢ ὁ ἐκλεξας νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν, τὸ ὅποιον δικάζει συνοπτικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα ἀποζημιώσεως πολίτης ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ἐγγωρίου ἐφημερίδος.

Αἱ ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν ὡς παριστάνοντος τὸ δημόσιον, παρεμβαλλομένων εἰς τὴν δίκην τῶν εἴτε ὡς κατόχων, εἴτε ὡς ἐκλεξαντῶν ἐνδιαφερομένων ἢ γνώμη τῶν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν κατὰ τὴν δίκην διοριζομένων πραγματογνωμόνων, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου δὲν ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις.

Αἱ αἰτήσεις αὗται θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς τὸν Ἐπαρχὸν Κορινθίας, ὅστις θέλει ἐκδίδει περὶ ἐκάστης ἀποδείξιν παραλαβῆς, ἐν ἣ θέλει σημειώσῃ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐκδώσῃ καὶ δημοσιεύσῃ πρόγραμμα, δι' οὗ θέλει προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς τῶν οἰκοπέδων, καὶ τὰς κατ' αὐτὴν καὶ τὰς ἐπομένους ἡμέρας ἐργασίμους ὥρας.

Ἄρθρον 8. Περὶ ἐκάστης ἐκλογῆς γηπέδου θέλει συντάσσῃ πρωτόκολλον μεταξὺ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐκλεξάντος, τὸ ὁποῖον θέλει υπογράφεσθαι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου θέλουσιν ἐκδιδεσθαι προσωρινὰ παραχωρητήρια υπογράφόμενα παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Κορινθίας.

Ἄρθρ. 9. Τὰ παραχωρούμενα οἰκόπεδα θέλουσιν ἐκτείνεσθαι ἐφ' ὁλοκλήρου ἢ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως βάθους τῶν τετραγώνων, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλατειῶν πρόσωπα αὐτῶν δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐλάσσονα τῶν δέκα μὲν Β. πήχεων, ἐὰν ταῦτα κεῖνται ἐπὶ πλατειῶν, ἢ ἐπὶ ὁδῶν, ὧν τὸ πλάτος εἶναι ἀνώτερον τῶν δώδεκα Β. πήχεων, τῶν ἄνω δὲ, ἐὰν ταῦτα κεῖνται ἐπὶ ὁδῶν πλάτους μικροτέρου.

Ἐὰν μετὰ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων ἐκάστου τετραγώνου μείνωσιν ὑπόλοιπα, τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα εἶναι ἐλάσσονα τοῦ ὁρισθέντος ἐλαχίστου ὅρου, τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς τεμάχια ἀνήκοντα εἰς τὸν Δῆμον, καὶ παραχωρεῖσθαι πρὸς ὄφελος αὐτοῦ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλαγίων γειτονικῶν γηπέδων κατ' ἐκτίμησιν γενησομένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 25 καὶ ἐπόμενα τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἄρθρ. 10. Ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας Κορίνθου καὶ Ἐξαμιλίων Ἐθνικῶν γηπέδων θέλουσιν ἀνεγερθῆ ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου ὁριζουμένης προθεσμίας οἰκοδομὰς ἀξίας ἰσῆς τοῦλάχιστον τῶν γηπέδων τούτων, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ πήχεως τῶν παλαιῶν γηπέδων τῶν, οἱ δὲ ἄλλοι θέλουσιν ἀνεγείρει οἰκοδομὰς ἀξίας 3,000 δρ. τοῦλάχιστον ἐντὸς δύο ὡσαύτως ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως.

Οἱ οἰκοδομοῦντες θέλουσι πρὸς τούτοις συμμορφωθῆ ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν τῶν μετὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένας ὁδηγίας, καθὼς καὶ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου 1835 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς τῶν πόλεων καὶ κομῶν.

Ἄρθρον 11. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τοὺς συνοικισθησομένους ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος ὑποχρεώσεων, θέλουσιν ἐκδοθῆ τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου ἀποδείξεως τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Κορινθίας, πιστοποιούσης ὅτι ἐξεπληρώθησαν αἱ ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 12. Τὰ ἀρχικὰ γήπεδα δὲν δύνανται νὰ διαμελισθῶσιν εἰς οἰκόπεδα ἔχοντα πρόσωπα ἐλάσσονα τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ 9 προσδιορισμένων σχετικῶς πρὸς τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν, ἐφ' ὧν κεῖνται, τὸ δὲ βάθος τῶν διαμελιζομένων τούτων οἰκοπέδων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ᾖ ἐλάσσον τῶν εἴκοσι βασιλικῶν πήχεων.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διατάγμα.

Ἀθῆναι τῇ 24 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀξίας τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμιλίοις ἰδιοκτῆτων οἰκοπέδων κτλ. ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰπ' ὄψιν λαβόντες τὸ ἀρθρον 1. τοῦ ἀπὸ 24 τοῦ λήγοντος μηνὸς Ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Μέλη τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ ἀρθρον ἐπιτροπῆς διορίζομεν τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, τὸν Ταγματάρχην τοῦ Μηχανικοῦ Κύριον Δημήτριον Γεωργίου καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον Κορινθίας.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει προεδρεύει ὁ Νομάρχης.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀεθραδαίᾳ τὴν 25 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ ἀσιδίου Γεωργίου Κουντουριώτου διατηρήσεως τοῦ ἀπονεμηθέντος αὐτῷ Μεγαλοσταύρου τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, εὐδοκοῦμεν νὰ διατάξωμεν, ὥπως ὁ παρ' Ἡμῶν ἀπονεμηθὼς εἰς τὸν ἀσίδιον Γεωργίον Κουντουριώτην Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος μείνῃ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ, ὡς διηνεκές δείγμα τῆς πρὸς τὸν διάστημα τούτον ἀνδρα ἰδιαζούσης Ἡμῶν ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, καὶ ὡς κειμήλιον ἀνακαλοῦν εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐξόχους αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 9 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ προσδιορισμοῦ θέσεως γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Β. στόλου καὶ τοῦ διορισμοῦ ὡς τοιοῦτον τοῦ ἀντιναυάρχου

Α. Γ. Κριεζῆ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Προσδιορίζεται θέσις Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ἡμετέρου Στόλου ὡς τοιοῦτον δὲ εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν τὸν Ἀντιναύαρχον Ἀντώνιον Γ. Κριεζῆν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσῃ τὸν παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 8 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΛΟΥΤΗΣ.

πεντακοσίων ἀριθ. 11,500 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου ὑπὸ τὸ κεφ. Α'. ἀρθρ. 2 «ἐξ ὧσα γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου» δρχ. 1500, ὑπὸ δὲ τὸ κεφ. Ε'. ἀρθρ. 2 «μισθοὶ κορασίων» δρχ. 10,000.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ πρὸς Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠΛ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρχ. 509,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωση δρχ. πεντακοσίων ἐννέα χιλιάδων ἀριθ. 509,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, ὑπὸ τὰ ἐξ ἧς κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ ὑπαγομένη.

Κεφ. Γ'. ἀρθρ. 3. κατασκευὴ δημοσ. οἰκοδομ.	δρχ.	85,000
» Ζ'. » 1. ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν.	»	9,000
» Ζ'. » 2. κατασκευὴ δημοσ. ὁδῶν	»	370,000
» Η'. » 1. ἀνέγερσις φάρων	»	20,000
» Θ'. » 1. βοήθειαι γενικαί	»	25,000

Τὸ ὅλον

509,000

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ πρὸς Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΥΕΘ' νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων καὶ λοιπῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου παραλίαν θέσιν « Σχοινιάν »

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 καὶ τὸν § 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΥΕΘ' νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων καὶ λοιπῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου παραλίαν θέσιν « Σχοινιάν » ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὴν ἐξακριβῶσιν τῆς σχετικῆς πρὸς ἀλλήλας ἀξίας τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμιλίῳ ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων τῶν εἰς Σχοινιάν μετοικησόντων καὶ τὸν ἐντεῦθεν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς, καθ' ἣν θέλουσιν ἐκλέξει οἱ μετοικησόντες τὰ δυνάμει τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου νόμου παρὰ χωροῦμενα αὐτοῖς ἐθνικὰ γήπεδα θέλει ἐνεργήσῃ ἐπιτροπὴ τριμελὴς, ἥς τὰ μέλη θέλουσι διορισθῇ παρ' Ἡμῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ὁριστικῶς, θέλει δὲ προσκαλληθῇ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς γεωμέτρης.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει μεταβῇ ἐπιτοπίως, καὶ μετὰ τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν ὁρίων ἐκάστου γηπέδου γενησομένην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν συνορευόντων γηπέδων, προσκαλουμένων ἐπὶ τούτῳ, θέλει διαφροντίσει τὴν καταμέτρησιν ἀπάντων τῶν γηπέδων ἂν τις τῶν εἰρημένων ἰδιοκτητῶν δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν ὁρίων, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προχωρεῖ αὐτὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς, ἡ δὲ καταμέτρησις θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὸν ἀπόντα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐν Σχοινιᾷ παραχωρηθησόμενον ἐμβαδόν.

Ἐν περιπτώσει ἀμυρισθητέσεως περὶ ὁρίων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἀφοῦ συλλέξῃ τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίες, ἀλλ' ἡ ἀπόφασίς τῆς δὲν ἔχει ἰσχύϊν εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῶν ἐθνικῶν γηπέδων ἐν Σχοινιᾷ.

Ἄρθρον 3. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐργασιῶν θέλει ἐξέρει ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του καλλίτερον γήπεδον, καὶ ἐξακριβώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πήχεως αὐτοῦ, ἣν εἶχε πρὸ τοῦ σεισμοῦ. Ἡ τιμὴ τοῦ πήχεως τοῦ γηπέδου τούτου θέλει χρησιμεύσει ὡς ὅρος συγκρίσεως καὶ ὡς κανὼν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς σχετικῆς τιμῆς τοῦ πήχεως ὅλων τῶν ἄλλων γηπέδων ἀναλόγως πρὸς τὴν θέσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως ὅλων τῶν γηπέδων θέλει κατατάξῃ ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς ἰδιοκτήτας ἐν ὀνομαστικῷ καταλόγῳ κατὰ τὴν ἐκ τῆς κατὰ πῆχυν ἀξίας τῶν γηπέδων βαθμολογικὴν τάξιν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἔχων τὸ γήπεδον τῆς μείζονος κατὰ πῆχυν ἀξίας νὰ σημειωθῇ πρῶτος, δεύτερος δὲ ὁ τούτῳ ἐπόμενος καὶ αὐτῶ καθ' ἐξ ἧς τοὺς δὲ ἰδιοκτήτας, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ 2 ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου θέλει κατατάξῃ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τοῦ νόμου διεξαχθησομένην κλήρωσιν.

Ἄρθρον 5. Ὁ οὕτω συνταχθεὶς κατάλογος θέλει δημοσιευθῇ δι' ἀναγκώσεως ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Κορίνθου καὶ τῶν Ἐξαμιλίων πρὸς γνῶσιν ἀπάντων, κατὰ δὲ τὴν διὰ τοῦ καταλόγου προσδιορισθεῖσαν σειρὰν θέλει ἐξασητῇ ἐκαστος ἰδιοκτήτης τὸ ἐκλεκτικὸν τοῦ δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐν Σχοινιᾷ ἐθνικῶν γηπέδων.

Ἄρθρον 6. Ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἐν τῷ § 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου μνημονευομένης προθεσμίας πρὸς παρουσίαν τῶν αἰτήσεων τῶν βουλομένων νὰ συνοικισθῶσιν ἐν Σχοινιᾷ κατοίκων ἄλλων μερῶν προσδιορίζεται ἡ πρώτη Αὐγούστου ε. ε.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀρθ. 14,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 17 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΥΕΤ'.

Περὶ συντάξεως καὶ προικοδοτήσεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν τινων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἰσοδύναμη μηνιαία σύνταξις εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας χήρας καὶ ὀρφανὰ.

α.) Ἐκ δραχμῶν διακοσίων. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Κίτσου Τζαβέλα, καὶ εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ὀρφανὴν τοῦ ὑποστρατήγου Νικήτα Σταματελοπούλου.

Καὶ ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πενήντα, εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντιναυάρχου Ἀνδρέου Μισοῦλη.

β.) Ἡ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 Νόμου ἀνήκουσα, εἰς χήραν ὑποστρατήγου μηνιαία σύνταξις

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Νικήτα Φλέσσα.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Δ. Μακρῆ.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Γ. Λεβέντη.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ν. Μπότση.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Α. Τσαμαδοῦ.

Εἰς τὴν χήραν Ἀναστασίου Λόντου.

Εἰς τὴν χήραν Λάμπρου Νάκου.

Εἰς τὴν χήραν Ἰωάννου Βούλγαρη.

Εἰς τὴν χήραν Γεωργίου Δράκου.

Εἰς τὴν χήραν Ἀσημάκη Φωτίλα.

Εἰς τὴν χήραν Π. Κρεββατῆ.

Εἰς τὴν χήραν Π. Σέκερη.

Εἰς τὴν χήραν Σ. Θεοχαροπούλου.

Εἰς τὴν χήραν Ἀνδρέου Ἰσκού.

γ.) Ἡ σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἀνήκουσα εἰς χήραν συνταγματάρχου σύνταξις.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Ἰω. Βλάχου.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Γ. Κίτσου.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ Ἀν. Π. Πολίδου.

Εἰς τὴν χήραν Βοῦδῆ Μαυρομιχάλη.

Εἰς τὴν χήραν Π. Κεφάλαι.

Εἰς τὴν χήραν Ἰωάννου Παρρόπου.

Εἰς τὴν χήραν Θεοδώρου Δεληγιάννη.

Εἰς τὴν χήραν Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου.

Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Ν. Κοτσᾶ.

Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Γ. Σκανδάλη.

Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Ν. Χ. Δ. Κοτσιᾶ.

Εἰς τὴν χήραν Δεσποίνου Ν. Ἀργύρη.

Ἄρθρον 2.

Χορηγείται προίκις εἰς γαίας διαθέσιμους καὶ καλλιεργήσιμους εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ὀρφανὰς.

Εἰς τὴν ἀγαμὼν θυγατέρα τοῦ Ἀντιστρατήγου Κίτσου Τζαβέλα Στρεμ. 500.

Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου » 300

Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ἀν. Ἰσκού. » 300

Εἰς τὴν ἀγαμὼν θυγατέρα τοῦ Δ. Μακρῆ. » 300

Εἰς τὴν ἀγαμὼν θυγατέρα τοῦ Γ. Ὀλυμπίου, ἐκτὸς τῆς προίκσεως ἧτις διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἀπενεμήθη αὐτῇ εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσα δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἔνεκα παλαιῶν ἀπαιτήσεων, εἰσέτι » 300

Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ν. Φλέσσα » 250

Εἰς τὴν ἀγαμὼν θυγατέρα τοῦ Λαζάρου Τσαμαδοῦ. » 250

Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Λεβέντη. » 250

Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Α. Λεμπέση. » 250

Εἰς τὴν ἀγαμὼν θυγατέρα Σ. Θεοχαροπούλου. . . » 250

Εἰς τὴν θυγατέρα Εὐμ. Σάνθου » 250

Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Κίτσου. » 250

Εἰς τὴν ἀγαμὼν θυγατέρα τοῦ Χρ. Φωτομάρα. . . » 200

Εἰς ἑκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ι. Βλάχου. » 200

Τὰ ὡς ἀνωτέρω εἰς προίκισιν προσδιοριζόμενα στρέμματα γαιῶν, θέλουν περιορισθῇ εἰς τὸ τρίτον μόνον, ἐὰν αὗται ὡς γαίαι ποτιστικά.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τῷ 1. συντάξεις ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου περὶ τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4. Αἱ μέχρι τοῦδε πληρονομεναι εἰς τινὰς τῶν ἀνωτέρω συντάξεις παύουσιν. Ἀκυροῦται ἐπίσης, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένης θυγατρὸς Γ. Ὀλυμπίου καὶ ἡ τυχὼν εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω χορηγηθεῖσα ἤδη προίκις, ἐκτὸς ἂν ἡ προικισθεῖσα προτιμᾷ νὰ λάβῃ αὐτὴν ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένης.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερόμεναι προίξεις θέλουν πραγματοποιηθῇ αἰέτως μετὰ τὸν γάμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΛΘ. Α. ΜΙΛΟΥΛΗΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι 6 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΕΖ'.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου διὰ τὴν κατασκευὴν κρηπίδων κλπ. διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν φανῶν καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν πακτωτηρίων εἰς τοὺς λιμένας ὁράς Φηρῶν κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου ὁράς Φηρῶν, Ἀμμουδίου, Ἁγίου Γεωργίου, Δοῦνῶν, Μεγάλου Λιμένος, Ἀθηνῶν καὶ Μπάγκου κατασκευὴν κρηπίδων, ἀποβαθρῶν, δεσπρῶν, διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἀναγ-

σμών γ) διευθύνουσι καὶ διεκπεραιούσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, καταλογίζουσι φόρους καὶ λοιπὰ ἔσοδα, καὶ συντάττουσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα, ὧν τὴν σύνταξιν δὲν ἀναλαμβάνουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι· δ) ἐργάζονται ἐπὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας, ὅσα οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἀνατιθέασιν αὐτοῖς· ε) υπογράφουσιν εἰς ὅλα τὰ ἐφερχόμενα ἔγγραφα, λογαριασμοὺς, πίνακας, καταστάσεις κτλ. τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι τὸ περιεχόμενον ἐστὶν ἀπαράλλακτον τοῖς πρωτοτύποις· ὅ) μετατιθέμενοι ἢ ἀπολυόμενοι τῆς ὑπηρεσίας παραδίδουσι τὸ γραφεῖον εἰς τὸν διὰδοχον ἢ τὸν πρωτοκολλιστὴν παρουσία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, συντακτομένων διὰ τὴν πρωτοκόλλων, θάτερον τῶν ὁποίων υποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ καθηκόντων τῶν Πρωτοκολλιστῶν καὶ τῶν Γραφείων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ πρωτοκολλισταὶ 1) ἀναπληροῦσι τοὺς γραμματεῖς ἀπόντας ἢ κωλυομένους· 2) ἔργον ἔχουσι τὴν καταχώρισιν, τὴν διαίρεσιν τοῦ ἀρχείου, τὴν τοποθέτησιν, καὶ τὴν κράτησιν πινάκων ἐλέγχου κατὰ τὸν σχετικὸν κανονισμόν· 3) ἐκτελοῦσι καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ γραμματέως· 4) ὑπεύκουσιν εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

Οἱ γραφεῖς ἐργάζονται εἰς ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας ὁρίζομενα ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν, εἰς οὓς ὀφείλουσιν ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν.

* Ἄρθρον 10.

Ὅλοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 7, 8 καὶ 9 ὑπάλληλοι δύνανται νὰ σταλῶσιν ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων εἰς περιοδεῖν πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων οἰκονομικῶν ἀντικειμένων ὡς ἐντολοδοχοὶ τούτων, ἀποζημιούμεοι κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

Ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἀναφορὰ καὶ αἰτήσεις παραδίδονται εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ἐφορίας, ἀνοίγονται παρ' αὐτοῦ σημειοῦντος τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

* Ἄρθρον 12.

Τὸ πρωτόκολλον κρατεῖται κατὰ τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Β. Διατάγμα, συνάμα δὲ καὶ αλφαριθμητικὸς πίναξ καταχωρίσεως κατὰ τὸν περὶ τούτου κανονισμόν.

* Ἄρθρον 13.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς θέσεώς των ἀνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὑπάλληλους δύνανται ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος νὰ δώσωσιν ἄδειαν ἀπουσίας μέχρις ἡμερῶν 8 ἐπὶ αἰτήσεις δεδικοιολογημένας καὶ ἀνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας.

* Ἄρθρον 14.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ τε οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ γραμματέως ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν

ὑπηρεσίαν ὁ ταμίης, ἢ ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

* Ἄρθρον 15.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν ὀφείλουσι νὰ φοιτῶσιν ἀνελλιπῶς κατὰ τὰς ὥρισμένας ὥρας ἐκάστης ἡμέρας εἰς τὰ γραφεῖα πρέπει δὲ νὰ ᾧσι κόσμιοι ἐν τῇ συμπεριφορᾷ πρὸς τοὺς προσερχομένους πολίτας, νὰ τηρῶσιν ἐχεμύθειαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ν' ἀπέχωνται ἀπὸ πάσης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου συνεννοήσεως ἢ ἀλληλογραφίας μετὰ ἰδιωτῶν περὶ ἀντικειμένων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1833 Ἡμετέρου Διατάγματος.

* Ἄρθρον 16.

Παρ' ἐκάστη ἐφορίᾳ ὑπάρχει βιβλίον ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ, ἐν ᾧ ἐγγράφονται αἱ κατὰ καιροῦ μεταβολαὶ αὐτοῦ, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἱκανότης, ἡ ἐπιμέλεια, οἱ ἐπαινοί, καὶ αἱ ἐπιβληθεῖσαι, τυχόν, πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἀπογραφον τοῦτου στέλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς ἐτήσιας ἐκθέσεως τοῦ προϊσταμένου.

* Ἄρθρον 17.

Τὸ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 Ἡμέτερον Διάταγμα καταργεῖται ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐντέλλεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 27 Ἰουνίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Α ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

* Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ἰουλίου

ΝΟΜΟΣ ΥΛΒ'.

Περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἀνηκόντων πλοίων πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου, νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ εἰσπραχῇ ἐφ' ἅπαξ ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἀνηκόντων πλοίων τέλος εἴκοσι λεπτὰ κατὰ τόνον.

Ἄρθρ. 2. Τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουσι δαπανηθῇ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου ἐν τῇ πόλει Γαλαξειδίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ

καὶ τῶν φανῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπαρχόντων ἤδη περὶ τωτηρίων, ἐπιβάλλεται φόρος, ἅπασι τοῦ ἐνιαυτοῦ, πληρωτέον ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας τούτους προσδιοριζομένων πλοίων ἀνὰ εἰκοσιπέντε λεπτά, καθ' ἕκαστον τόνον. Ἡ φροσύνη αὕτη θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἐκ τῆς προσόδου αὐτῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, ὡς καὶ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοιοῦτάς τινες τῶν φανῶν.

Ἀρθρον 2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φερόμενης γίνεται συνάμα μετὰ τὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ ἀμοιβῇ $1/2$ 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα θέλουν παρακατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐπαρχικὸν ταμεῖον Θήρας.

Ἀρθρον 3. Χορηγείται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομὴ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων καὶ προμήθειαν τῶν φανῶν ἐκ τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη, αἵτινες θέλουν καταχωρεῖσθαι εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἀρθρον 4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα. Ἐπ' αὐτῆς θέλει ἐφορεύει ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἐπαρχον Θήρας ὡς πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἑξ ὧν τὰ μὲν τέσσαρα ἂν ἐν θέλουν ἐκλέγει τὰ δημοτικά συμβούλια τῶν δήμων Θήρας, Ἐμπορίου, Καλλιόσσας καὶ Οἴας, τὰ δὲ δύο θέλει διορίζει ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἐμποροπλοιάρχων τῆς νήσου Θήρας.

Ἀρθρον 5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς δανειστικοῦ καταστήματος ἢ ἀτόμου, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομῆς, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθρον 6. Τὰ καθήκοντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιτροπῆς θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'.

Περὶ παρατάσεως τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ γραμματοσήμου Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον Μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 ΤΑΓ' Νόμου ἐπιτραπέισα ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1855 ΣΠΘ' Νόμου περὶ γραμματοσήμου πᾶρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1859 ἔτους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαΐου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'.

Περὶ συνοικισμού τῶν Κορινθίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἀρθρον 1. Εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον Κορίνθου ἢ Ἐξαμυλίων μετοικιζόμενον εἰς τὴν παραλίαν θέσιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου Σχοινιά θέλουνσι παραχωρηθῇ οἰκόπεδα ἐμβαδοῦ ἴσου μὲν ὡς ἐγγιστα μετὰ τὸ ἐμβαδὸν τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμυλίοις ιδιοκτητῶν οἰκοπέδων τῶν καὶ τῶν τούτοις συνεχόμενων κήπων, μὴ ὑπερβαίνοντος δὲ τοὺς 2000 τετραγωνικοὺς Βασ. πήγεις, οὐδ' ἐλάσσονος τῶν 500.

Ἀρθρον 2. Ἡ σειρὰ, καθ' ἣν θέλουνσι ἐκλέξει οὗτοι τὰ παραχωρούμενα αὐτοῖς οἰκόπεδα, θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ σεισμοῦ σχετικὴν πρὸς ἀλλήλας ἀξίαν τῶν θέσεων, ἐν αἷς κεῖνται τὰ ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμυλίοις οἰκόπεδα αὐτῶν.

Ἄν τυχὸν συμπέσῃ νὰ κεῖνται τὰ παλαιὰ οἰκόπεδα δύο ἢ πλείονων εἰς θέσεις ἴσης ἀξίας, ἡ προτεραιότης μεταξὺ τῶν ιδιοκτητῶν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν, προσδιορίζεται διὰ τοῦ κλήρου.

Ἀρθρον 3. Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτιμήσεως τῆς πρὸς ἀλλήλας σχετικῆς ἀξίας τῶν θέσεων τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμυλίοις οἰκοπέδων καὶ τῶν τούτοις συνεχόμενων κήπων, θέλουνσι κανονισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἀρθρον 4. Ἐκ τῶν μενόντων διαθέσιμων οἰκοπέδων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μετοικισθησόμενους κατοίκους Κορίνθου καὶ Ἐξαμυλίων, θέλει παραχωρηθῇ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς προτεραιότητος τῶν αἰτήσεων τῶν, ἐν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ 500, μέχρις 600 τετραγωνικῶν Βασιλ. πήγεις καὶ εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον ἄλλων μερῶν, ὅστις ἤθελε ζητήσει νὰ συνοικισθῇ ἐκεῖ ἐν παραπτώσει δὲ συγχρόνου αἰτήσεως θέλει προσδιορίζαι ὁ κλῆρος τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς.

εἰς τὴν ὑγειονομικὴν κατηγορίαν τῶν καθαρῶν ἐνεκα πανώλους ἢ χολέρας ἢ ἰκτερώδους πυρετοῦ, εἴτε ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως εἴτε ὑποδιδάσκειν πράγματα ἢ ὑποδιδόντες ἐπιβάται, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἡμετέρας Ἐπικρατείας ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

α.) Ἐὰν δὲν ἔλθωσι τὰ τε πλοῖα, οἱ ναῦται αὐτῶν καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα εἰς συγκοινωνίαν ὅποιανδήποτε ἄμεσον ἢ ἔμμεσον πρὸς τὴν καθαρὰν χώραν, πρὸς ἀνθρώπους ἐκ ταύτης προερχομένους καὶ πρὸς πράγματα εἰς ταύτην ἀνήκοντα, ἐπιτρέπεται ἡ μόνον νὰ παραλαμβάνωσιν ἐγγράφα ἐγκλειστα εἰς κιβώτιον ἐκ λευκοσιδήρου ἢ ἄλλου μετάλλου κατεσκευασμένον καὶ δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ τῇ σφραγίδι τοῦ ἀρμοδίου Προξένου δεόντως ἐσφραγισμένον.

β.) Ἐὰν προκειμένου περὶ ἀποδιδάσεως πραγμάτων ἢ ἀποβάσεως ἀνθρώπων, ἐπικαλεσθῶσι τὴν παρουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, ἐντὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἵνα ἐπιτηρήσῃ προσωπικῶς ἢ δι' ἐνὸς τῶν ὑπαλλήλων του, τὴν ὡς ἀνωτέρω, ἀπαγόρευσιν τῆς συγκοινωνίας, καὶ

γ.) Ἐὰν φέρωσιν ἐπὶ τῆς ὑγιονομικῆς πιστοποιήσεως ἐγγράφον τὴν βεβαίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, ἐν ὅς τῶν Εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων, ὅτι ἐτηρήθη ἀκριβῶς ἡ, ὡς ἀνωτέρω, ἀπαγόρευσις τῆς συγκοινωνίας, ὅτι παρέστη ἡ αὐτὴ ἢ εἰς τῶν ὑπαλλήλων του εἰς τὴν ἀποδίδοσιν τῶν ἀνθρώπων, ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ κιβωτίου σφραγίδες εἰσὶ γνήσιαι, καὶ ὅτι ἡ πιστοποίησις ἐπεστράφη εἰς τὸν πλοίαρχον μετὰ τὸν προσήκοντα ὑποκαπνισμόν. Ἡ τελευταία σημείωσις θέλει γίνεσθαι μετὰ τὴν πράξιν τοῦ ὑποκαπνισμοῦ ὑπὸ τὰς ἀπαιτούμενας ὑγειονομικὰς προφυλάξεις.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθεὶς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνησι, τῇ 4 Ἀυγούστου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

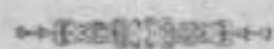
ΑΜΑΛΙΑ.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἀυγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσιν εἰσὶν ἰατρικὴν ἐπάγγελμα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1834 Διατάγματος καὶ τὰ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1834 καὶ 18 Ἰανουαρίου 1835 Διατάγματα.

Θέλοντες νὰ ὀρίσωμεν ἀκριβέστερον τὰς γενομένας παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἐξετάσεις εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μετέλθωσιν ἐντὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἰατρικὴν τι ἐπάγγελμα καὶ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν μετερχομένων ἐν τῇ Ἑλλάδι τὰ εἰρημένα ἐπαγγέλματα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσχμεν καὶ διατάττομεν.

Α'.

Περὶ Ἱατρῶν καὶ Χειρουργῶν.

Ἄρθρον 1. Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ ὀφείλουν νὰ φέρωσι.

α) Δίπλωμα Πανεπιστημίου ἐγνωσμένου.

β) Ἀποδεικτικὸν ἐπίσημον, δηλοῦν ὅτι, ἀφοῦ ἔλαβον τὸ δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξηκολούθησαν, ἐπισκεπτόμενοι ἄρρώστους εἰς νοσοκομεῖον ἢ εἰς ἀστυκλινικὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἐξαιροῦνται τῆς υποχρεώσεως ταύτης ὅσοι φέρουσι δίπλωμα Πανεπιστημίου ἐπικρατείας, ἐν ᾗ ἀπαιτοῦνται ἄλλαι πρακτικαὶ ἐξετάσεις, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἀδεία τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἰατρικὴν.

Ἡ ἀπαιτούμενη ἐνιαύσιος πράξις γίνεται ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς τὰ πολιτικὰ νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν Ἑρμοπολέως καὶ Νευπλίας, καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ Ἀθηνῶν Ἀκμίας, Μισολογγίου καὶ Ναυπλίας. Ὅταν δὲ ἡ ἐξάσκησις αὕτη γίνεται εἰς τὴν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἀστυκλινικὴν ἐπιμελῶς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἁρθρῶν 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀυγούστου 1856 α περὶ Ἀστυκλινικῆς Διατάγματος, ἐλαττοῦται τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ ἓν τέταρτον.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐξετάσεις γίνονται Ἑλληνιστὶ ἢ Λατινιστὶ. Τὸ Ἱατροσυνεδρίον ὅμως δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς ἄλλην τινὰ διάλεκτον παρ' ὧν τῶν ἐξεταζόντων γινωσκομένην.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ χειρουργοὶ θέλουν ἐξετάζεσθαι εἰς τὴν ἰατρικὴν, τὴν χειρουργικὴν καὶ τὴν μαιευτικὴν.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι τὴν ἀδείαν τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ, εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ἀνατομία.

β) Φυσιολογία.

γ) Φαρμακολογία καὶ συνταγολογία.

δ) Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία.

ε) Ἱατρικὴ κλινικὴ.

ς) Χειρουργικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία.

ζ) Χειρουργικὴ κλινικὴ.

η) Περὶ ἐγχειρίσεων, χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιδέσμων.

θ) Μαιευτικὴ.

ι) Ἱατροδικαστικὴ καὶ τοξικολογία.

Ἄρθρον 5. Εἰς τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις τὰ ζητήματα τίθενται ἀκριβῶς ὠρισμένα, σαφῆ, εὐληπτα, καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων ἐγνωσμένων.

Ἐὰν ὁ ἐξεταζόμενος ἀποδείξῃ ὅτι ἐξασκεῖ ἤδη τὴν ἰατρικὴν καὶ χειρουργίαν δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἔτη, τὸ Ἱατροσυνεδρίον δύναται νὰ περιορίσῃ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις εἰς μὴ τῶν πρακτικωτέρων ἀντικειμένων ἢ καὶ εἰς μίαν μόνην πραγματείαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἐξεταζόμενος ὀφείλει νὰ ἐπεξεργασθῇ ἐν τῷ Ἱατροσυνεδρίῳ.

Ἄρθρον 6. Εἰς τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις τὰ ζητήματα θέλουν ἀποβλέπει μᾶλλον εἰς τὸν πρακτικὸν σκοπὸν. Οἱ ἐξεταζόμενοι θέλουν ἀνευρίσκειν εἰς τινὰ σκελετὸν ἢ νεκρὸν ἢ καὶ εἰς παρασκευάσματα τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέλουν διαγινώσκειν καὶ περιγράφειν τὰ προτεινόμενα φάρμακα καὶ ἀναγράφειν

Α. μέγεθ. μήκος 9 Μέτρ. 43 ἢ περίπου 31 ποδῶν	
Β. » » 6 » 50 » 21 »	
Γ. » » 4 » 50 » 15 »	
Δ. » » 3 » 00 » 10 »	
Ε. » » 2 » 00 » 6½ »	
Ζ. » » 1 » 23 » 4 »	

Καὶ τὰ μὲν πλοῖα θέλουν λαμβάνει ἕκαστον δύο μεγέθη σημαίων, ὀριζόμενα, τὸ μὲν διὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, ὑπὸ τοῦ μεγίστου πλάτους τοῦ πλοίου ὡς ἐγγιστα, τὸ δὲ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν ὑπὸ τοῦ ἡμίσεως τούτου.

Αἱ δὲ λέμβοι θέλουν ἔχει ἐν μόνον μέγεθος σημαίας τὸ Ε ἢ Ζ. ἀναλόγως τοῦ πλάτους των ὡς ἐγγιστα.

Ἡ σημαία τῆς ἀκάτου ἢ τῆς μεγίστης λέμβου συγχωρεῖται νὰ χρησιμεύῃ ἐν καταιγίδι καὶ ὡς προμνησία σημαία τοῦ πλοίου.

Περὶ Ἐπισείονος.

5.

Ὁ Ἐπισείων ἔχει σχῆμα τριγώνου προμήκου· ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μήκος ὀρίζεται ἢ τοῦ 1. πρὸς 40. ὁ δὲ λευκὸς τοῦ σταυρίσκου ὀρθὸς καὶ ἰσόκερως, ἀπέχει ἐκ τῶν τριῶν πλευρῶν κατὰ τὸ τέταρτον τοῦ πλάτους τοῦ Ἐπισείονος.

6.

Τὸν ἐπισείονα φέρουσι μόνον τὰ Βασιλικὰ πλοῖα, ἢ ὅσα, εἰς Ναυτιλιακὰς ἐταιρίας ἀνήκοντα ἔλαβον εἰδικὴν Ἡμῶν ἐπὶ τοῦ τῷ ἁδελαν.

Αἱ λέμβοι δὲν φέρουσιν Ἐπισείονα.

7.

Τέσσαρα μεγέθη Ἐπισειόνων θέλουσιν ὑπάρχει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυτικῷ.

Α. μέγεθ. Μήκος 13 μέτρ. 20 ἢ περίπου 43 ποδῶν	
Β. » » 8 » 80 » 29 »	
Γ. » » 5 » 80 » 19 »	
Δ. » » 3 » 60 » 12 »	

Τὰ δὲ πλοῖα θέλουσι λαμβάνει ἕκαστον ἐν μόνον μέγεθος Ἐπισείονος ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡμισίου (1. ½) πλάτους των ὡς ἐγγιστα.

Περὶ Βασιλικῆς σημαίας.

8.

Ἡ Βασιλικὴ σημαία συνίσταται μόνον εἰς λευκὸν ἐπὶ κυανοῦ δαπέδου, ὁ δὲ σταυρὸς ἐκτεινόμενος μέχρι τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς σημαίας εἶναι ὁμόκεντρος αὐτῇ καὶ φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διεγράφησαν.

Ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μήκος τῆς σημαίας ταύτης εἶναι ἢ τοῦ 2. πρὸς τὸ 3. τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ σταυροῦ εἶναι τὸ πέμπτον τοῦ πλάτους τῆς σημαίας.

9.

Ἡ Βασιλικὴ σημαία ἐπαίρεται εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν. Ἐπὶ τῶν λέμβων δὲ, ὡςάκις διαπορθεύουσιν Ἡμᾶς, ἐκπετάννυται ἀπὸ ἰσοῦ ἐπίτηδες ἰδρυομένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκάφους.

10.

Τρία μόνον μεγέθη συγχωροῦνται Βασιλικῶν σημαίων ὡς ἐξῆς.

Α. μέγεθ. πλευρὰ 4. 80. ἢ περίπου 16 ποδῶν.	
Β. » » 3 30 » 11 »	
Γ. » » 2 40 » 8 »	

Ἀναλογίζονται δὲ πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων ὡς ἐγγιστα.

Περὶ Ἐπισήμου.

11.

Τὸ ἐπίσημον ὁμοιάζει τὴν Βασιλικὴν σημαίαν, ἀλλὰ δὲν φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα.

Τὸ σχῆμα τούτου εἶναι τετράγωνον.

12.

Τὸ ἐπίσημον ἐπαίρόμενον εἰς μὲν τὸν ἀκάτιον ἱστὸν διακρίνει τὸν ἀντιναύαρχον, εἰς δὲ τὸν ἱστὸν τοῦ ἐπιδρόμου, ἢ ἐλλείψει τούτου, εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν, τὸν ὑποναύαρχον. Ἐκπεταννύεται δὲ ἀπὸ στηλίδου εἰς τὴν πρῶραν τῶν λέμβων, ὡςάκις διαπερβεύουσι τοὺς εἰρημένους ἀξιωματικούς ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν στολῇ.

Τὸ ἐπίσημον τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ προξόλου τῶν Βασιλικῶν πλοίων, οὐχὶ πλέον κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας ἢ χάριν σολισμοῦ, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ Ναυάρχου ἢ Μοιράρχου, ὡς διακριτικὸν σημεῖον τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου τῶν Κυβερνητῶν συννομένων Βασιλικῶν πλοίων.

13.

Τρία μεγέθη ἐπισήμου ὀρίζονται ὡς ἐξῆς.

Α. μέγεθ. πλευρὰ 2 μέτρα 40 ἢ περίπου 8 πόδας.	
Β. » » 1 » 63 » 5½ »	
Γ. » » 1 » 10 » 3½ »	

Ἀναλογίζονται δὲ πρὸς τὸ τεταρτημόριον τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων, εἰς ᾧ χορηγοῦνται.

Περὶ Ψαλιδωτοῦ Μοιράρχου.

14.

Τὸ Μοιραρχικὸν σημεῖον εἶναι Ψαλιδωτὸν, δηλαδὴ ἔχει τὴν οὐρὰν διχοτομημένην γωνιωδῶς μέχρι σχεδὸν τοῦ ἡμίσεως μήκους του· φέρει δὲ καὶ τοῦτο τὸν λευκὸν καὶ ἰσόκερων σταυρὸν ἀνευ παρασῆμων. Ἡ μὲν ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μήκος τοῦ ψαλιδωτοῦ ὀρίζεται ἢ τοῦ 5 πρὸς τὸ 9, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ σταυροῦ εἶναι τὸ πέμπτον τοῦ πλάτους τοῦ ὅλου σήματος.

15.

Ἐπαίρεται εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν τῆς Μοιραρχίδος, ἢ εἰς τὴν πρῶραν τῆς διαπορθευούσης τὸν Μοίραρχον λέμβου.

16.

Δύο μεγέθη ψαλιδωτοῦ ὀρίζονται ὡς ἐξῆς.

Α. μέγεθ. μήκος 3 μέτρα 00 ἢ περίπου 10 πόδας.	
Β. » » 2 » 00 » 7½ »	

καὶ ἀναλογίζονται πρὸς τὸ τρίτημόριον τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων ὡς ἐγγιστα.

Περὶ Ξενικῶν Σημαίων.

17.

Αἱ ἔθνικαί σημαίαι τῶν κυριωτέρων ξένων ἐθνῶν κατασκευάζονται ἐπὶ διαγραμμάτων καὶ πληροφοριῶν ἐπισήμων περὶ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρωματισμοῦ των.

Άρθρ. 63. Αί προφορिकाί εξέτασεις δὲν διαρκούν οὔτε ἑλαττον τῆς μιᾶς οὔτε πλέον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας.

Οἱ εξέταζοντες θέλουν κανονίσει ἅπαξ ποῖα ἀντικείμενα ἐξετάζει ἕκαστον μέλος καὶ πόσῃ ὥρᾳ διαρκεῖ ἡ εξέτασις εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον.

Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν πασχόντων ζώων διαρκοῦσιν ὅσον καὶ αἱ προφορικαί.

Άρθρ. 64. Οἱ εξέταζοντες τοὺς κτηνιατροὺς εἶναι ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς, ἐὰν ᾖ μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, εἰς Σύνεδρος ὁ εξέτάζων τὴν χειρουργίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 12, καὶ οἱ κτηνιατροὶ πάρεδροι τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἢ, τούτων μὴ ὄντων, δύο Σύνεδροι.

Ἐὰν ὁ Γραμματεὺς δὲν ᾖ μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου λαμβάνει μέρος ὁ εξέτάζων συνήθως τὴν ἀνατομίαν Σύνεδρος. Ἐὰν δὲ κωλύεται τι τῶν εξέταζόντων μελῶν προσκαλεῖται παρὰ τοῦ προέδρου ἄλλος ἰατρός Σύνεδρος εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐξετάσεις, πλὴν τοῦ προέδρου καὶ δύο τοῦλάχιστον σύνεδροι ἢ πάρεδροι τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Τοὺς ἀπόντας ἀναπληροῦν τὰ παρόντα μέλη, ὁριζόμενα κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ φέροντα τὴν ψήφον τῶν ἀπόντων.

Άρθρ. 65. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι γνωστὸν διὰ βαθμοῦ καὶ θέλει προσδιορίζεσθαι οὕτως γίνεται διὰ τοὺς ἰατροὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 14, 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Δίδεται δὲ ὁ βαθμὸς *Ἀριστα* εἰς τὸν τυχόντα τοῦ ἀριθμοῦ 227 καὶ ἀνωτέρω μέχρι 260. Ὁ βαθμὸς *Καλῶς* εἰς τὸν λαχόντα 162 μέχρι 226. Ὁ βαθμὸς *Σχεδὸν Καλῶς* εἰς τὸν ἐπιτυχόντα 97 μέχρι 161, καὶ ὁ βαθμὸς *Μετρίως* εἰς τὸν λαβόντα 96 καὶ κατωτέρω.

Άρθρ. 66. Διὰ νὰ λάβῃ ὁ εξέτασθὲς ἀπόλυτον ἄδειαν νὰ μετέρχεται τὴν κτηνιατρικὴν πρέπει νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς* καὶ νὰ κατέχῃ ἕκαστον τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 60 ἀντικειμένων τῆς εξέτασεως τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Ανατομία· Καλῶς.

Φυσιολογία· Σχεδὸν Καλῶς.

Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία· Καλῶς.

Χειρουργία· Καλῶς.

Φαρμακολογία· Καλῶς.

Περὶ τοκετοῦ τῶν ζώων· Σχεδὸν Καλῶς.

Ἰατροδικαστικὴ· Σχεδὸν Καλῶς.

Καλλιέργεια τῶν κατοικιδίων ζώων· Σχεδὸν Καλῶς.

Πρακτικὴ ἐπὶ τῶν ζώων· Καλῶς.

Ὅσοι δὲν τύχῃσι τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς* λαμβάνουν περιορισμένην ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν Κτηνιατρικὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποῖους διαγράφουν ἰδιαίτεροι περὶ τούτων διατάξεις, ὅταν κατέχῃσιν εἰς ἕκαστον τῶν ἀντικειμένων τῆς εξέτασεως τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖος κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Ανατομία· Καλῶς.

Φυσιολογία· Σχεδὸν Καλῶς.

Εἰδικὴ νοσολογία· Καλῶς.

Χειρουργία· Σχεδὸν Καλῶς.

Φαρμακολογία· Σχεδὸν Καλῶς.

Περὶ τοκετοῦ τῶν ζώων· Σχεδὸν Καλῶς.

Ἰατροδικαστικὴ· Μετρίως.

Καλλιέργεια τῶν κατοικιδίων ζώων· Μετρίως.

Πρακτικὴ ἐπὶ τῶν ζώων· Καλῶς.

Άρθρ. 67. Αἱ ἄδειαι ἐκδίδονται ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ τῶν εξέταζόντων μελῶν, ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ συντάσσονται καὶ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον.

Διὰ τὴν ἀπόλυτον ἄδειαν.

Άριθ. Πρωτοκόλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βασιλικὸν Ἰατροσυνέδριον

Ὁ Κύριος ἐκ τῆς
ὑποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ ἐπιδοκιμασθεὶς ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Κτηνιατρικὴν, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Διὰ δὲ τὴν περιορισμένην ἄδειαν.

Άριθ. Πρωτοκόλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βασιλικὸν Ἰατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος ἐκ τῆς
ὑποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἔλαβε περιορισμένην τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Κτηνιατρικὴν, ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποῖους ἐπιβάλλουν ἰδιαίτεροι περὶ τούτων διατάξεις, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Άρθρον 68. Οἱ λαβόντες τὸν βαθμὸν *Μετρίως* ἀποδοκιμάζονται καὶ δὲν λαμβάνουν ἄδειαν.

Άρθρον 69. Διὰ τοὺς παραπεμπομένους εἰς μερικὰς ἢ γενικὰς ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 23. Ἀλλὰ διὰ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ *Ἀριστα* ἢ *Καλῶς* δίδεται προθεσμία δύο μέχρι τριῶν μηνῶν διὰ νὰ ὑποστῶσι τὴν δευτέραν δοκιμασίαν εἰς τὰ ἀντικείμενα, εἰς ἃ ἐφάνησαν ἐλλειπεῖς. Διὰ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς* ἐὰν γείνη χρεὶα καὶ τρίτης δοκιμασίας δίδεται προθεσμία τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας εξέτασεως. Διὰ δὲ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ *Σχεδὸν Καλῶς* μὴ τυχόντας δὲ τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς εξέτασεως, καὶ θέλοντας νὰ ὑποστῶσι δευτέραν γενικὴν ἐξέτασιν δίδεται προθεσμία ἐξ μέχρι δέκα μηνῶν. Εἰς τοὺς λαβόντας τὸν βαθμὸν *Μετρίως* δίδεται προθεσμία ὅκτῳ μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους διὰ νὰ ὑποστῶσι δευτέραν γενικὴν ἐξέτασιν.

Τὸ Ἰατροσυνέδριον ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ἐγγράφως, εἰς τοὺς παραπεμπομένους εἰς ἄλλας ἐξετάσεις, εἰς ποῖα ἀντικείμενα ὀφείλουν νὰ ἐνασχοληθῶσιν. Ἐὰν δὲ ᾖ χρεὶα νὰ ἐξασκηθῶσιν εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος οἱ εξέτασθησόμενοι ὑποχρεοῦνται ἐν ὅσῳ δὲν ὑπάρχει νοσοκομεῖον τῶν ζώων εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ γυμνάζωνται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν παραδεγμένου τινος κτηνιατροῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρον 70. Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεῖται μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς τοῦ.

χωρουμένων ἐπ' ἐκτιμήσει ἐθνικῶν οἰκοπέδων θέλει ἐξακριβωθῇ ὑπὸ δύο πραγματογνώμων, ὧν τὸν ἓνα θέλει διορίσει τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἐνδιαφερόμενος κάτοικος· ἐν περιπτώσει διχογνωμίας ἢ ὅταν ὁ ἕτερος δὲν διορίσῃ ἐμπροθέσμῳ τὸν ἐκ μέρους τοῦ πραγματογνώμονα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ. Κατὰ δὲ τῆς ἀποφάσεως τῶν πραγματογνώμων ἐπιτρέπεται νὰ γινῇ ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν ἱατραίς Πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως καὶ ἀνευ προσφυγῆς εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τίμημα τῶν γηπέδων τούτων θέλει πληρωθῇ, τῶν μὲν ἐν τῷ ἀρθρῷ 8 ἐνδιαλαμβανομένων καὶ τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἀνω πόλεως δοθέντων εἰς ἑπτὰ ἐτησίαις ἴσας δόσεις ἀτόκως, τῶν δὲ λοιπῶν εἰς δέκα ἐτησίαις ἴσας δόσεις μὲ τόκον 6 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Ἡ πρώτη δόσις θέλει πληρωθῇ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιούχον.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, ἰσχύουσαν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 26.

Ὅσα οἰκόπεδα τῆς ἀνω ἢ κάτω πόλεως συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς παλαιῆς γραμμῆς, μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιηθῶσι κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων Νόμον.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ὑφισταμένη ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἐπιτροπὴ καταργεῖται ἢ δὲ περαιτέρω διεξαγωγὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διορισθόμενον διὰ Β. Διατάγματος κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶν.

Παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τούτῳ διορίζεται εἰς μηχανικὸς καὶ εἰς γραμματεὺς διὰ Β. Διατάγματος κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ, ὅστις θέλει διορίσει καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὁποίου θέλει ζητηθῇ ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

Ἄρθρον 28.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμεναι κληρώσεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 29.

Πᾶσα ἀπαίτησις περὶ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γηπέδου τῆς ἀνω πόλεως μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι ἀπαράδεκτος. Διὰ τὰ γηπεδα δὲ, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτου, ἡ προθεσμία ἀρχεταὶ ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀμφισβήτησις.

Ἡ περιέχουσα τὴν ἀνωτέρω ἀπαίτησιν ἀναφορὰ ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον Πατρῶν, ἢ τὸν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως διωρισμένον ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 30.

Ὅσαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΛΕΤΙΟΣ. Α. ΚΟΥΜΟΤΗΛΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἰουνίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ Ἀντιβασιλείας κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀποφασίσαντες ν' ἀπέλθωμεν ἐκτὸς τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου ἐπὶ τινα χρόνον πρὸς χρῆσιν ἱαματικῶν ὑδάτων, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1850 περὶ Ἀντιβασιλείας Νόμον, ἀναθέτομεν τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν ἔργα τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἀμαλίαν, τὴν πολυπόθητον ἡμῶν σύζυγον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἱπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 3,440 εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρὸν 18 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 10 Μαΐου ἐ. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

μῶνα καὶ κατὰ πᾶν θέρος ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀγγελίᾳ.

Ἄρθρ. 47. Διὰ τοὺς φοιτητὰς τοὺς σπουδάζοντας ἰδίως φυσικὰς ἐπιστήμας διορίζονται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ ἄλλαι ἡμέραι καὶ ὥραι, καθ' ἃς δύνανται προσεκτικώτερον νὰ μελετῶσιν ἐν τῷ Μουσείῳ καὶ πλησιέστερον νὰ θεωρῶσι τὰ ἀντικείμενα τῶν σπουδῶν αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἐπιμελητοῦ ἢ τοῦ Ταριχευτοῦ, ἰδιαίτερα εἰσιτήρια λαμβάνοντες παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου.

Ἄρθρ. 48. Καὶ οἱ πεπαιδευμένοι δὲ οἱ εἰς οἰονδήποτε κλάδον τῆς φυσιογραφίας καταγινόμενοι, ἔχουσι δικαίωμα ἐλευθέρας εἰσόδου καὶ χρήσεως τῶν συλλογῶν τοῦ Μουσείου· ἀλλ' ὅμως ἐντὸς μόνου τοῦ καστήματος καὶ καθ' ἃς ὥρας ἐργάζονται οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ δύνανται νὰ ὠφελῶνται εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς αὐτῶν σκοποὺς ἐκ τῶν συλλογῶν τούτων, μηδαμῶς ἐπιτρεπομένου νὰ δανειζῶνται ἀντικείμενα ἐκ τῶν συλλογῶν καὶ ἐκτὸς τοῦ Μουσείου. Μόνα δὲ τὰ μέλη τῆς ἐν ἐν Ἀθήναις Φυσιογραφικῆς Ἑταιρίας δύνανται, αἰτήσαντες τοῦτο παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου, νὰ λαμβάνωσι καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐκ τῶν συλλογῶν ἐπὶ ἐγγράφῳ ἐγγυήσει ἀποδόσεως σώων τῶν ληφθέντων, καὶ ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον, ὅστις οὐδέποτε δύναται νὰ ᾔῃ μακρότερος τῶν δύο ἐβδομαδίων. Ὅταν δὲ τῶν ζητούμενων ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Φυσιογραφικῆς Ἑταιρίας χρήζῃ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ εἰς τῶν Καθηγητῶν τοῦ ἐπωνύμου Ἡμῶν Πανεπιστημίου, δὲν δύνανται νὰ δανειζῶνται ταῦτα διαρκούσης τῆς παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ χρήσεως. Τὰ δὲ πολύτιμα καὶ τὰ δυσμετακόμιστα τῶν φυσικῶν τοῦ Μουσείου σωμάτων οὐδέποτε εἰς οὐδένα δανεῖζονται.

Εἰς τὸν προμνησθέντα Ἡμέτερον ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήνησι τῇ 17 Αὐγούστου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 44—47.

(Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 48.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ βαθμολογίας καὶ στολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμῶντες νὰ ρυθμίσωμεν τὰ περὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν

τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ συμφωνώτερον πρὸς τὰς ἐνεστώσας ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Περὶ μαχίμων ὑπαξιωματικῶν.

1.

Οἱ μάχιμοι τοῦ Ναυτικοῦ ὑπαξιωματικοὶ θέλουν τοῦ λοιποῦ διαιρεῖσθαι εἰς τρεῖς κλάδους, ἀπ' ἀλλήλων χωριστοὺς καὶ διακεκριμένους, ἥτοι, τῶν ἀρμένων, τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς πηδαλιουχίας.

2.

Ἐν ἐκάστῳ τῶν προειρημένων μαχίμων κλάδων τρεῖς ὀρίζονται βαθμοί· ὁ τοῦ κελευστοῦ (maitre) τοῦ ὑποκελευστοῦ (second-maitre) καὶ τοῦ διόπου (quartier-maitre.)

3.

Ὁ κελευστὴς ἐκάστου κλάδου ἰσοβαθεῖ πρὸς τὸν ἐπιλαχίαν τοῦ Ἡμετέρου Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὁ ὑποκελευστὴς πρὸς τὸν λοχίαν, ὁ δὲ διόπος πρὸς τὸν δεκανέα.

4.

Οὐδεὶς διορίζεται κελευστῆς ἢ ὑποκελευστῆς οἰονδήποτε κλάδου, ἐὰν δὲ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ ἀμέσῳ ὑποδεστέρῳ βαθμῷ τοῦ αὐτοῦ κλάδου, κατὰ θάλασσαν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος, καὶ ἐὰν δὲν ἀνεδείχθῃ ἄξιος προοιδιασμοῦ δι' ἐξετάσεως εἰδικῆς ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυστάθμῳ.

Παρομοίως οἱ διόποι ἐκλέγοντες δι' ἐξετάσεως εἰδικῆς μεταξὺ ναυτῶν ἁ τάξεως, ὑπερητήσαντων ὡς τοιούτων κατὰ θάλασσαν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος, καὶ προτεινομένων ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν τῶν Ἡμετέρων πλοίων. Ἀλλ' ἐπιτρέπεται καὶ μετὰ τετράμηνον μόνον ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων πλοίων ὑπηρεσίαν, προτάσει ὁμῶς τῶν κυβερνητῶν καὶ δι' εἰδικῆς πάντοτε ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἐξετάσεως, νὰ προδιβάζονται οἱ εἰρημένοι ναῦται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ διόπου, ἐὰν πλοῖα ἐμπορικὰ ἐπλοιάρχησαν.

5.

Οἱ ἐπὶ τῶν ἀρμένων κελευσταὶ ἐπιβαίνουνσιν ὡς πρωεῖς (maitre d'equipage) τῶν Δρομώνων (Κορβετῶν) καὶ ἐπὶ μειζόνων πλοίων. Οἱ ὑποκελευσταὶ τῶν Παρώνων (Βρικίων) καὶ μεγάλων ἡμιολιῶν ἢ κερκούριων (κοτέρων) οἱ δὲ διόποι τῶν ἄλλων μικροτέρων πλοίων.

Ἐπὶ τῶν Ἀτμοπλοίων ὁ βαθμὸς τοῦ πρωεῖς ἀναλογεῖ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐξαρτίας, παραβαλλομένης πρὸς ἐκείνην τῶν προειρημένων ἰστιοφόρων.

6.

Οἱ τοῦ πυροβολικοῦ ὑπαξιωματικοὶ ἐπιβαίνουνσιν ὡς πυράρχαι (maitre canoniers) τῶν Ἡμετέρων πλοίων κατὰ τὸν ἐξῆς κανόνα. ὑπολογιζομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀναγκαιούντων ἀνδρῶν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν πυροβόλων, ἐὰν μὲν ὑπερβαίῃ οὗτος τοὺς 72, διορίζεται εἰς κελευστῆς, ἐὰν ὅμως ἐλάσσων ᾖ, μειζὼν δὲ τοῦ 24, εἰς ὑποκελευστῆς· εἰς δὲ τὰς ἄλλας περιστάσεις εἰς διόπος.

7.

Οἱ τῆς πηδαλιουχίας ὑπαξιωματικοὶ ἐπιβαίνουνσιν τῶν πλοίων κατὰ τὸν ἥδη ἐπὶ πρωεῖων τεθέντα κανόνα, ἐκτρέπει ὁμῶς τῶν δρομώνων, ὅπου διορίζεται ὑποκελευστῆς, καὶ τῶν ἀρχηγίδων, ὅπου ἡ τῶν σημάτων ὑπηρεσία πάντοτε ἐπικεῖται πρωτοβάθμιόν τινα πηδαλιουχον, ἥτοι κελευστήν.

Π Ι Ν Α Ξ

Ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Ἰ. ρ. ὑ. πολ.	Κεφάλ.	Ἄρθρον	Προσδιορισμός ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν.	Ποσὸν κατ' ἄρθρον	Ποσὸν κατὰ κεφάλαιον
5	1	1	Ἀποζημιώσεις Βουλῶν	10000	
		2	»	30000	130000
6	3	3	Κεντρικὴ ὑπηρεσία	6000	6000
8	1	1	Ταμεία	500	500
10	»	»	Ἐξόδα κλεισμένων χρήσεων		32742 67
15	1	1	Τελωνεῖα	16560	
		2	»	2059	18619
17	1	1	Νομισματοκοπεῖον	120	120
18	2	2	Τυπογραφεῖον	1009	1000
19	1	1	Δάση	11100	
		2	»	6000	17100
22	2	2	Κτήματα	16000	
		3	»	10000	
		5	»	10000	36000
24	2	2	Ἀποζημιώσεις	10000	10000
Τὸ ὅλον δρ.					252081 67

Ἀνακεφαλαίωσις

Μέρη	Ὑπηρεσία.	Ποσὸν πιστώσεως
III	Ἀποζημιώσεις	130000
IV	Γενικὴ ὑπηρεσία	39242 67
V	Ἐξόδα διοικήσεως	72839
VI	Διάφορα πληρωμαί	10000
Τὸ ὅλον δρ.		252081 67

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΕ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 3,825 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1857 τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστισις δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ὀκτακοσίων εἰκοσιπέντε ἀριθ. 3,825 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1857 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφ. Β'. α Τροφαι. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ. Α ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Ὅσαι δὲ αἰτήσεις παρουσιασθῶσι πρὸ τῆς διὰ Βασιλ. διατάγματος ὁρισθησομένης προθεσμίας, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς δοθεῖσαι ὅλαι ὁμοῦ τὴν πρώτην τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας ἡμέραν.

Ἄρθρον 5. Ὅστις τῶν Κορινθίων ἢ Ἐξαρχιωτῶν προσκληθεῖς νὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὴν προσδιορισθησομένην σειράν τὸ οἰκόπεδόν του, δὲν ἐμφανισθῇ ἐν τῇ ταχθείσῃ ἡμέρᾳ, ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν ἐκλέξῃ, ἀποβάλλει τὸ τῆς προτεραιότητος δικαίωμα μεταβαίνον αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ᾗτελεν ἐμφανισθῇ ἀκολουθῶς ἵνα ἐκλέξῃ, θέλει προηγεῖσθαι οὗτος τοῦ ὑπὸ τῆς σειράς καλουμένου καὶ μῆπω ἐκλέξαντος.

Ἄρθρον 6. Ἐν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων οἰκοπέδων δὲν ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαὶ συμφώνως πρὸς τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον Βασιλικὸν διάταγμα καὶ περαιωθῶσιν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχώρησεως, τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα μεταβαίνουν αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 7. Ἡ δωρεὰν παραχώρησις τῶν οἰκοπέδων πρὸς τοὺς συνοικιζομένους θέλει ἐξακολουθήσει ἐπὶ πέντε ἐτῆ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8. Παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τὸν Δῆμον τὰ διὰ πλατείας, ἀγορὰς, ὁδοῦ, ὑδραγωγεία καὶ τὰ διὰ δημοτικὰ καταστήματα ἀναγκαῖα γήπεδα, κατὰ τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθεσόμενον σχέδιον τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 9. Ὁ ἡμισυς ἀριθμὸς τῶν οἰκοπέδων τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος παραλίας γραμμῆς, ὡς καὶ τὰ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς πλατείας, ἐφ' ἧς θέλει σχηματισθῇ ἡ ἀγορὰ, θέλουσιν ἐκποιηθῇ, τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν πληρωθῶμενον εἰς πέντε ἐτησίαις ἴσας δόσεις μετὰ τοῦ τόκου ἐξ τοῖς ἐκατὸν θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν δημοτικῶν καταστημάτων καὶ δημοφελῶν ἔργων.

Ἄρθρον 10. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τοῖς προηγουμέναις ἀρθροῖς παραχωρήσεων τὰ οἰκόπεδα, ὅσα ᾗτελον προσδιορισθῇ διὰ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως διὰ δημόσια καταστήματα, ὡς καὶ ἐκεῖνα ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἢ ᾗτελον ἀνακαλυφθῇ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα.

Ἄρθρον 11. Αἱ ἐντὸς τοῦ διαγραφησομένου σχεδίου τῆς πόλεως περιληφθησόμεναι τυχόν ιδιόκτηται γαῖαι λαμβάνονται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ συνοικισμού, ἐξαιρέσει ἐνὸς οἰκοπέδου ἐμβαδοῦ 2000 τετραγωνικῶν Βασ. πήχεων, ὅπερ ἀφίσταται εἰς ἕκαστον τῶν ιδιοκτητῶν τῶν γαιῶν τούτων διὰ δὲ τὴν λοιπὴν ἑκτασιν αὐτῶν θέλουσιν ἀποζημιωθῇ οὗτοι κατὰ τὴν τιμὴν ἐφ' ἣ τὰς ἡγόρασαν δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου ὙΝΖ' νόμου περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν.

Ἄρθρον 12. Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος δαπάνη θέλει μὲν προκαταβληθῇ παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλει ἐπιβληθῇ διὰ νόμου φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων διὰ τοῦ λιμένος τούτου ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ἢ εἰσπραξίς τοῦ ὁποίου θέλει διαρκέσει μεχρὶ τοῦ ἀπολαύει τὸ δημοσίον τὰ προκαταβληθέντα.

Ἄρθρον 13. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων πίστωσις ἐπὶ μὲν τοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος προϋπολογισμοῦ Κεφ. ΣΓ' ἀρθρον 3 δραχ. 30,000 καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Η' «κατασκευὴ λιμένων» δραχ. 70,000 ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου Η' ἀρθρον 3 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859 δραχ. 100,000.

Ἡ πίστις αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν δημοσίων καταστημάτων καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαΐου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΘΑ'.

Περὶ πληρωμῆς δραχμῶν 59,000 εἰς τὸν στρατηγόν

Κ. Ρ. Τσώρτσην.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐπὶ μὲ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ κεφ. 2 τοῦ εἰδικοῦ Προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν χρῆσιν τοῦ 1858 δραχμῶν 52,500 διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸν στρατηγόν Ρικάρδον Τσώρτσην εἰς λογαριασμὸν τῶν ὧν ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. 10 τοῦ ἰδίου προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως δραχ. 6500 εἰς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιμισθίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1854, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16/28 Φεβρουαρίου 1834 ὑπ' ἀριθ. 577, 11686 Βασιλ. διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, τῇ 6 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΥΟΒ'.

Περὶ πληρωμῆς δραχ. 1000 κατὰ μῆνα εἰς τὸν

Α. Γ. Καποδίστρια.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν χορηγεῖσθαι κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸν Ἀντώνιον Γ. Καποδίστρια δραχμαὶ χίλια (1000) ἀπέναντι τῶν ὧν ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοῦ ἔθνους.

Ἄρθρον 2.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστις δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων ἐπὶ τοῦ ἀρθ. 2 κεφαλαίου 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1858 διὰ τὸ εἰς τὸ ἔτος τοῦτο ἀναλογεῖν χορηγία, πληρωθησόμενον ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς ἰδίας χρήσεως.

ἐν Σμύρῃ προξενείῳ, ἀντὶ ἐνὸς γραφείῳ, προσδιορίζονται δύο, ἢ εἰς πρώτης τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), καὶ ὁ ἕτερος, δευτέρας τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσιν (120). Προστίθενται δὲ ἐν τῷ προξενείῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ, ἀνὰ εἰς γίγασξῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40). Ὁ δὲ μηνιαίος μισθὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ γραφείῳ, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

Ἄρθρον 3.

Οἱ μισθοὶ τῶν κατωτέρω προξένων προσδιορίζονται κατὰ ἥνα.

Τοῦ ἐν Χίῳ εἰς δραχ. πεντακοσίας (500)

» » Κρήτῃ » ἑξακοσίας (600)

» » Λαρίσσει » ἑξακοσίας (600)

» » Βρυτῷ » ἑξακοσίας (600)

Τῶν δὲ παρ' αὐτοῖς γραμματέων εἰς δραχμὰς διακοσίας (200)

Παρ' ἐκάστῳ δὲ τῶν ἀνωτέρω προξενείων προστίθεται εἰς γραφεὺς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν (100). Ὡσαύτως ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν Μεσίτῃ προξενείου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενεῖον μεταβάλλεται εἰς προξενεῖον ἐμμισθον, καταταττόμενον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τὴν προσδιοριζομένην ἐν τῷ παραγράφῳ 2 τοῦ 34 ἁρθροῦ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου. Ὁ πρόξενος, προϊστάμενος τοῦ προξενείου τούτου, θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων (700).

Παρ' αὐτῷ δὲ προσδιορίζονται εἰς γραμματεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διακοσίων (200).

Εἰς διερμηνεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα (160)

Εἰς γραφεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120).

Εἰς γίγασξῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριάκοντα (30).

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐν Τύνιδι καὶ Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας προξενεῖα, καὶ τὰ ἐν Βάρνῃ καὶ Πύργῳ ὑποπροξενεῖα κατατάττονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τὴν προσδιορισμένην ἐν τῷ παραγράφῳ 3 τοῦ 34 ἁρθροῦ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΣΕΒ' νόμου. Συνιστᾶται δὲ καὶ ἐν ὑποπροξενεῖον ἐν Φιλιππουπόλει, καταταττόμενον ὡσαύτως εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΓΝΣ'.

Περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατᾷ ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1

Ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ὑπαλλήλων, συνιστᾶται ἰδίον τμήμα ναυτιλιακόν, ἐδρεῖον, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐν Γαλατᾷ, παρὰ τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρον 2.

Τοῦ τμήματος τούτου προϊστάται εἰς τῶν παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ γραμματέων α' τάξεως, προσδιοριζόμενος, ἐπὶ τούτῳ, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβως. Ὁ Γραμματεὺς οὗτος θέλει ἐνεργεῖ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ προξένου Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ὑπογράφει τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀναγομένας πράξεις, τὰς συνήθως παρὰ τοῦ Προξένου ὑπογραφομένας ὑπὸ τὸν τύπον, « Ἐντολὴ τοῦ Προξένου, ὁ Γραμματεὺς α' τάξεως προϊστάμενος τοῦ Ναυτιλιακοῦ τμήματος ».

Ἄρθρον 3.

Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τούτου, ὁρισθήσονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΓΕΔ'.

Περὶ τῆς τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων καὶ τῶν τοῦ τύπου διαδικασίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

Ἄρθρον 1.

Τῶν πλημμελημάτων, ὅσα, κατὰ τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Συντάγματος δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἡ διαδικασία μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν κακουργημάτων εἰσαγωγῆς αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς περὶ πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ περατοῦται ἡ δὲ ἀπ' αὐτοῦ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἡ διὰ βουλεύματος παραπομπῆς κατ' ἀμφοτέρους

προσλαμβάνεσθαι πρόσκαιρος βαρὺς, ὡςάκις ὑπάρχουσι τοιαῦται, καὶ πληρόνεσθαι ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Μουσείου δι' ὅσας ἡμέρας ἐργάζεται.

Ἄρθρον 7. Οἱ Ἐφοροὶ καὶ ὁ Ἐπιμελητής, ὡς συναποτελοῦντες τὴν τοῦ Μουσείου Διεύθυνσιν, ἔχουσιν ἀλληλογραφίαν πρὸς πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶν φυσιογραφικὸν κατὰστημα συνυπογράφουμένοι εἰς πᾶν ἐκδιδόμενον ἐκ τοῦ Μουσείου ἐγγράφον· προτάσσεται δὲ τῆς ἐκάστου ὑπογραφῆς τὸ ὄνομα τῆς ἐν τῷ Μουσείῳ ἀρχῆς αὐτοῦ.

Αἱ ὑπογραφαὶ τίθενται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ ἐκάστου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Ἐφόρων.

Ἄρθρον 8. Ἐν γένει καθήκον ἐκάστου τῶν Ἐφόρων εἶναι νὰ φροντίζῃ, ὅπως ἀδιαλείπτως πλουτίζωνται καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ τάξιν διατηρῶνται αἱ εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ ὑπαγόμεναι φυσιογραφικαὶ συλλογαί, καὶ χρησιμεύωσιν εἰς τε διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν καὶ εἰς ὠφελειαν παντὸς ἀσχολουμένου περὶ τὴν σπουδὴν τῆς φύσεως, καὶ εἰς γενικὴν διὰ δόσιν γνώσεων φυσιογραφικῶν (ἄρθρον 2)

Ἄρθρον 9. Οἱ Ἐφοροὶ μετὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ συντάττουσι κατὰ πᾶν ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν πάντων τῶν ἐξόδων τοῦ Μουσείου, καὶ αἰτιολογῶντες ἕκαστον ἄρθρον αὐτοῦ πέμπουσιν αὐτὸν πρὸς τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου ἵνα τροπεθῇ εἰς τὴν Σύγκλητον μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ὁποίας ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον πρὸς ἐγκρίσιν. Συντάττοντες δὲ τὸν προϋπολογισμὸν ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσοχὴν καὶ πρόνοιαν, ὅπως τὸ ποσὸν ἐκάστου ἄρθρου αὐτοῦ ὀρίζηται οὕτως, ὥστε ἀναλόγως νὰ πλουτίζωνται πᾶσαι τοῦ Μουσείου αἱ συλλογαί.

Ἄρθρον 10. Πᾶσα δαπάνη ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὀριζομένων ὑπὲρ τοῦ Μουσείου χρημάτων γίνεται κατ' ἀπόφασιν ἐκείνου τῶν Ἐφόρων, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἰδιαιτέραν ἐφορείαν ἀναφέρεται ἡ δαπάνη, ἀκουσμένης καὶ τῆς γνώμης τοῦ Ἐπιμελητοῦ. Προτυπογράφουσι δὲ καὶ ἐπιθεωροῦσι τὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς ὅ,τε ἀρμόδιος Ἐφορὸς καὶ ὁ Ἐπιμελητής. Εἰς δὲ τὴν δαπάνην τῶν ἐκ τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ χρημάτων θέλει καταβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου Ἐφόρου καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ πᾶσα προσοχὴ καὶ πρόνοια, ὅπως ἀναλόγως πλουτίζωνται πᾶσαι αἱ εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ ὑπαγόμεναι συλλογαὶ καὶ πάντα τὰ μέρη ἐκάστης.

Ἡ ἐγκρίσις τοῦ Ἰπουργείου εἶναι ἀναγκαία ὡςάκις ἡ δαπάνη δι' ἀγορὰν φυσιογραφικῶν ἀντικειμένων ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν (100) δραχμάς.

Ἄρθρον 11. Ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ δύναται ἕκαστος τῶν Ἐφόρων νὰ διδῇ ἐκ τῶν διπλῶν ἢ πολλαπλῶν φυσιογραφικῶν τοῦ Μουσείου δειγμάτων, τῶν εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ ὑπαγόμενων, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀντ' αὐτῶν ἕτερα μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὸ Μουσεῖον· τῶν δὲ ἀπλῶν δειγμάτων δύναται (ὅπου τοῦτο δυνατόν) νὰ διδῶσι καὶ ἐκμαγεῖα, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀντ' αὐτῶν ἕτερα εἴτε ἀκμαγεῖα, εἴτε φυσικὰ σώματα, μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὸ Μουσεῖον. Πρὸς τοῦτο δὲ εἶναι εἰς ἀλληλογραφίαν πρὸς διευθύνσεις ἐτέρων τοιούτων Μουσείων, καὶ πρὸς συλλογεῖς ἢ ἐμπόρους φυσιογραφικῶν πραγμάτων. Ὅθεν φροντίζουσι ἰδιαιτέρον, ὅπως ἀδιαλείπτως συλλέγωνται καὶ προπαρασκευάζωνται ἐγγύρια φυσικὰ σώματα, ἵνα ὡς πλείστα ἔχει τὸ Μουσεῖον πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Ἄρθρον 12. Ἀγοράζοντες ἢ ἀνταλλάσσοντες πρὸς πλουτισμὸν

τοῦ Μουσείου ἀποβλέπουσιν ὁ ἀρμόδιος Ἐφορὸς καὶ ὁ Ἐπιμελητής εἰς μόνην τὴν συστηματικὴν τελειοποίησιν καὶ εἰς τὴν ἀνάλογον πασῶν τῶν συλλογῶν τοῦ Μουσείου αὐξήσιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ὀριζόμενα. Ὅθεν φροντίζουσι καὶ ὅπως προσκτᾶται τὸ Μουσεῖον μᾶλλον τὰ διδακτικώτερα ἢ τὰ πολυτελῆ τῶν φυσικῶν σωμάτων. Ἰδιαιτέραν δὲ σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν καταβάλλουσιν εἰς τὸ νὰ πλουτίζωνται αἱ συλλογαὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων τῆς Ἑλληνικῆς χώρας καὶ τῶν περικλυζουσῶν αὐτὴν θαλασσῶν.

Ἄρθρον 13. Οἱ Ἐφοροὶ σπουδάζουσιν ἀδιαλείπτως ἵνα τὸ φυσιογραφικὸν Μουσεῖον, καθιστᾶται ὅσον τὸ δυνατόν χρησιμώτερον εἰς τε τὸ Πανεπιστήμιον καὶ εἰς τὸ δημόσιον. Ὅθεν ἕκαστος φροντίζει νὰ εἶναι ἐπιστημονικῶς διατεταγμένα καὶ καταλελογισμένα τὰ εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ ἀνήκοντα φυσικὰ σώματα, καὶ ἕκαστον αὐτῶν νὰ ἔχῃ ὀνομαστικὸν δεῖγμα· φέρον τό,τε ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει, πρὸς δὲ καὶ τὸ τῆς πατρίδος· καὶ νὰ ᾖ τεταγμένον, οὕτως, ὥστε νὰ ᾖ καταφανεῖς, ὅπου δυνατόν, οἱ χαρακτῆρες αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14. Ἐκαστος τῶν Ἐφόρων φροντίζει ὅπως ὑπάρχη καὶ καλῶς διατηρῆται ἡ γενικὴ βιβλὸς, ἐν ᾗ καταγράφονται ἡριθμημένα πάντα τὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ συλλογῶν, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶναι τοῦ Μουσείου. Ὅθεν ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν ἕκαστος καὶ ὅπως εὐθὺς καὶ ἀκριβῶς ἐγγράφωσιν εἰς αὐτὴν τὰ ἐκάστοτε προστιθέμενα εἰς τὰς εἰς τὴν ἐφορείαν αὐτοῦ ὑπαγόμενας συλλογὰς, εἰς δὲ τὰ ἀξιόλογα δωρήματα προσγράφηται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης.

Ἄρθρον 15. Πᾶσαν φθορὰν εἴτε φυσικὴν εἴτε γενομένην ἐκ τῆς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ χρήσεως πραγμάτων τοῦ Μουσείου ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσιν ἀλλήλοις ὁ ἀρμόδιος Ἐφορὸς καὶ ὁ Ἐπιμελητής, καὶ σημειοῦντες αὐτὴν εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὴν Πρυτανεῖαν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Καὶ πᾶσαν δὲ ἄλλην φθορὰν πραγμάτων τοῦ Μουσείου χρεωστοῦσιν οἱ ῥηθέντες νὰ σημειῶσιν ὅπου καὶ τὰς ἄλλας. Οὐδὲν δὲ τῶν φθαρέντων ἀποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ ἐκ τοῦ Μουσείου, πρὶν ἰδῇ αὐτὸ ὁ ἀρμόδιος Ἐφορὸς.

Ἄρθρον 16. Ὅταν τις φθείρῃ ἢ βλάβῃ πρᾶγμα τοῦ Μουσείου, ὁ ἀρμόδιος Ἐφορὸς μετὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ ἀποφασίζουσι περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ. Καὶ ὅταν μὲν ᾖ δυνατόν νὰ ἀντικατασταθῇ εὐθὺς, ὑποχρεοῦσι τὸν φθείροντα νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτό. Ὅταν ὁμως δὲν εἶναι ἐκ τῶν εὐθὺς εὐρισκόμενων, ὑποχρεοῦται ὁ φθείρας ἢ βλάψας νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Μουσεῖον, τὸ διπλὸν τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τιμῆς, ἵνα ἀγορασθῇ τὸ φθαρὲν ἢ βλαβερὸν, ὅταν εὐρεθῇ. Ὅταν δὲ ἡ κατατεθείσα διπλὴ τιμὴ δὲν ἀρκέσῃ, ὑποχρεοῦται ὁ φθείρας ἢ βλάψας νὰ πληρώσῃ καὶ τὸ ἐλλεῖπον. Ἀλλὰ καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ Μουσείου ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν καταθέσαντα τὸ περίσσευμα, ὅταν τὸ φθαρὲν ἀγορασθῇ εἰς τιμὴν μικροτέραν τῆς κατατεθείσης. Δύνανται δὲ ἀρμόδιος Ἐφορὸς καὶ ὁ Ἐπιμελητής νὰ λαμβάνωσι παρὰ τοῦ φθείραντος ἢ βλάψαντος, εἰς ἐγκρίνωσι, καὶ ἄλλο τι φυσιογραφικὸν πρᾶγμα ἀντὶ τοῦ φθαρέντος ἢ βλαβέντος.

Ἄρθρον 17. Ὅπως διευκολύνωνται εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς σπουδὰς καὶ ἐργασίας αὐτῶν οἱ Ἐφοροὶ καὶ ὁ Ἐπιμελητής ἔχει μὲν κλεῖν τοῦ Μουσείου ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλ' ὅμως εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ διδῇ αὐτὴν καὶ ἄλλος. Ἀν δὲ κλεῖδες τῶν ἐρμαρίων καὶ τῶν θηκῶν, ἐν αἷς αἱ φυτελογικαὶ καὶ ζωολογικαὶ, αἱ ὀρυκτολογικαὶ καὶ αἱ γεωλογικαὶ συλλογαὶ, φυλαττονται ἐντὸς τοῦ Μουσείου εἰς ἰδίαν κλειδοφυλάκην, ἥτοι εἰς ἐν

Άρθρ. 2.

Εν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελε παραλείψει ἐν τῶν μνημονευθέντων ἐξωτερικῶν τοῦ διάπλου μερῶν, ἢ προσθέσει ἕτερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἕνα μῆνα πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

Άρθρ. 3.

Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, ὅπου θέλουσι προσορμίζεσθαι ταῦτα κατὰ τὰ άρθρα 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλουσι κανονισθῆ παρὰ τῆς ἑταιρίας, ἥτις δύναται μὲν νὰ ἐπιφέρει μεταγενεστέρως ἐπιμελὲς τροποποιήσεις, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ταύτας πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

Άρθρ. 4.

Τὰ ἐξόδα τοῦ καταρτισμοῦ καὶ ἐφοπλισμοῦ τῶν πρὸς τὴν ἐιρημένην ὑπηρεσίαν χρησιμεύοντων ἀτμοπλοίων τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ ἐν γένει παν ἄλλο ἐξόδον γενησόμενον δι' αὐτὰ θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς μνησθείσης ἑταιρίας.

Άρθρ. 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, ἐνὸς ὧν χρησιμεύουσιν εἰς τὴν προκειμένην ὑπηρεσίαν, θέλουσιν ἀπολαύει ἐν τῷ λιμένι Σύρου πλήρους ἀτελείας πκντὸς ναυτιλιακοῦ τέλους, καὶ οἱ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν γαιάνθρακες δὲν θέλουν ὑπεβαλλεσθαι εἰς διαμετακομιστικὸν ἢ ἄλλο ὁμοίον τι τέλος.

Άρθρ. 6.

Οὐδεμίᾳ ἀρχῇ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ τῶν, δηλαδὴ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν προσώπων, τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν χρηματοδεμάτων κλπ.

Άρθρ. 7.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν ἐλευθέρως εἰς Σύρον νομίσματα καὶ ὅλας χρυσὰς καὶ ἀργυρὰς, ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἐθνικοῦ μετα τῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καὶ ὅσον ἢ εἰσέλευσις καὶ ἐξέλευσις, ἢ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων, τηρουμένων ὑπὸ τῶν πλοιάρχων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τῶν ὑγειονομικῶν, τελωνιακῶν καὶ ἀστυνομικῶν διαταγῶν καὶ χρησιμομένων καὶ εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν τῶν αὐτῶν εὐκολιών, αἵτινες καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς αὐτῆς κακατηγορίας ἀτμόπλοια χρησιμεύονται, ἵνα ἐνεργῇται ἡ μεταφορὰ ταχέως καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Άρθρ. 8.

Εἴαν ἡ ἑταιρία συνομολογήσῃ μετὰ ταῦτα σύμβασιν μετ' ἄλλης ἀμοιβαίας ἑταιρίας εἴτε ἐγχωρίου, εἴτε ἀλλοεθνικοῦ, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ σκοπῷ ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων, προσερχομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ διευθυνομένων εἰς αὐτό, συνομολογεῖται ἀπὸ τοῦδε, ὅτι πᾶσα τοιαύτη ἀπ' ἀτμοπλοίου εἰς ἀτμόπλοιο μεταβιβάσις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐλευθέρως παντὸς διαμετακομιστικοῦ τέλους. Ὅθεν εἴαν τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἢ ἄλλης ἐγχωρίου ἢ ξένης τινὸς ἑταιρίας συναντηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν Σύρῳ, δύνανται νὰ συμπλησιάζωσιν, ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς τῶν ἐν ἐναντία περιπτώσει τὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐμπορεύματα καὶ τὰ χρηματοδέματα θέλουσι φυλάττεσθαι δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀναμενομένου πρὸς φόρτωσιν αὐτῶν ἀτμοπλοίου, χωρὶς νὰ ὑπα-

χθῶσιν εἰς οὐδενὸς τέλους πληρωμὴν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς. Αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Άρθρ. 9.

Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἀμοιβαίως:

α) Νὰ μετακομίζῃ δωρεάν καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἕτερον λιμένα τοῦ κατάπλου τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τοὺς ἐμπεριέχοντας τὴν Ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν, τὰς ἐφημερίδας ἢ πε ἰδικὰ συγγράμματα, ταχυδρομικοὺς φακέλλους τοὺς παραδιδόμενους εἰς τ' ἀτμόπλοια παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων, ἢ παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν προξενείων τῶν ἐδρευόντων ἐν τοῖς λιμέσιν, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια καὶ ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι συνημένα Ἑλλ. ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτοὺς ἀμέσως μετὰ τὴν προσόρμησιν ἢ τὴν προσέγγισιν τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν.

β) Νὰ μετακομίζῃ δωρεάν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν λιμένων τῶν προσορμίσσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὸν Β. οἶκον χρήματα καὶ πράγματα, ὧν τὸ βάρος νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸν ἕνα τόνον διὰ τὸ αὐτὸ ταξειδίον.

γ) Νὰ δέχεται καὶ μετακομίζῃ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰς Γαλλίαν τὰ ἐκεῖσε στελλόμενα Ἑλληνικὰ προϊόντα ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ ναύλου, κατὰ 10 τοῖς οἷο ἐκ τοῦ κανονισμένου ναύλου, ὃν λαμβάνουσι τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων.

δ) Νὰ συναφῇ μετὰ τῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας σύμβασιν περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, προσερχομένων ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι λιμένων τῶν προσορμίσσεων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων καὶ διευθυνομένων εἰς τοὺς τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας καὶ τ' ἀνάπαλιν. Συνομολογεῖται δ' ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις ἰσχύει καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοία ἤθελε συστήσῃ ἐξωτερικὰς γραμμὰς, καὶ τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἑταιρίας δὲν ἤθελον προσεγγίσει εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους.

ε) Ἡ ἑταιρία ἀναδέχεται αὐτοπροαιρέτως νὰ μεταφέρῃ ἄνευ ναύλου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἀποστελλόμενα εἰς οἰκονομικὰς λιμένας προσορμίζονται ταῦτα καὶ τ' ἀνάπαλιν πρὸς ὅσα, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα κατ' ἑτος.

Άρθρον 10.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοίαρχους τῆς ἑταιρίας, ὅσαςκις προσορμίζονται ἐν Σύρῳ, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς ἑταιρίας νὰ δέχωνται ἐπιστολάς πρὸς ἀποστολὴν, ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἐγγράφων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

Άρθρον 11.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ μετὰ τὴν λήξιν τούτων θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς εἰαν δὲν ἤθελε γίνεαι ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐξ τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετίας.

Άρθρον 12.

Ἡ παρούσα σύμβασις μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς παρὰ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἐνὸς μὲν